

LANTBRUKSHÖGSKOLAN
UPPSALA

Resultat av 1972 års täckdiknings-, bevattnings- och kalkningsförsök

August Håkansson, Waldemar Johansson,
Gösta Berglund, Janne Eriksson och Harry Linner

INSTITUTIONEN FÖR MARKVETENSKAP

AVDELNINGEN FÖR LANTBRUKETS HYDROTEKNIK

STENCILTRYCK NR 62

UPPSALA 1973

RESULTAT AV 1972 ÅRS TÄCKDIKNINGSFÖRSÖK

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	sid.	isid.
<u>Inledning</u>	1	
Väderleken under 1972	2	
Resultat av enskilda försök	5	
<u>Södermanlands län</u>		
Fiholm.....djup.	5	
<u>Östergötlands län</u>		
Hägeby.....djup.	5	
<u>Gotlands län</u>		
Almungs.....djup.	6	
Svie.....avst.	6	
<u>Malmöhus län</u>		
Lydinge.....avst.	7	
Rosendal.....djup.	7	
<u>Göteborgs- och Bohus län</u>		
Skär.....avst.	8	
Tingvall....."	8	
<u>Älvsborgs län</u>		
Assmundstorp.....avst.	9	
Skerrud.....djup.	10	
Säby.....avst.	10	
Iveten....."	11	
<u>Skaraborgs län</u>		
Bruntorp.....avst.	11	
Djupedal.....djup.	12	
Gamla Karstorp....."	13	
Lonna.....djup.	11	
Lonna.....dikn.x.såtid.	11	
"dikn.x såtid	15	
<u>Värmlands län</u>		
Ölmeskog.....avst.	17	
<u>Västmanlands län</u>		
Gålby.....avst.	18	
<u>Kopparbergs län</u>		
Wikmanshyttan.....avst.	19	
"djup.	19	

RESULTAT AV 1972 ÅRS TÄCKDIKNINGSFÖRSÖK

Inledning

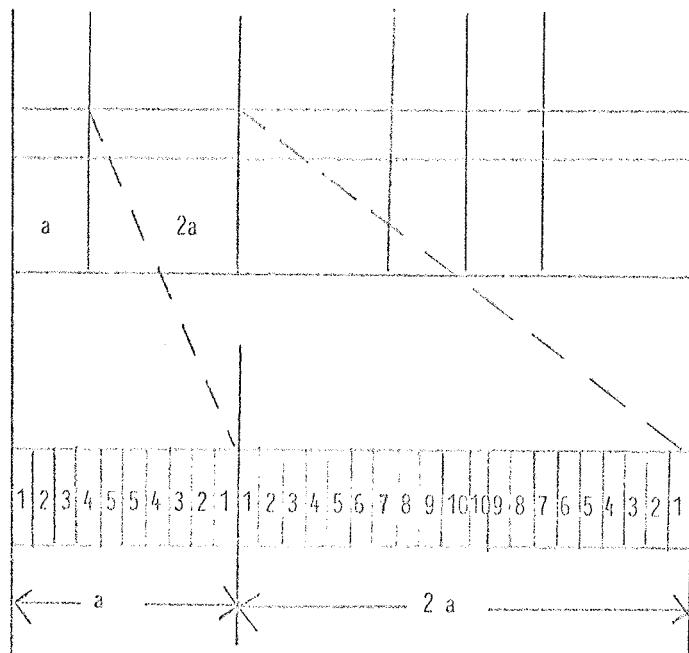
Redogörelsen avser att till dem som medverkar i täckdikningsförsöksverksamheten eller sysslar med planläggning av täckdikning meddela resultaten av det gångna årets täckdikningsförsök inom i första hand vederbörändes verksamhetsområde. Den upptar därför en redovisning av enskilda försök.

Under året har sammanlagt 30 försök skördats, varav 14 avståndsförsök, 12 djupförsök, 2 avståndssätidsförsök och 2 diknings-tegläggningsförsök. Ytterligare 3 försök har därjämte av olika anledningar inte skördats.

Det stora flertalet av avståndsförsöken har skördats som s.k. bandförsök. Denna försöksmetodik innebär, att hela avståndet mellan dräneringsledningarna skördats i parceller parallella med dikena på så sätt som fig. 1 visar.

I den följande redogörelsen över resultaten av bandförsöken är parcell nummer 1 uttagen intill dike och de övriga parcellerna sedan i ordning ut till mittlinjen mellan två dikener. Man kan alltså av de skördevärden som anges se, huruvida den med ökat avstånd från dikeutvändigt syns att det har påverkat avkastningen. Om man kan konstatera en skördedepression och denna uppger till en viss storlek, bör det vara förmånligt att minska dikesavståndet. Föreligger det ej någon skördenedsättning mellan dikerna, är man berättigad att dra den slutsatsen, att dikesavståndet detta är kunde varit större. Under antagande av en viss årsmedeldiskning kan man med ledning av skördevärdena närmare beräkna vilket dikesavstånd som ur avkastningssynpunkt är erforderligt. Resultaten av beräkningar som på så sätt utförts anges i kommentarerna efter varje försök. Någon direkt jämförelse mellan skördens storlek vid de i försöket ingående olika dikesavstånden gör man sålunda ej i bandförsöken.

Efter skörderesultaten med kommentarer följer för varje försök en redogörelse för utförda observationer över upptäckningen under vårperioden samt markbärighet särskilt i samband med skörd och höstplöjning. Dessa observationer är av stor betydelse, eftersom skördeutfallet ensamt ej utgör tillräcklig grund för bedömning av den erforderliga dräneringsintensiteten. För varje försök lämnas därjämte en översikt av nederbördsförhållandena.

Figur 1.

Parcellerna uttages parallellt med dikerna, vilket framgår av detaljbilden under själva dikessystemet.

NEDERBÖRDEN UNDER ÅRET

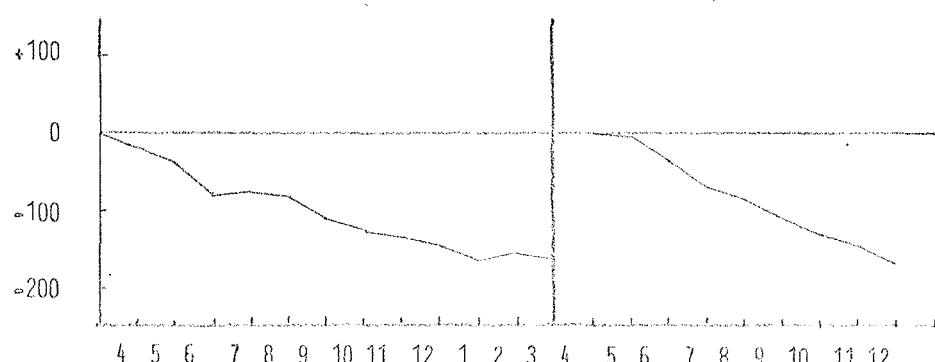
Nederbördens storlek och fördelning under året är av stor betydelse för de resultat som erhålls i dräneringsförsöken. Av den anledningen har för varje försök lämnats uppgifter om månadsnederbördens storlek under vegetationsåret. Dessutom har medelnederbördens angivits, vilket möjliggör ett studium av det aktuella årets avvikeler. Uppgifterna är hämtade från Sveriges Meteorologiska och Hydrologiska instituts mätstationer. Beroende på stationstältheten och det lokala nederbördsklimatets variabilitet anger dessa siffror mer eller mindre väl de faktiska förhållandena på försöksplatserna.

Diagrammen på sidorna 3 och 4 är avsedda för en överblick i stort. De uppvisar 12 platser i landet och anger den summerade avvikelsen från medelnederbörden. Medelnederbördens representeras av den vågrätta linjen. Den brutna kurvan anger summerade över- och underskott i det aktuella årets nederbörd. Man får med ledning av densamma en god uppfattning om avvikeler i nederbördens fördelning. Summeringen är uppdelad i två perioder. Den första omfattar tiden 1/4 71 - 31/3 72 och den andra tiden den 1/4 - 31/12 72. Uppdelningen per den 1 april har gjorts eftersom marken vid denna tidpunkt ofta är vattenfylld. Växtheten har ännu ej kommit igång. Det är alltså ett lämpligt utgångsläge för att med hjälp av summerade över- resp. underskott i nederbördens bilda sig en uppfattning om markens vattenbalans under den aktuella vegetationsperioden.

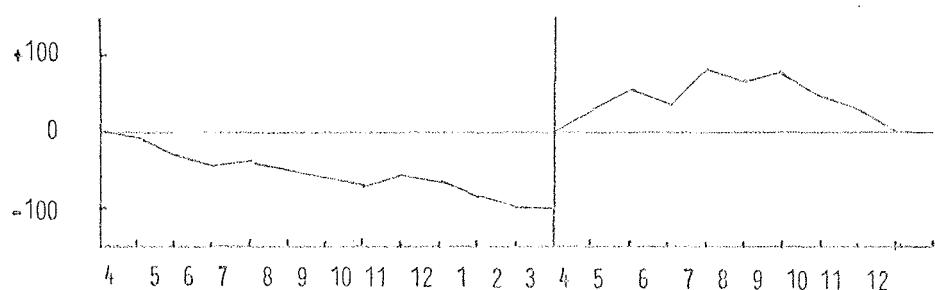
Nederbördssdiagram

Diagrammen anger den summerade avvikelsen från medelnederbörden för tiden den 1/4 1971 - 31/3 1972 samt den 1/4 - 31/12 1972

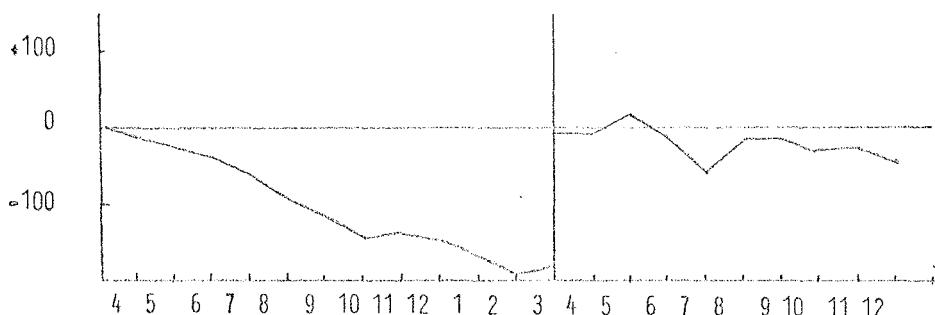
Summerad avvikelse 1/4 71 - 31/3 72
i mm

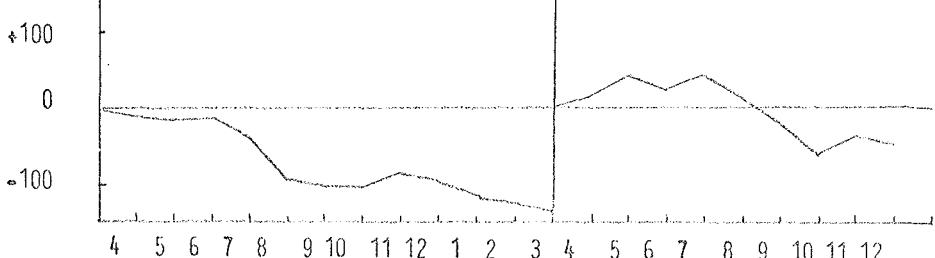
Uppsala
572 mm

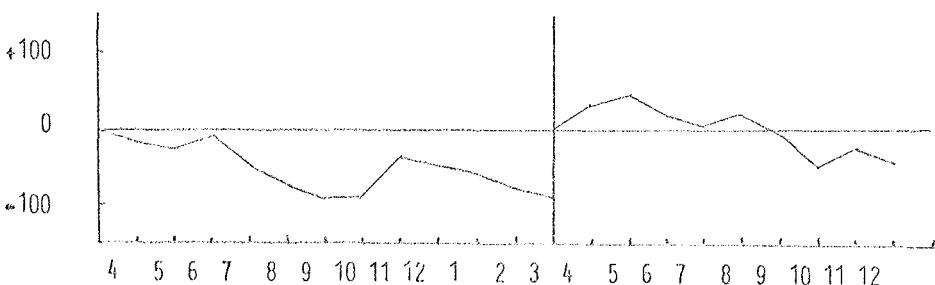
Linköping
543 mm

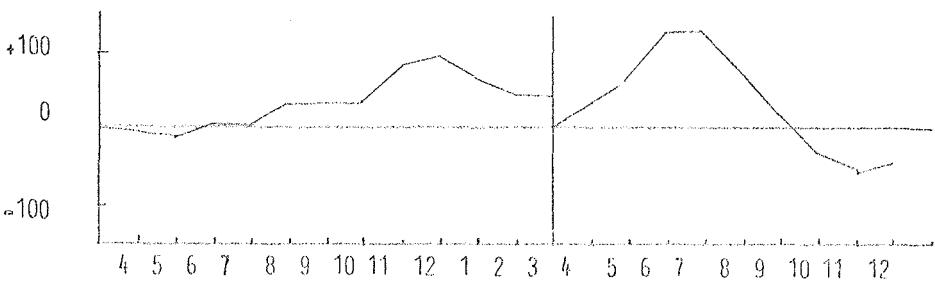
Visby
541 mm

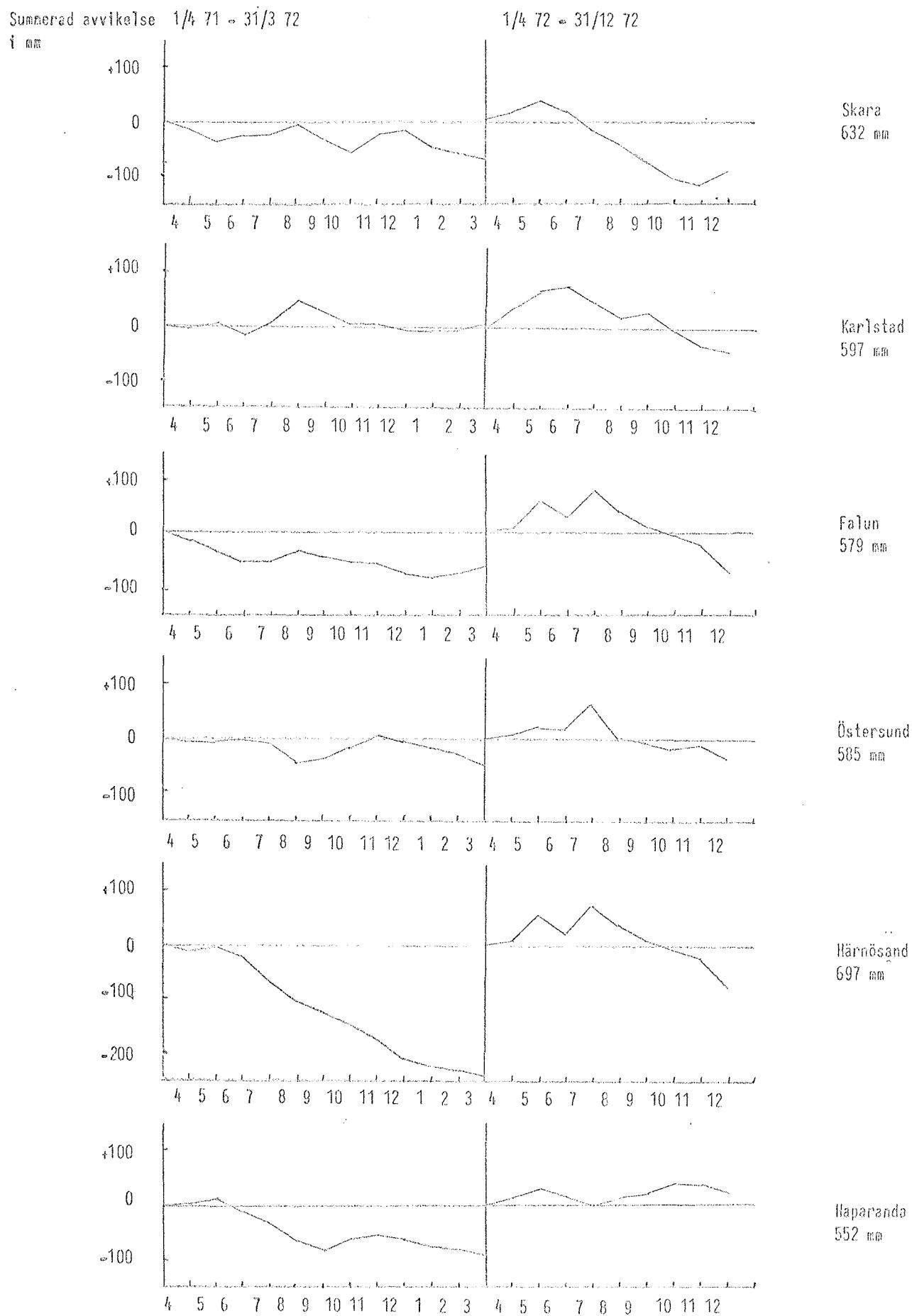
Växjö
644 mm

Lund
633 mm

Göteborg
704 mm

RESULTAT AV ENSKILDA FÖRSÖK

Södermanlands län

Fibols, År 1972

Försöksvärd: Gødsarr, Åke Sollenberg, Fibols, Jäderön

Matj.: Måttlig mullhaltig mycket stiv ler

Alv: Mycket stiv ler

Gröda: Höstvete

Djupförsök

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 3 upprepningar. Dikesavståndet är 18 m.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	50,3	100
2		50,6 ~0,3	100
3		49,9 ~0,4	99
4		49,4 ~1,0	98
5		49,4 ~1,0	98
6		47,7 ~2,6	95
7		48,4 ~2,0	96
8	0,5 m	47,9 ~2,4	95

"diff = 1,25 dt/ha

Av skördevärdena framgår, att avkastningen sjunker något med avtagande dikesdjup. Tendens till statistiskt säkert utslag föreligger.

Observationer: Några nämnvärda skillnader i markens upplökning och bärkraft vid olika diktion har ej fram rött under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	36	29	23	30	37	44	63	76	54	46	49	40	527
Årets nederbörd	35	19	24	40	56	16	31	55	65	35	45	22	443

Östergötlands län

Hageby, År 1972

Försöksvärd: Lanibr. Åke Almegård, Hageby, Fornåsa

Matj.: Måttligt mullhaltig lerig mo

Alv: Lerig mo

Gröda: Potatis

Djupförsök

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 5 upprepningar. Dikesavståndet är 20 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	390,7	100
2		373,6 ~17,1	96
3		383,6 ~7,1	98
4		405,7 ~15,0	104
5		355,0 ~35,7	91
6		388,6 ~2,1	99
7		365,0 ~25,7	93
8	0,5 m	378,6 ~12,1	97

"diff = 20,52 dt/ha

Dikesdjupet synes ej i högre grad ha påverkat avkastningens storlek i årets försök. Den skördevariation som erhållits ligger inom felgränserna och kan ej tillmätas nämnvärd betydelse.

Observationer: Några nämnvärda skillnader i markens upptörkning och bärkraft vid olika dikning har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Mödelnederbörd	39	32	28	34	37	49	63	77	61	49	53	43	565
Årets nederbörd	23	36	20	59	60	29	100	39	54	19	37	23	499

Gotlands län

Almunge. År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Bertil Jakobsson, Bosarve, Stånga

Matj.: Måttligt mullhaltig lerig mo

Älv: Lerig själva

Gröda: Havre

Djupförsök

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 4 upprepningar. Dikesavståndet är 20 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	31,7	100
2		33,6 +1,9	106
3		33,8 +2,0	106
4		34,3 +2,6	108
5		33,7 +2,0	106
6		35,3 +3,6	111
7		33,1 +1,4	104
8	0,5 m	36,4 +4,7	115

^adiff = 1,69 dt/ha

Dikesdjupet synes ej ha påverkat avkastningens storlek i nämnvärd grad. Den skördsvariationen som erhållits ligger inom felgränserna och kan ej tillmätas större betydelse.

Observationer: Några nämnvärda skillnader i markens upptörkning och bärkraft vid olika dikning har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Mödelnederbörd	54	43	32	34	35	38	57	62	55	60	55	56	581
Årets nederbörd	36	30	32	27	61	9	22	104	65	42	70	30	528

Svie. År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Henry Siggelin, Ringome, Alva, ~~Hemsse~~

Matj.: Måttligt mullhaltig lättare mellanlera

Gröda: Korn

Älv: Mellanlera

Avtäckningsförsök

Dikesavstånd 20 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	35,9	100
2	35,9	100
3	35,2 -0,7	98
4	35,3 -0,6	98
5	35,1 -0,8	98

^adiff = 1,03 dt/ha

Dikesavstånd 80 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	34,6	100
2	33,1 -1,5	96
3	34,6	100
4	34,4 -0,2	99
5	33,9 -0,7	98
6	31,6 -3,0	91
7	30,8 -3,8	89
8	31,8 -2,8	92
9	32,7 -1,9	95
10	32,9 -1,7	95

^adiff = 1,94 dt/ha

Någon nämnvärd skördnedräkning mellan dikena har ej erhållits vid det mindre dikesavståndet. Det större avståndet uppvisar en viss skördnedräkning mellan dikena med tendens till statistiskt säkerl utslag. Med de resultat som erhållits i årets försök synes dock det större dikesavståndet ur avkastningssynpunkt ha givit tillräcklig god drönering.

Observationer: Nederbördens har under året varit låg, och några skillnader i upptorkning och markbärighet har ej framträtt.

Nederbörd;	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	52	42	30	32	36	37	56	61	55	59	53	52	565
Årets nederbörd	26	41	16	17	44	14	13	94	59	35	54	19	431

Malmöhus län

Lydinge, År 1972

Försöksvärd: Herrnator Stig Gibrandt, Gustavsberg, Höörarp

Matj.: Råttligt multhaltig styr lera

Alv. Mycket styr lera

Gröda: Höstvete

Avtäckningsförsök

Dikesavstånd 10 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	46,7	100
2	44,2 +2,5	95
3	42,1 -4,6	90

$$\text{diff} = 2,27 \text{ dt/ha}$$

Dikesavstånd 20 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	42,3	100
2	41,4 -0,9	96
3	41,2 -1,1	97
4	39,0 -3,3	92
5	39,1 -3,2	92
6	38,3 -4,0	91

$$\text{diff} = 1,83 \text{ dt/ha}$$

Skördnedräkningar mellan dikena har erhållits vid båda dikesavstånden. För det större avståndet föreligger ett statistiskt säkert utslag. Den något högre avkastningen, som det mindre dikesavståndet givit i årets försök, motsvarar ungefär den ökade årskestonaden för denna diktning.

Observationer: Några skillnader i upptorkning och markbärighet vid de olika dikesavstånden har ej framträtt

Nederbörd;	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	51	44	32	39	39	58	91	88	67	58	49	52	568
Årets nederbörd	15	25	37	59	55	49	30	76	47	24	98	25	540

Rosendal, År 1972

Försöksvärd: Friherre Gerard Bennet, Rosendals gods, Höörarp

Matj.: Råttligt multhaltig styr lera

Alv: Mycket styr lera

Gröda: Vall 1

Djupförsök

Dikesdjupet är vid parcell 1 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 5 upprepningar. Dikesavståndet är 10 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	43,2	100
2		43,3 +0,1	100
3		45,7 +2,5	106
4		44,8 +1,6	104
5		43,1 -0,1	100
6		43,6 +0,4	101
7		43,4 +0,2	100
8	0,5 m	48,6 +5,4	112

$$\text{diff} = 1,51 \text{ dt/ha}$$

Dikesdjupet synes ej ha påverkat avkastningen i nämnvärd grad. De utslag som erhållits ligger inom {el}-gränserna och bör inte tillämpas större betydelse.

Observationer: Några skillnader i markens upptorkning och bärkretsl vid olika dikning har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd.	51	44	32	39	39	58	91	38	67	58	49	52	668
Årets nederbörd:	15	25	37	59	55	49	30	76	47	24	98	25	540

Göteborgs- och Bohus Län

Skär, År 1972

Försöksvärd: Hemmansägare Ivar Carlsson, Skär Skeo

Matj.: Måttligt mullhaltig mörkt lättsilera

Alv: Slyvare mellanlera

Gröda: Korn

Avståndsförsök

Dikesavstånd 16 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	37,6	100
2	35,5 -2,1	94
3	33,8 -3,8	90
4	32,9 -4,7	88
5	31,5 -6,1	84

[#]diff = 1,03 dt/ha

Dikesavstånd 32 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	35,1	100
2	32,0 -3,1	91
3	31,4 -3,7	89
4	29,5 -5,6	84
5	28,0 -7,1	80
6	28,2 -6,9	80
7	27,5 -7,6	78
8	26,7 -8,4	76
9	26,5 -8,6	75
10	25,9 -9,2	74

[#]diff = 1,25 dt/ha

Betydande skördnedräckningar mellan dikena har erhållits vid båda dikesavstånden. Utslagen kan anses som statistiskt fullt säkra. Med de avkastningsresultat som erhållits i årets försök synes ett dikesavstånd av nod till 14 meter betala sig.

Observationer: Vid besiktning av fältet den 22 april förelåg en tydlig skillnad i upptorkning mellan de prövade dikesavstånden. Fältet tillbrukades och såddes den 4 maj. Jorden var då mera svårbrukad vid det större dikesavståndet. Den försening av sådden som det större avståndet försakade uppsköttes till 6-7 dagar. Vid besiktning av fältet den 4 augusti framträdde den extensiva dikningen genom större kvickrotsförekomst. Skördens utvärdering i slutet av september och höstplöjningen den 10 oktober. Nederbörden var under hösten lägre än normalt och markvärtigheten var god via båda tillfällena.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	60	40	30	42	40	52	76	81	78	76	79	68	722
Årets nederbörd	40	28	37	68	70	120	75	93	54	52	52	141	830

Linovalla Föngdom; År 1972

Försöksvärd: Göteborgs- och Bohus läns Hushållningssällskap

Matj.: Måttligt mullhaltig mörkt lättsilera

Alv: Lättsilera mellanlera

Gröda: Vall 11

Avståndsförsök

Dikesavstånd 16 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	79,9	100
2	79,9 -0,0	100
3	79,6 -0,3	100
4	80,2 +0,3	100
5	80,4 +0,5	101

[#]diff = 0,38 dt/ha

Dikesavstånd 2h m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	81,6	100
2	81,0 -0,6	99
3	80,4 -1,2	99
4	80,2 -1,4	98
5	79,6 -2,0	98
6	79,0 -2,6	97
7	78,8 -2,8	97

[#]diff = 0,61 dt/ha

En viss mindre skördednedsättning mellan dikerna har erhållits vid det större dikesavståndet. Utvägat kan anges som statistiskt säker. Den något högre avkastning synes det mindre dikesavståndet givit i årets försök, motsvarar dock ej den ökade kvalitaden för denne dikaning.

Observationer: Vid besiktning den 22 april fanns röd gräs i upptörning och markbärighet mellan det mindre och det stora dikesavståndet. Söder av handlsgödsel hade effekten och spårdjupet var något större på 24-metersavståndet. Under återstoden av året framträddes ej några markbärighetsskillnader. Hösten var hela delen torrare än normalt.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Kedelnederbörd	67	41	31	47	41	64	89	67	93	89	86	78	813
Krets nederbörd	40	24	45	70	84	116	71	49	30	30	92	120	780

Älvysbergs Tän

Assmundslorp, År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Åke Hagaeus, Assmundslorp, Grälanda

Mål.: Måttligt saltinhaltig styvare mellanlära

Alv: Styv lera

Grödet: Korn

Avtändsförsök

Dikesavstånd 16 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel. tal
1	34,6	100
2	35,3 +0,7	102
3	36,2 +1,6	105
4	35,0 +0,4	101
5	35,8 +1,2	103

$$\% \text{diff} = 0,89 \text{ dt/ha}$$

Dikesavstånd 32 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel. tal
1	34,7	100
2	34,6 +0,1	100
3	36,0 +1,3	103
4	35,9 +1,2	103
5	35,4 +1,7	105
6	35,2 +0,5	101
7	37,0 +2,3	107
8	36,1 +1,4	104
9	37,6 +2,9	108
10	36,3 +1,6	105

$$\% \text{diff} = 1,21 \text{ dt/ha}$$

Kägen skördednedsättning mellan dikerna har ej erhållits. Det större dikesavståndet synes därför i årets försök ur avkastningspunkt ha givit en tillräckligt god dränering.

Observationer: Vid besiktning den 22 april var fältet fortfarande jämförtsamt i ytan. Det märktes en viss skillnad i markbärighet, så att denna var något sämre vid det större dikesavståndet. Fältet söddes den 6 maj. Upptörningen var då jämn över hela fältet. Kägen färsning av sädden försäkrade inte det större dikesavståndet. Skörden och höstplöjningen utfördes under torra väderleksförhållanden och några markbärighetsskillnader mellan de prövade dikningarna framträddes ej.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Kedelnederbörd	56	36	26	41	38	47	73	71	74	71	77	62	674
Krets nederbörd	42	22	36	54	99	60	55	31	66	34	76	99	674

Skerrud. År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Karl Erik Falk, Skerrud, Brålanda

Katj.: Måttligt nöthalig styrare mellanlara

Alv: Styv lera

Gröda: Havre

Djupförsök

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därför kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 8 upprepningar. Dikesavstånd 15 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dl/ha	Rel. tal
1	1,2 m	32,9	100
2		32,1 -0,8	98
3		32,7 -0,2	99
4		33,8 +0,9	103
5		32,9 -0,1	100
6		32,4 -0,6	98
7		30,6 -2,3	93
8	0,5 m	29,7 -3,2	90

$$\text{diff} = 1,42 \text{ dl/ha}$$

Skördens minskar något med avtagande dikesdjup. En viss ejämnhet i skördeutfallen föreligger emellertid mellan olika block, vilket ger en viss osäkerhet vid försökets bedömning.

Observationer: Vid besikning av fältet den 22 april hade vårbruket ej påbörjats. Man kunde konstatera en särskilt upptorkning vid mindre dikesdjup. Det föreläg vid tillfället en mycket tydlig svarsvariabilitet mellan grundvattnestånd och dikesdjup.

Upplockningen på fältet hade utjämnats till tiden för vårbruket och någon egentlig försening av sådden, som utfördes den 3 maj, förenade ej den grunda dikeningen. Efter vårbruket kom det mycket regn och vid besikning av fältet den 14 juni var grunden svagare och rödare vid områden än vid djup dikening och grundvattnet stod ända upp i maljordens innersta delar mellan dikerna vid den grunda dikeningen. Under hösten var nederbördens lägre än normalt, varför skördens och fösoplöjningens hundrafürdelor under gynnsamma förhållanden. Några markbärighetsskillnader framträddes sålunda ej. Plöjning tvärs över dikerna har visat klart snabbare upptorkning än plöjning parallellt med dikerna.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Bela året
Nedelnderbörd	56	36	28	41	38	47	73	71	74	71	77	62	674
Årets nederbörd	42	22	36	54	99	60	55	31	66	34	76	90	674

Säby. År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Ivan Karlsson, Salbo, Brålanda

Katj.: Måttligt nöthalig mellanlara

Alv: Styv lera

Gröda: Konservärter

Konservärterna har ej blivit föremål för försökskörd.

Observationer: Vid besikning av fältet den 22 april var detta helt fuktigt i ytan ovan över dikerna, som markerades av terra tilltopper. Man kunde konstatera klart bättre upptorkning och markbärighet vid det mindre dikesavståndet. Det var också en väsentlig skillnad i markstreckter. På det större avståndet hade ytskiktet flutit sänder till ett strukturöst kitt inom betydande delar av området mellan dikerna. Vid det mindre dikesavståndet fanns plegiltans strukturer kvar.

Konservärterna såddes först den 8 juni efter en period med mycket riklig nederbörd. Vid haryningen före sådden av ärtorna märktes en betydlig särre upptorkning vid det större dikesavståndet. Inom dessa delar av fältet gulteade senan ärtorna fläckvis på grund av alltför hög markbärighet. Aykasningen blev där också betydligt lägre än inom de delar av fältet, som dikanas med det mindre avståndet.

Skördens utfördes efter en torrperiod och markbärigheten var 99% över hela fältet. I samband med slutbärbetningen och plöjningen före höstvetesådden framträddes åter den särre upptorkningen på de extensivt dikade delarna av fältet.

Jyelen, År 1972

Försöksvärd: Mr. George Andersson, Ivaten, Skånska

Ratj.: Rättligt mullhäftig mellanlara

Alv: Styv lera

Gröda: Korn

AvståndsförsökDikesavstånd 9 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	35,7	100
2	36,4 -1,7	105
3	36,4 -1,7	105

$$^{\text{a}}\text{diff} = 1,03 \text{ dt/ha}$$

Dikesavstånd 17 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	37,7	100
2	37,5 -0,2	99
3	36,5 -1,2	97
4	37,4 -0,3	99
5	38,1 +0,4	101
6	36,9 -0,8	98

$$^{\text{a}}\text{diff} = 0,84 \text{ dt/ha}$$

Königa skördmedsättning mellan diken har ej erhållits. De mindre utslag i olika riktningar som skördmedsättningarna anger ligger hett inom fältgrässerna och har ej tillräcklig betydelse. Det större dikesavståndet kan därför med hänsyn till avkastningen detta år sägas ha givit en tillräcklig god drönering.

Observering: Under den tidiga våren visade det större dikesavståndet en särskilt uppturkning. Vid tiden för värtepunkt hade sköldnaderna hett utjämna. Markens kraft vid skördan och hästplöjningen var god försett dikesavstånd.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	april	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Tota året
%medelnederbörd	56	36	28	41	36	47	73	71	74	71	77	62	674
Årets nederbörd	42	22	36	54	99	60	55	31	66	34	76	99	674

Skärabergs Tän

Bruntorp, År 1971

Försöksvärd: Godsjägare Alf Lagergren, Järnborga

Ratj.: Rågot mullhäftig själlara

Alv: Styvare mellanlara

Gröda: Värrybs

AvståndsförsökDikesavstånd 16 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	16,4	100
2	16,3 -0,1	99
3	14,6 -1,8	89
4	15,3 -1,1	93
5	15,3 -1,1	93

$$^{\text{a}}\text{diff} = 0,79 \text{ dt/ha}$$

Dikesavstånd 32 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	16,5	100
2	16,3 -0,2	99
3	15,6 -0,9	95
4	14,6 -1,0	88
5	14,8 -1,7	90
6	13,8 -2,7	84
7	13,2 -3,3	80
8	13,4 -3,1	81
9	12,6 -3,9	76
10	13,0 -3,5	79

$$^{\text{a}}\text{diff} = 0,79 \text{ dt/ha}$$

Skördmedsättningar mellan diken har erhållits vid både dikesavstånden. För det större avståndet är skördmedpresionen betydande och statistiskt fullt säker. Med de avkastningsresultat som erhållits i försök synes att dikesavståndet till 14 meter behålla sig.

Observationer: fältet besöktes den 20 april och var då alldeles blötl i ytan. Det stora dikesavståndet framförde att avsevärt värre upptorkat och väste bedömas medföra en avsevärd försening av sädden. Den första hästen gjorde att skörden och höstplättningarna kunde uttöpas under goda markbärighetsförhållanden.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars.	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Kedelnederbörd	39	33	27	30	36	47	67	59	58	52	50	38	548
Årets nederbörd	25	35	40	43	65	36	89	37	41	16	36	32	495

Djungedal, År 1972

Försöksvärld: Lantbr. Erik Larsson, Tyskagården, Saleby, Lidköping

Katj.: Rättligt vallhäftig lerig grusso

Alv: Lerig grusso Grösa, Korn

Djupförsök

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 4 upprättagningar. Dikesavståndet 13 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Relat.
1	1,2 m	33,9	100
2		34,0 +0,1	100
3		34,4 +0,5	102
4		34,8 +0,9	103
5		34,6 +0,8	102
6		34,5 +0,6	102
7		34,0 +0,1	100
8	0,5 m	35,9 +2,0	106

*diff = 1,32 dt/ha

Dikesdjupet synes ej i nära betydande grad ha påverkat avkastningens storlek i årets försök. De skörddeviationslag som erhållits ligger inom felgränserna och kan ej tillmäts slörre betydelse.

Observationer: Många skillnader i markens upptorkning och mörkraft vid olika dikaning har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Kedelnederbörd	38	27	25	34	38	45	69	62	63	57	51	40	549
Årets nederbörd	21	26	21	49	80	86	52	57	42	52	55	66	637

Gästa Kärstorp, År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Rune Fagerberg, Gästa Kärstorp, Kärstorp

Natj.: Måttligt mullhaltig mellanlera

Alv: Styv lera

Gröda: Vall 1

Djupförsök

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 6 upprepningar. Dikesavstånd 13 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	42,0	100
2		41,8 -1,0	98
3		41,0 -1,9	96
4		41,2 -1,6	96
5		40,6 -2,2	95
6		40,9 -1,9	95
7		40,9 -1,9	96
8	0,5 m	41,7 -1,1	97

^adiff = 1,59 dt/ha

Variationen i dikesdjup synes ej i näonvörd grad ha påverkat avkastningens storlek. De utslag som skördevärdena anger ligger inom felgränserna och kan ej tillräckes näonvörd betydelse.

Observationer: Vid besiktning av fältet den 20 april var marken ej jordig i ytan vid det mindre dikesdjupet där grundvattnet också låg högre. Vallen var jämn och fin. Plantorna var något lyfia, men några mera allvarliga uppfrysningsskader framträddes ej. Under hösten var nederbördens lägre än normalt och markbärigheten god.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	39	33	27	39	38	47	67	69	58	52	50	38	548
Årets nederbörd	25	35	40	43	65	36	89	37	41	16	36	32	495

Lantbruks högskolans omdom Lanna, År 1972

Natj.: Måttligt mullhaltig styvare mellanlera

Alv: Styv lera

Gröda: Höstvete

Djupförsök II

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,6 meter vid parcell 8. I försöket ingår 6 upprepningar. Dikesavstånd 22 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal	Is-halt
1	1,2 m	57,9	100	87,1
2		58,5 -0,5	101	87,3
3		58,2 -0,3	100	87,1
4		57,7 -0,2	100	87,1
5		57,1 -0,9	98	87,3
6		55,4 -2,5	96	87,3
7		56,0 -1,9	97	87,4
8	0,6 m	55,1 -2,9	95	87,3

^adiff = 0,84 dt/ha

Av skördevärdena framgår, att det erhållits en statistiskt säker skördenedsättning med avlägande dikesdjup.

Observationer: Vid besiktning av försöksfältet den 21 april visade höstvetet en otormaligt fin övervintring. Någon uppfrysning kunde ej konstateras. Den grundare dikeningen framträddes genom en något sämre upptekning än den djupare. Skillnaden var dock inte mera framträdande. Under maj och juni fäll nästan dubbelt så hög nederbörd som normalt med huvudsakligen högt grundvattenstånd som följd, särskilt inom de grunda dikenade delarna av försöket. Under hösten var nederbördens normal. Marken var torr och markbärigheten god i samband med skörd och höstplöjning.

	jan.	feb.	mars.	april	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Nederbörd	38	27	25	34	38	45	69	62	63	57	51	40	549
Medelnaderbörd	21	26	21	49	89	86	52	57	42	52	55	66	607

Kombinerat dikesavstånd och s ltidsf rs k I
Dikesavstånd 16 m, s ltidsf rs k 15 och 32 meter

Delförsök 1 (dikesavstånd 15 och 32 meter)

Resultat av olika s ltider

Gr diga; Korn

	Dikesavstånd 16 m		Dikesavstånd 32 m	
	Skörd dt/ha	Rel.tal	Skörd dt/ha	Rel.tal
S�ltid A (25/4)	36,6	100	32,6	100
B (2/5)	37,0 ±0,4	101	33,5 ±0,9	103
C (5/5)	37,9 ±1,3	104	34,5 ±1,9	106
D (10/5)	38,2 ±1,6	104	36,1 ±3,5	111
"diff =	1,27 dt/ha		"diff =	1,29 dt/ha

Jämförelse mellan avkastningens storlek vid bästa s ltid på 16- och 32-metersavstånden

	Skörd dt/ha	Rel.tal
Dikesavstånd 16 m	39,2	100
" 32 m	36,1 ±2,1	95

"diff = 1,10 dt/ha

Av sk rdsv rd n n framg r r att avkastningen åker med senare s dd. Utslaget är mest framträdande på 32-metersavståndet. Ifråga om 16-metersavståndet föreligger ingen statistiskt säker skillnad i avkastning mellan s ltiderna. Detta  r d remat fallit vid 32-metersavståndet, där avkastningsskillnader större än 2,7 dt/ha  r statistiskt säker.

Jämförelse mellan avkastningens storlek vid bästa s ltid på 16- och 32-metersavstånden visar h ggra avkastning för 16-metersavståndet, men sk rdesskillnaden kan inte angis som statistiskt säker.

Delförsök II (dikesavstånd 16 och 80 meter)

Resultat av olika s ltider

Gr diga; Korn

	Dikesavstånd 16 m		Dikesavstånd 80 m	
	Skörd dt/ha	Rel.tal	Skörd dt/ha	Rel.tal
S�ltid A (25/4)	39,5	100	30,7	100
B (2/5)	38,2 ±1,3	97	32,1 ±1,4	105
C (5/5)	37,9 ±1,6	96	32,8 ±2,1	107
D (10/5)	38,5 ±1,0	97	34,9 ±4,2	114
"diff =	1,19 dt/ha		"diff =	1,42 dt/ha

Jämförelse mellan avkastningens storlek vid bästa s ltid på 16- och 80-metersavstånden

	Skörd dt/ha	Rel.tal
Dikesavstånd 16 m	39,5	100
" 80 m	34,9 ±4,6	89

"diff = 2,11 dt/ha

Av sk rdsv rd n n framg r r att avkastningen sjunker något med senare s ltid vid 16-metersavståndet. Utslaget kan dock inte angis som statistiskt säker. 80-metersdikningen visar d remet klart st gande sk rdsv rd n n med senare s dd och sk rdesskillnader större än 3,0 dt/ha kan angis som statistiskt säker.

Jämförelse mellan avkastningens storlek vid bästa s ltid på 16- och 80-metersavstånden visar h ggra avkastning för 16-metersavståndet och tendens till statistiskt säker utslag föreligger.

Analysdata

Sätid	Lerrabatans, %			Beklädningsvikt, kg			Lesenköravikt, g		
	16 m	32 m	80 m	16 m	32 m	80 m	16 m	32 m	80 m
A (25/4)	82,9	83,3	81,2	64,7	63,6	65,3	34,5	32,6	37,5
B (2/5)	83,6	83,3	82,0	64,0	66,2	65,1	35,1	35,7	34,9
C (5/5)	83,5	83,6	81,2	64,3	64,8	67,0	35,5	36,0	38,0
D (10/5)	83,0	83,2	81,1	65,0	63,6	62,0	36,2	34,7	39,3

Observationer

Sätid	Upp-kopst	R-göds-ting	Axgång			Tröskningsgrad			Skörd
			16 m	32 m	80 m	16 m	32 m	80 m	
A (25/4)	12/5	7/6	8/7	8/7	9/7	18/8	16/8	20/8	26/8
B (2/5)	16/5	*	9/7	9/7	10/7	20/8	20/8	21/8	*
C (5/5)	22/5	*	12/7	12/7	12/7	23/8	23/8	23/8	*
D (10/5)	28/5	*	13/7	13/7	13/7	24/8	24/8	26/8	*

Vid besiktning av fältet den 21 april var 16-metersavstånden bra upptorcknade, 32-metersavstånden visade nämligen någon eftersläppning i förhållande till 16-metersdikningar, de klart sköra upptorckning kunde noteras ifrån om 80-metersavstånden. Skillnaden mellan detta och de två mindre dikesavstånden var mycket påtaglig.

Sätid A (25/4). Bra sårbruk på 16-metersavstånden. Kåget segare bruk vid 32-metersdikningen. Fuktigt och sagt på 80-metersavstånden så att traktorn slirade vid dragningen av såmaskinen.

Sätid B (2/5). Observationer saknas.

Sätid C (5/5). Kåget torrt men bra myllning på 16 och 32-metersavstånden. Ganska bra sårbruk även på 80-metersavstånden.

Sätid D (10/5). Torrt men bra sårbruk och myllning på 16 och 32-metersavstånden. Hårt i botten och grund myllning på 80-metersdikningen.

Skörden utfördes under gynnsamma markberigighetsförhållanden. Marken var helt torr. Även vid plöjning var det ganska torrt. 80-metersdikningen framträddes genom att det där var segare och svårare att plöja.

Nederbörd. Se ovan

Konkret dikaning- och sätidförsök II

Delförsök 1 (dikesavstånd 16 och 32 meter)

Resultat av olika sätider

Gröda; Hayre

Sätid	Dikesavstånd 16 m		Dikesavstånd 32 m	
	Skörd dt/ha	Rel.tal	Skörd dt/ha	Rel.tal
A (25/4)	52,1	100	50,8	100
B (2/5)	48,6 ± 3,5	93	47,3 ± 3,5	93
C (5/5)	44,6 ± 7,5	86	43,3 ± 7,5	85
D (10/5)	39,5 ± 12,6	76	40,5 ± 10,3	80
	* diff = 1,26 dt/ha		* diff = 1,03 dt/ha	

Jämförelse mellan avkastningens storlek vid hästa sätid på 16- och 32-metersavstånden

	Skörd dt/ha	Rel.tal
Dikesavstånd 16 m	52,1	100
" 32 m	50,6 -1,3	98
$\text{diff} = 0,7 \text{ dt/ha}$		

Av skördevärdena framgår, att avkastningen avtar med senare södd. Detta gäller både 16- och 32-metersavstånden. Skördeskillnader större än 2,6 dt/ha är statistiskt säkra ifrågas om 16-metersavståndet. Motstående siffra för 32-metersavståndet utgör 2,2 dt/ha.

Jämförelsen mellan avkastningens storlek vid hästa sätid på 16- och 32-metersavstånden visar högre avkastning för 16-metersavståndet och tendens till statistiskt säkert skillnad föreligger.

Beföljd 11 (dikesavstånd 16 och 80 meter)

Resultat av olika sätider

Greda; Novco

	Dikesavstånd 16 m		Dikesavstånd 80 m	
	Skörd dt/ha	Rel.tal	Skörd dt/ha	Rel.tal
Sätid A (25/4)	47,6	100	42,0	100
B (2/5)	46,7 -0,9	98	45,6 -3,6	109
C (5/5)	44,2 -3,4	93	43,9 -4,1	97
D (10/5)	39,9 -7,7	84	39,9 -2,1	95
$\text{diff} = 1,19 \text{ dt/ha}$			$\text{diff} = 1,05 \text{ dt/ha}$	

Jämförelse mellan avkastningens storlek vid hästa sätid på 16- och 80-metersavstånden

	Skörd dt/ha	Rel.tal
Dikesavstånd 16 m	47,6	100
" 80 m	45,6 -2,0	96
$\text{diff} = 1,21 \text{ dt/ha}$		

Av skördevärdena framgår, att avkastningen avtar kraftigt med senare södd på 16-metersavståndet. Skördeskillnader större än 2,6 dt/ha kan anses som statistiskt säkra. På 80-metersavståndet har den andra sättiden givit högst avkastning. I detta fall är skördeskillnader mellan sättiderna större än 3,0 dt/ha att betrakta som säkra.

Jämförelsen mellan avkastningens storlek vid hästa sätid på 16- och 80-metersavstånden visar högre avkastning för 16-metersavståndet och tendens till statistiskt säkert utslag föreligger.

Analysdata

Sätid	Jordsubstans, %			Beklättsvikt, kg			Busenköravikt, g			Skalhalt, %		
	16 m	32 m	80 m	16 m	32 m	80 m	16 m	32 m	80 m	16 m	32 m	80 m
A (25/4)	85,4	85,5	82,9	49,9	51,5	53,7	28,0	29,0	33,0	26,6	27,0	27,4
B (2/5)	85,7	85,9	83,5	50,8	48,1	53,5	22,4	23,6	34,6	28,1	25,3	26,4
C (5/5)	86,2	85,9	82,0	48,0	51,1	52,5	27,2	32,0	27,2	27,5	26,7	26,4
D (10/5)	86,3	86,5	83,1	47,4	47,2	50,6	28,7	31,3	29,2	27,2	26,8	25,5

Översikt över

Sääd	Upp- kost	N-goss- ning	Areal		Brödknoppad		Störd	
			16 a	32 a	60 a	16 a	32 a	60 a
A (16/a)	13/5	7%	9/7	3/7	10/7	Brödknoppad öppet fält i skog	0	0
B (32/a)	17/5	0	11/7	11/7	11/7	0	0	0
C (60/a)	22/5	0	13/7	13/7	14/7	0	0	0
D (16/5)	26/5	0	15/7	15/7	15/7	0	0	0

Vid besiktning av fältet den 21 april var 16-årsdikningen väl utvecklad. 32-årsdikningen var möjliga delat sätta. Skiftningen var dock inte röra i utvidgande. Den sista 16-årsdikningen visade en klart senare uppveckning. Skillnaden mellan dikesavslutet och de två överlämna mindre avslutet var mycket måttlig.

Sääd A (25%). Bra utveckl. av 16-årsdikningen. Hållt segare bruk vid 32-årsdikningen, men bra myllning av v-sidan. Ij tillräckligt upplöst på östersavslutoden, vilket bl.a. resulterade i lång myllning av v-sidan.

Sääd B (2%). Bra åtbruk och myllning på 16- och 32-årsavslutanden. Fortfarande otillräcklig upptorkat på 32-årsavslutanden.

Sääd C (5%). Bra åtbruk och lågt torrl. på 16- och 32-årsavslutanden. Delvis svårarbetat på 32-årsdikningen.

Sääd D (10%). Ganska torrt och låga myllning av utsökt på 16- och 32-årsavslutanden. Hård och grund mylla på 32-årsdikningen leder till hörvlingar.

Det föreläg att tydlig markfördelning mellan högödrebildning och dikning. På 16- och 32-årsdikningen förekom i betydligt större grad högödrebildning än på 30-årsdikningen.

Störd och löstplöjning utfördes under gynnsome markförståndsförhållanden. Marken var torr och franskligheten god.

Värmlands län

Ölaskog. År 1972

Forskningsvärd: Lantbr. KFV Västergötland, Ölaskogs gård, Väst
Katj.: Rättligt mullhettig ej ällerå

Alv: Styv lura

Gröda: Havre

Västlands försök

Dikesavslut 16 a			Dikesavslut 32 a		
Parc. nr från dike	Störd dt/ha	Rel. tal	Parc. nr från dike	Störd dt/ha	Rel. tal
1	41,1	100	1	39,3	100
2	39,1 -2,0	95	2	35,2 -3,1	92
3	39,4 -1,7	96	3	32,5 -5,8	85
4	37,2 -3,9	91	4	32,9 -5,4	86
5	38,0 -3,1	92	5	31,1 -7,2	81
			6	36,2 -6,1	79
			7	36,0 -8,3	78
			8	33,1 -8,7	79
			9	30,0 -8,3	78
			10	30,4 -7,9	79

^adiff = 0,50 dt/ha

^bdiff = 1,40 dt/ha

Skördensättningarna mellan diken har ej sätts vid hela dikesavståndet. Utanför kan dikesen ej sägas vara statistiskt säkra. Dess se avkastningspunktet hos skördetid i årets årsräkning synes att mindre ökningssättning är till hänseende.

Observeringar: Fältet lärades den 25 april. Upplockningen var ej lika över hela fältet, det fanns sedan 30 cm regn. Upplockningen efter regnet förförades vid det större avståndet och slöden utfördes först den 4 maj. Under tiden den 15 maj - 16 juli fanns det snöande 103 cm regn. Krybben gultade i början juli men vid denna tid var dikesavståndet. Vid basöknings av fältet den 6 augusti framfördes enkunnen genom kraftigare urtång och delvis hoggsudd. I samband med diken och hängklyningen var markberäknningen ganska över hela fältet.

Nedgångsårs	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Nedgångsårsbörd	56	35	25	44	43	66	76	93	73	63	75	60	708
Krets nederbörd	26	29	46	73	56	60	57	66	65	32	53	76	613

Västgötalands län Västra Götalands län

Gäller År 1972

Förslagsbyråd: Godskontron Gunnar Larsson, Strö, Köping

Mätja: Måttliknande sättningsräkning

Älv: Siyv Tora

Sjöder: Värme

Kungsbackafältet

Dikesavstånd 16 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rörel/ha
1	26,4	106
2	26,5 +1,1	104
3	26,5 +1,1	104
4	25,9 -0,5	102
5	25,9 -0,5	102

^adiff = 0,57 dt/ha

Dikesavstånd 36 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rörel/ha
1	24,3	106
2	25,2 -0,9	104
3	24,6 -0,3	101
4	23,1 -0,8	103
5	25,2 -0,9	104
6	25,9 -0,7	103
7	24,1 -0,2	93
8	23,6 -0,7	97
9	24,4 -0,1	100
10	25,1 -0,8	103

^bdiff = 0,70 dt/ha

Rögen skördensättning mellan diken har ej sätts, det större dikesavståndet synes därför i årets försök ej avkastningspunktet ha givit en tillräckligt god dränering.

Observationer: Rågmen rönnvärda skillnader i markens upplockning och bärkraft vid olika dikaning har ej framträtt under året.

Nedgångsårs	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Nedgångsårsbörd	36	25	21	30	32	46	64	68	53	49	46	40	512
Krets nederbörd	16	33	30	55	65	59	73	59	61	38	38	34	581

Kopparbergs län

Vikmanshyttan. År 1972

Försöksvärd: Insp. Åke Wängström, Vikmansnytians Gård, Vikmanshyttan

Matj.: Måttligt multhaltig mjällera

Alv: Mjällera

Gröda: Havre

Avståndsförsök

Dikesavstånd 18 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	28,7	100
2	28,7 -0,0	100
3	28,5 -0,2	99
4	28,4 -0,3	99
5	28,7 0,0	100

^mdiff = 0,50 dt/ha

Dikesavstånd 36 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	28,8	100
2	28,6 -0,2	99
3	28,7 -0,1	100
4	28,7 -0,1	100
5	28,5 -0,3	99
6	28,9 +0,1	100
7	29,6 +0,8	103
8	29,0 +0,2	101
9	29,6 +0,8	103
10	29,8 +1,0	103

^mdiff = 0,73 dt/ha

Någon skördnednedsättning mellan dikena har ej erhållits. Det större dikesavståndet synes därför i årets försök ur avkastningssynpunkt ha givit en tillräckligt god dränering.

Observationer: Några nämnvärda skillnader i markens upplockning och bärkraft vid olika dikning har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medeldnederbörd	43	30	24	33	37	59	74	83	59	50	56	47	595
Årets nederbörd	37	33	23	46	53	28	101	51	40	30	42	19	503

Djupförsök

Matj.: Måttligt multhaltig mjällera

Alv: Sitt sällanlara

Gröda: Korn

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 4 uppreningar. Dikesavståndet är 20 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	25,9	100
2		27,9 +2,0	108
3		27,5 +1,7	105
4		27,6 +1,7	107
5		29,9 +4,0	116
6		29,6 +3,1	112
7		27,9 +1,9	107
8	0,5 m	27,6 +1,6	107

^mdiff = 1,43 dt/ha

Något klart samband mellan skördavkastning och dikesdjup har ej erhållits i årets försök. De utslag som redovisats ligger ifrån felgränserna och kan ej tillmätas någon betydelse.

Observationer: Några nämnvärda skillnader i markens upplockning och bärkraft vid olika dikning har ej framträtt under året.

Nederbörd: Se ovap

Gävleboros län

Backa gård, År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Olle o. Lars Erik Glander, Backa gård, Edsbyn 2

Matj.: Måttligt mullhaltig mjällera

Alv: Mjällera

Gröda: Korn

Avståndsförsök

Dikesavstånd 16 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	31,1	100
2	28,3 -2,8	91
3	27,8 -3,3	89
4	26,8 -4,3	86
5	27,2 -3,9	87

$$\text{diff} = 0,66 \text{ dt/ha}$$

Dikesavstånd 32 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	30,3	100
2	29,3 -1,0	97
3	27,9 -2,4	92
4	27,9 -2,4	92
5	27,8 -2,5	92
6	27,7 -2,6	91
7	27,5 -2,8	91
8	27,4 -2,9	90
9	27,7 -2,6	91
10	27,0 -3,3	89

$$\text{diff} = 0,72 \text{ dt/ha}$$

Skördnedsättningar mellan dikerna har erkänts vid båda öktesavstånden. Den något högre avkastningen som det mindre dikesavståndet givit i årets försök, motsvarar emellertid ej den ökade årskostnaden för denna dikning.

Observationer: Några nämnvärda skillnader i markens upptorkning och bärkraft vid olika dikning har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	40	27	24	32	28	60	75	60	66	43	52	43	580
Årets nederbörd	28	31	32	37	54	23	70	24	26	20	46	15	406

Svedja, År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Lars Magnusson, Svedja, Larvila

Matj.: Mullrik mjälleca

Alv: Loris mjälleca

Gröda: Korn

Avståndsförsök

Dikesavstånd 18 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	28,1	100
2	27,3 -0,8	97
3	27,7 -0,4	99
4	28,0 +0,1	100
5	28,2 +0,1	100

$$\text{diff} = 0,71 \text{ dt/ha}$$

Dikesavstånd 80 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	29,1	100
2	30,7 +1,6	105
3	30,1 +1,0	103
4	31,0 +1,9	107
5	31,0 +1,9	107
6	34,0 +4,9	117
7	31,2 +2,1	107
8	30,9 +1,8	106
9	30,8 +1,7	106
10	32,2 +3,1	111

$$\text{diff} = 1,40 \text{ dt/ha}$$

Kågon skördenedsättning mellan dikena har ej erhållits. Det större dikesavståndet synes därför i årets försök ur avkastningssynpunkt ha givit en tillräcklig god dränering.

Observationer: På grund av riklig nederbörd i senare hälften av maj såddes fältet relativt sent (4/6). Vid våtbrukets början visade 80-metersavståndet en något sämre upptörning. Någon egentlig försening av sådden förorsakade dock inte detta. Under hösten var nederbördens lägre än normalt och marken var torr med god markbärighet i samband med skörd och höstplöjning.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	35	25	23	32	38	61	90	80	57	40	45	42	568
Årets nederbörd	21	26	25	41	39	26	135	26	23	21	44	18	445

Västernorrlands län

Hov. År 1972

Försäkringsvärde: Lantbr. Göran Nordqvist, Hov, Prästmon

Matj.: Mullrik mjällera

Alv: Mjällera

Gröda: Havre

Avståndsförslag

Dikesavstånd 20 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	31.9	100
2	30.5 -1.4	96
3	30.3 -1.6	95
4	30.9 -1.0	97
5	30.0 -1.9	94

^adiff = 1.05 dt/ha

Dikesavstånd 32 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	32.3	100
2	31.5 -0.8	98
3	31.9 -0.4	99
4	32.4 -0.1	100
5	33.3 +1.0	102
6	34.1 +1.8	106
7	33.7 +1.4	104
8	33.1 +0.8	102
9	33.8 +1.5	105
10	34.7 +2.4	107

^adiff = 1.61 dt/ha

Av de redovisade skördesiffrorna framgår, att det erhållits en viss skördenedsättning mellan dikena vid det mindre dikesavståndet. Det större avståndet uppvisar dock mot en ökning av avkastningen inom mittområdet mellan ledningarna. Utslagen ligger emellertid i stort sett inom fulgränserna och bör därför inte tillämpas nämnvärd betydelse. Det större dikesavståndet synes därför i årets försök ur avkastningssynpunkt ha givit en tillräcklig god dränering.

Observationer: Några skillnader i markens upptörning och bärkraft vid olika dikeing har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	39	25	20	25	29	50	68	70	51	43	49	42	511
Årets nederbörd	13	18	6	30	63	28	59	56	30	26	46	18	393

Väntarbetnings Försök
Västergötland

Bråbo År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Allan Norberg, Bråbo, Värmland

Mätj.: Mulljord

Alv: Sölig sand

Gröda: Korn

Kombinerat dikesavstånd och tegläggningseffekt

Försöket är upplagt enligt den äldre försöksmetoden med parcellerna utlända beroende över diken.

Skörd dt/ha

Dikesavstånd	20 m	80 m	M:tal
Teglagd markyta	34,3	36,2	37,7
Plan markyta	34,9	34,6	34,8
M:tal	36,1	36,4	
^a diff = 1,11 dt/ha			

Dikningsfakt: Skillnaden i avkastning mellan de olika dikningsintensiteterna är ringa.

Tegläggningseffekt: Tegläggningen har givit något högre skörd med tändras till nästan skillnad.

Analyser

	Teglagd markyta		Plan markyta	
	20 m	80 m	20 m	80 m
Hektkonkrikt	66,4	66,2	67,0	67,1
Lusenkornvikt	36,6	36,0	36,2	39,5

Observationer: Upplockningen under våren var jämn och likartad på tegat och plant område. Högra skillnader i markläggning har ej förelegat under året.

Årsdörrbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medeldörrbörd	43	29	24	31	33	59	73	88	65	60	65	55	625
Årets nederbörd	22	25	16	76	76	40	23	46	72	61	85	33	562

Kvarnsvedjan År 1972

Försöksvärd: Lantbr. John Malmberg, Kvarnsvedjan, Rättälö

Mätj.: Måttligt mullhällig lerig sjöja

Alv: Lerig sjöja

Gröda: Korn

Akvälandsförsök

Dikesavstånd 16 m

Parc. nr från dike	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	17,1	100
2	17,4 +0,3	102
3	17,2 +0,1	101
4	17,2 +0,1	101
5	17,1 -0,0	100

^adiff = 0,29 dt/ha

Dikesavstånd 36 m

Parc. nr från dike	Slörd dt/ha	Rel.tal
1	16,3	100
2	16,0 -0,3	98
3	16,2 +0,1	99
4	16,0 -0,3	98
5	16,4 +0,1	101
6	17,0 +1,3	103
7	16,2 -0,1	99
8	16,3 -0,0	100
9	15,8 -0,5	97
10	16,1 -0,2	99

^adiff = 0,26 dt/ha

Högsta skördenedseltning mellan diken har ej skett. Det större dikesavståndet synes därför i årets försök ur avväpningsynpunkt ha givit en tillräcklig god dränning.

Observationer: Nederbördens var riklig i april och maj. Vid besiktning av fället den 24 maj framträddes det större avståndet genom en klart sämre upplockning och markbärighet. Sädden utlades den 11 juni. Upplockningen var då fortfarande otillfredsställande och drukningsförhållandena sämre vid det större dikesavståndet. Marken var torr och markbärigheten god i samband med skörden.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Födelednederbörd	43	29	24	31	33	59	73	83	65	60	65	55	625
Årets nederbörd	22	25	16	78	75	40	23	46	72	61	85	38	582

Distriktsforsökssationen Rebäcksdalen, År 1972

Maj.: Rättlig vullhäftig finmo

Alv: Rjälig finmo

Djupförsök I (gamla)

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 3 upprepningar. Dikesavståndet är 18 meter.

Första skörd

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal	Gröda: Vall VI
1	1,2 m	66,4	100	
2		64,3 -2,1	97	
3		61,7 -4,7	93	
4		65,1 -1,3	98	
5		60,0 -6,4	90	
6		64,5 -2,0	97	
7		66,0 -0,4	99	
8	0,5 m	66,8 +0,4	101	

#diff = 2,31 dt/ha

Andra skörd

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	15,3	100
2		13,3 -2,0	87
3		14,2 -1,1	93
4		15,7 +0,4	103
5		16,8 +1,5	110
6		15,3 -0,0	100
7		15,9 +0,6	104
8	0,5 m	16,3 +1,0	107

#diff = 0,70 dt/ha

Skördevärdena är ojämna, särskilt gäller detta ifråga om den första skörden. Något klart samband mellan dikesdjup och avkastning kan ej utläsas. De skördeutslag som erhållits ligger inom felgränserna och kan ej tillmätas större betydelse.

Observationer:

Vallens botaniska sammansättning i procent

	Dikesdjup, meter		
	0,5 m	0,65 m	1,2 m
Saljväxter	16	8	10
Linotej	40	51	43
Kungsvingel	27	23	23
Övriga gras	17	18	24

Upptörkning och markbärighet. Den grönda dikningen visade i tidigt skede sämre upptörkning och markbärighet. Vissa smärre skillnader kvarstod fortfarande den 24 maj. I övrigt har det ej framträtt några olikheter mellan dikningarna under året.

Djupförsök II (nya)

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 4 upprepningar. Dikesavståndet är 18 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal	Gröda: Havre
1	1,2 m	31,6	100	
2		31,5	100	
3		31,5 -0,1	100	
4		30,4 -1,2	96	
5		30,4 -1,2	96	
6		30,3 -1,2	96	
7		30,4 -1,2	96	
8	0,5 m	30,3 -1,3	96	

$$\text{diff} = 1,04 \text{ dt/ha}$$

Av skördevärdena framgår, att avkastningen sjunker något med avtagande dikesdjup. Tendens till statistiskt säkert utslag föreligger.

Analyser

	Dikesdjup		
	0,5 m	0,85 m	1,2 m
Hektolitervikt, kg	55,3	54,9	55,3
Tusenkornvikt, g	27,9	27,7	28,4

Observationer: Några skillnader i markens upptörkning och bärkraft vid olika dikning har ej framträtt under året.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnedertörd	48	29	25	33	28	48	59	75	62	59	66	56	588
Årets nederbörd	16	25	17	67	53	31	22	30	106	47	77	37	528

Kombinerat diknings- och tegläggningeförsök

1. Teglagd markyta (1:a skörd)
(Parcellerna uttagna tvärs över tegarna, tegbredd 15 m)

Gröda: Vall IV

Dikesavstånd 20 m			Dikesavstånd 80 m		
Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal	Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal
1	59,2	100	1	57,8	100
2	60,5 +1,3	102	2	56,2 -1,6	97
3	61,2 +2,0	103	3	57,2 -0,6	99
4	60,3 +1,1	102	4	53,7 -4,1	93
5	58,9 -0,3	99	5	55,1 -2,7	95
$\text{diff} = 2,54 \text{ dt hö/ha}$			6	57,0 -0,8	99
			7	57,7 +0,1	100
			8	64,9 +7,1	112
			9	64,1 +6,3	111
			10	65,0 +7,2	112

$$\text{diff} = 4,04 \text{ dt hö/ha}$$

2. Plan markyta (1:a skörd)

Dikesavstånd 20 m			Dikesavstånd 80 m		
Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal	Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal
1	58.9	100	1	65.6	100
2	57.1 -1.2	98	2	64.0 -1.6	93
3	56.4 -2.5	95	3	64.0 -1.6	98
4	56.7 -2.2	96	4	59.3 -6.3	90
5	55.9 -3.0	95	5	62.6 -3.0	95
^a diff = 2.71 dt hö/ha			6	59.1 -6.5	90
			7	64.9 -0.7	99
			8	64.7 -0.9	99
			9	67.0 +1.4	102
			10	65.6 0.0	100
			^b diff = 2.61 dt hö/ha		

Jämförelse mellan teglagd och plan markyta (1:a skörd)

	Dikesavstånd 20 m		Dikesavstånd 80 m	
	Skörd dt hö/ha	Skörd dt hö/ha	Skörd dt hö/ha	Skörd dt hö/ha
Teglagd markyta	60.0		58.9	
Plan markyta		57.1 -2.9		63.7 +4.8

1. Teglagd markyta (2:a skörd)

(Parcellerna uttagna tvärs över tegarna, tegbredd 15 m)

Dikesavstånd 20 m			Dikesavstånd 80 m		
Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal	Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal
1	12.6	100	1	12.2	100
2	10.4 -2.2	83	2	12.1 -0.1	99
3	11.2 -1.4	89	3	11.7 -0.5	96
4	10.4 -2.2	83	4	12.7 +0.5	104
5	11.4 -1.2	90	5	13.5 +1.3	111
^a diff = 0.53 dt hö/ha			6	13.6 +1.4	111
			7	14.0 +1.8	115
			8	14.2 +2.0	116
			9	16.0 +3.8	131
			10	15.9 +3.7	130
			^b diff = 1.24 dt hö/ha		

2. Plan markyta (2:a skörd)

Dikesavstånd 20 m			Dikesavstånd 80 m		
Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal	Parc. nr från dike	Skörd dt hö/ha	Rel.tal
1	12.9	100	1	15.1	100
2	10.1 -2.8	78	2	16.3 +1.2	108
3	9.9 -3.0	77	3	16.5 +1.4	109
4	10.2 -2.7	79	4	16.9 +1.8	112
5	10.5 -2.4	81	5	16.3 +1.2	108
^a diff = 1.01 dt hö/ha			6	18.0 +2.9	119
			7	16.3 +1.2	108
			8	16.5 +1.4	109
			9	16.9 +1.8	112
			10	15.4 +0.3	102
			^b diff = 1.00 dt hö/ha		

Jämförelse mellan teglagd och plan markyta (2:a skörd)

	Dikesavstånd 20 m Skörd dt hö/ha	Dikesavstånd 80 m Skörd dt hö/ha
Teglagd markyta	11.2	13.6
Plan markyta	10.7 -0.5	16.4 +2.8

3. Teglagd markyta: Skörd från tegrygg till slutfåra (1:a skörd)
(Parcellerna uttagna parallellt med tegrikliningen)

Parc. nr	Skörd dt hö/ha	Rel.tal
1 Tegrygg	57.4	100
2	55.7 -1.7	97
3	56.2 -1.2	98
4	55.2 -2.2	96
5 Slutfåra	21.4 -36.0	37

^adiff = 3.98 dt hö/ha

3. Teglagd markyta: Skörd från tegrygg till slutfåra (2:a skörd)
(Parcellerna uttagna parallellt med tegrikliningen)

Parc. nr	Skörd dt hö/ha	Rel.tal
1 Tegrygg	28.4	100
2	19.7 -8.7	69
3	16.6 -11.8	58
4	11.4 -17.0	40
5 Slutfåra	4.9 -23.5	17

^adiff = 2.50 dt hö/ha

Analyser

Vallens sammansättning enl. botanisk analys

1:a skörd

Led	Bälj-växter	Timotej	Ängs-svingel	Övriga gräs	Övriga arter
1. Teglagd markyta					
Vid dike	4	65	20	11	0
Mitten 20 m	5	73	14	7	1
Mitten 80 m	8	63	14	15	0
2. Plan markyta					
Vid dike	0	52	26	22	0
Mitten 20 m	9	72	5	14	0
Mitten 80 m	0	60	13	27	0
3. Tegrygg - slutfåra					
Vid rygg	17	53	12	17	1
Vid tegmitt	10	65	15	10	0
Vid slutfåra	1	81	1	14	3

Vallens sammansättning och fältgradecim

Led		Klöver	Gräs	Övriga arter
1:a skörd	Teglagd markyta	6	93	1
	Plan markyta	1	98	1
2:a skörd	Teglagd markyta	6	85	9
	Plan markyta	1	93	6

Koncentrerat till skörderesultaten: Vallen har legat i fyra år. Dessa reaktioner för olika ytauniformering har under denna tid utvilets relativt klart som framgår av den botaniska analysen och den gjorda fältgraderingen av varje ruta vid skörden. Fältet har en genomsnittlig lutning av 5:1000. Treis är rycket noggrann planering erhålls i de lägre delarna med avtagande lutning stora påfrestningar på vallbeständet i form av isträckor osv. med en förändring av vallbeständet och uttunning som följd. På det plana området är skadorna utbredda och slumprässigt fördelade, på teglagda området är skadorna koncentrerade till tegfärerna. Av botaniska analysen framgår att på det plana området har det skett en förskjutning av sammansättningen från klöver, tistel och ängsvingel till övriga gräs. Av fältgraderingen vid skörden som utfördes på samtliga rutor framgår att klövern var i stort sett utslagen på hela det plana området.

Analys av vallens sammansättning från tegrygg till slutfära på teglagt visar likaledes topografiens betydelse för vallbeständet. Det föreligger i detta försök inget samband mellan vallens sammansättning och öikenas belägenhet.

En granskning av skörderesultaten ger vid handen att det råder ett starkt samband mellan skördemängd och fältets huvudtopografi. Skörden är låg på den lägre delen av fältet och ökar med ökande lutning.

En granskning av resultaten under 1 och 2 (1:a skörd) ger vid handen, att variationen i dikaningsintensitet ej påverkat skördesvärdena i årets försök. Någon skördensättning mellan dikena ber välvunda ej konstaterats vid 20 eller 60 meters dikesavstånd. På 60 metersavståndet anger medeltalen i stället en höjning av skörden i mitten av avståndet men denna är förorsakad av det ovan nämnda sambandet med huvudtopografien som slagit igenom. 2:a skörden är låg, sambandet med huvudtopografien är utjämnad.

Jämförelsen mellan teglagd och plan markyta visar lägre skörd för plan markyta på 20 meters avstånd som ligger lägst på fältet. På 60 metersavståndet där fältets huvudtopografi är gynnsamt ligger den plana delens skörd jämfört högre.

Resultaten under punkt 3 (1:a skörd) visar en mättlig sänkning i skördsvärdenes storlek på tegplanet fram till slutfärsparcellen där skörden sjunker kraftigt till ungefär 1/3 av den genomsnittliga på tegen. Vid 15 meters tegbredd sänks den genomsnittliga genom skadorna i slutfärsparcellen med ca 12 %. Vid 2:a skörden har variationerna i skördesvärdena från tegrygg till slutfära accentuerats ytterligare.

Observationer: Den plana delen liksom slutfärerna torrade upp senare än tegplanet på den teglagda delen. Några skillnader i bärighet har ej konstaterats.

Nederbörd:	Jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	48	29	25	33	28	48	59	75	62	59	66	56	588
Årets nederbörd	16	28	17	67	53	31	22	30	106	47	77	37	528

Korrholts län
Östergötlands län

Grans Landbrukskola, år 1972

Försöksvärd: Grans Landbrukskola, Giebyn

Matj.:

Alv:

Gröda: Korn

Djupförsök

Dikesdjupet vid parcell 1 är 1,2 meter. Det minskar därefter kontinuerligt till 0,5 meter vid parcell 8. I försöket ingår 4 upprepningar. Dikesavståndet är 18 meter.

Parc. nr	Dikesdjup	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	1,2 m	29,0	100
2		31,7 +2,7	109
3		31,2 +3,2	111
4		29,9 +0,9	103
5		26,9 -2,1	93
6		26,4 -2,6	91
7		28,2 +0,9	97
8	0,5 m	27,9 -1,1	96

"diff = 2,42 dt/ha

En viss skördnedslättning med avtagande dikesdjup har erhållits. Skördevärdena är dock ganska ejjämna och utslaget kan inte anges som statistiskt säkert.

Observationer: Våren var värmare än normalt. Vid besiktning av fältet den 10 maj var upplockningen klart sämre vid grund dikning. Den 25 maj besiktigades fältet på nytt. Man kunde då konstatera en viss sönderräflutenhet i strukturen vid den grunda dikningen och markbärigheten var där också sämre. Sädden utfördes den 15 juni. Upplockningen var då jämn över hela försöket. Sommaren och den tidiga hösten var mycket torr, varför markbärigheten var god i samband med skörden.

Nederbörd:	jan.	feb.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sep.	okt.	nov.	dec.	Hela året
Medelnederbörd	34	25	22	26	28	46	52	67	63	47	47	41	498
Årets nederbörd	12	17	20	70	42	28	6	24	57	24	80	28	409

RESULTAT AV 1977 "GS" BEVÄTTNINGSMÅNADER
OMFÖRSLAG TILL VÄXTFRÅGOR

IV: RÄLLEFÖRFÖRSLAG

<u>Gästriklands län</u>		sid.
Uttunge.....	I. R1-214. Bev. olika vårsåda gröder II. R1-214. Bev. - kalkning; korn	2 9
Kungsängen.....	R1-213. Bev. - kväveämängder - kväves; ritning; korn	10
Sandbore.....	I. Bev. - kvävegödsling; höstvete II. Bev. - kvävegödsling; höstråg III. Bev. - kvävegödsling; vårvete IV. Bev. - kvävegödsling; värreps	12 13 13 14
<u>Södermanlands län</u>		
Ökna.....	I. R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver- gräsfall; 2:a årets II. R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver- gräsfall; 2:a årets	15 16
Ulriksdal.....	R1-212. Bev. - kvävegödsling; korn	18
Vik.....	R1-212. " " "	19
<u>Kalmar län</u>		
Arby.....	R1-212. Bev. - kvävegödsling; korn	21
Bagby.....	R1-212. " " "	22
Mörbylilla.....	I. R1-201. Olika givor salihaltigt vatten till sockerbeter II. R1-212. Bev. korn	(23) 25
Hagby.....	R1-212. " " "	25
Yxneberga.....	R1-212. " " "	25
<u>Kristianstads län</u>		
Ugerup.....	I. R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver- gräsfall; 1:a årets II. R1-212. Bev. - kvävegödsling; korn	27 28
Önnestad.....	I. R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver- gräsfall; 2:a årets II. R1-212. Bev. - kvävegödsling; vårvete	29 31
<u>Hallands län</u>		
Lönnarsa.....	R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver- gräsfall; 3:e årets	32
<u>Skaraborgs län</u>		
Dillnäs.....	R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver- gräsfall	34
Kalbo.....	R1-212. Bev. - kvävegödsling; korn	35
Tveta.....	R1-212. " " "	35
<u>Västmanlands län</u>		
Boda.....	I. R1-212. Bev. - kvävegödsling; korn II. L1-216. Bev. - kvävegödsling; värreps	37 38
Mölnorp.....	R1-212. Bev. - kvävegödsling; korn	39
<u>Västernorrlands län</u>		
Offer.....	R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver - gräsfall	40
<u>Västerbottens län</u>		
Röbäcksdalen.....	I. R1-203. Bev. - kväve - kalium till matpotatis II. R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver - gräsfall	42 43
Östteg.....	R1-203. Bev. - kväve - kalium till matpotatis	45

TESTSLUT AV 1972 ÅRS LÄVATTFORSKNING

Under året har genomförts 22 riksförsök med bevattnings- och kalkningsförsök. Bedögningen omfattar dessutom 4 länsförsök, vilka har bekräftats i i numrering, sätt b försök av orienterande karakter, vilka inte ärslis något serie-nummer.

Riksförsökens har omfattat 2 försök med potatis, 8 med kolivväxt - gräsvoll för ensilage och bet-luftstötning, 11 med värssäd sätt i 1 med olika vårcändda grödor. Samtliga utom det sistnämnda har varit kombinerade bevattnings- och kväveöordningsförsök. I statistiskföreningen har dessutom ingått två kalkningsförsök.

Försöken R1-214 och R1-215 vid Ulluna resp. Kungsängen har valtnats med särskilda droppsystem. Övriga riksförsök har valtnats med vanliga små röterende spridare.

För potatis- och vällförsökens har målsättningen varit att bevattna vid de tillfällen då rötzonen förstås av växthillängsflödet valten sjunkit till 1/3 - 1/2 av normal koncentration. Bestämning av lämplig tidpunkter har skett med hjälp av nederbörd- och avdunsningsmätningar. I vällförsöken har funnits led med olika stora vattenmängder men gång.

I vårcändesförsökens har ingått ett försöksled med bevattning tidigast ca 2 veckor efter uppkomsten, ett led med bevattning tidigast 10 dagar därefter och senast vid axtgården samt ett led med bevattning vid båda tillfällena. Anpassning har gjorts till nederbördens, vilket medfört att två försök ej behövt valtnas och att två försök endast valtnats en gång.

Länsförsöken omfattar ett försök med olika givna saltinhalt valten till sockerbeter, 2 försök med korn samt 1 med värreppa. Samtliga har valtnats med vanliga spridare. I försökel med sockerbeter har ingått led med 1:a bevattningen vid två olika tidpunkter. Efterföljande vätningar har skett med hänsyn till nederbörd och avdunsnings. Korn- och värreppaförsöken har bevattnats efter samma regler som riks-försöken med värssäd.

Länsförsöken har genomförts av Huskhållningssällskapen i respektive län. Värreppförsök har bekräftats av Sveriges Oljeväxtdölers Centralförening, övriga länsförsök av Huskhållningssällskapen, försöksavdelningen har ställt bevattningsutrustning till förfogande samt bidragit med kostnaden för en del analyser.

De orienterande försöken vid Sandbäck har valtnats vardera en gång med vanliga spridare. Bevattnings- och kalkningsförsöket vid Ulluna har valtnats med droppsystem efter samma schema som riks-försöken med värssäd.

Analyser till försöken har genomförts på följande sätt och av respektive institutioner:

Markfysikaliska bestämmningar. Enligt rutinförferande. Försöksavdelningen för lantbrukets hydroteknik.

Märkceriska bestämmningar och kemisk sammansättning av skördeprodukter. Statens lantbrukskemiska laboratorium.

Skador och sjukdomar hos potatis. Enligt en något utökad SMÅK-kontrollanalys. Svensk Matpotatiskontroll (SMAK).

Kokanalys av potatis. Enligt gängse förfarande. Statens centrala frökontrollanstalt.

Uttalanden om statistisk säkerhet avser signifikansnivån 5 %.

Uppgrada lön

Ullnäs, år 1972

Förvaltningssjöföreningens egendom, Ullnäs, Jämtland

Bördningsår	mai	juni	juli	aug.	sept.	okt. - sept.
Mjölk (l/liten)	36	46	69	73	52	235
Krets	29	25	24	75	41	134

L. Bl-214. Fördelning ej likt vänstående gräsdr

Jordart i utvärden: m: stiv lora
i alven : sittig lora

1;1

Gröda korn Sörl: Åkra Förlökt: Kälvete

Aflösn: gödning per ha: 450 kg kalkammonsalpeter, 300 kg PK-15 bredsörlit och nedsyrlat före skörd.

Söld: 3/5 Uppkost: 14/6 Avgöring: 30/6 Skörd: 22/8

Bevattning: a: 6 30 cm i försöksleden b och d. Beständshöjd 20 cm
26/6 40 cm i försöksleden c och d. Beständshöjd 55 resp. 60 cm.

Beständshöjd, cm vid mätning 18/7

a	bev	60
b	bev, 30 cm 9/6	67
c	bev, 40 cm 26/6	64
d	bev, 30 cm 9/6 + 40 cm 26/6	78

Ingen högssid förekom vid skörden

Kärnökord, 15 % valten, dl per ha

a	23,7	diff = 2,2
b	32,2 + 8,5	
c	33,3 + 9,6	
d	41,2 + 17,5	

Den sena bevattningen gav större utbyte än den tidiga. Två bevattningar gav först utbyte. Differenser större än 5,3 dl/ha är statistiskt säkra.

Råproteinhalt, % av torrsubstans

a	15,0
b	14,5
c	14,7
d	14,4

Bevattningen har sänkt råproteinhalten med 0,3 - 0,6 procentenheter.

Tusenkornsvikt, gram

a	46,6
b	48,2
c	46,1
d	48,4

Tidig bevattning och två bevattningar har gett höjd tusenkornsvikt medan sen bevattning sänkt tusenkornsvikten nägot.

Ryedvikt, kg/ha

a	62,3
b	65,0
c	65,4
d	65,8

Bevattningen har medfört högre ryedvikt

Grodas Korn Sörla Förfärdigt: Maj 1964

Alltjän gödsling per ha: 450 kg kalkazotocalciter, 300 kg PK 6-10-0, dsprill och nedryllat före säd.

Sädd: 3/6 Uppskott: 10/5 Avgång: 4/7 Skörd: 22/6

Besöktid: 9/6 33 cm i förväxelvärn b och d, beständshöjd 35 cm
26/6 40 cm i förväxelvärn c och d, " 36 resp. 46 cm.

Beständshöjd, cm vid mätning 10/7

a obev.	67
b bevv. 30 cm 9/6	75
c bevv. 40 cm 7/6	73
d bevv. 30 cm 9/6 + 40 cm 26/6	87

Ingen liggssäd förekom vid skörden

Körnskord, % i vallen, dt per ha

a 36,0	$m_{diff} = 2,6$
b 44,1 + 6,1	
c 48,4 + 10,4	
d 51,7 + 13,7	

Den sena bevattningen gav större utbyta än den tidiga. Två bevattninger gav slörustbyta. Differenser större än 6,3 dt/ha är statistiskt säkra.

Råproteinhalt, % av torrsubstans

a 12,7
b 12,9
c 12,7
d 13,0

Råproteinhalten påverkades mycket tillförlitlig av bevattningen.

Tusenkornsvikt, gram

a 49,3
b 52,0
c 47,8
d 47,5

Den tidiga bevattningen gav högre tusenkornsvikt medan den sena bevattningen liksom två bevattningar sänkte tusenkornsvikten.

Rydvikt, kg/ha

a 68,1
b 68,6
c 66,7
d 68,1

Den sena bevattningen ledde till en sänkning av rydvikten

1:3

Gröda: Havre Sort: Titus Förfrukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 450 kg kalkammonsalpeter, 300 kg PK 8-15 bredspritt och nedmyllat före sådd

Sådd: 3/5 Uppkomst: 15/5 Axgång: 4/7 Skörd: 24/8

Bevattnings: 9/6 30 mm i försöksleden b och d. Beståndshöjd 15 cm
 26/6 40 mm i försöksleden c och d. " " 38 resp. 47 cm.

Beståndshöjd, cm vid mätning 18/7

a	obev	63
b	bev. 30 mm 9/6	74
c	bev. 40 mm 26/6	79
d	bev 30 mm 9/6 + 40 mm 26/6	92

Ingen liggsäd förekom vid skörden

Kärnskörd, 15 % vatten, dt per ha

a	17.6	$m_{diff} = 1.9$
b	24.7 + 7.1	
c	29.2 + 11.6	
d	34.4 + 16.8	

Den sena bevattningen gav större utbyte än den tidiga. Två bevattnningar gav störst utbyte. Differenser större än 4,5 dt/ha är statistiskt säkra.

Råproteininhalt, % av torrsubstans

a	16.5
b	16.5
c	16.9
d	16.6

Tusenkornsvikt, gram

a	25.1
b	27.0
c	24.6
d	26.0

Rymdvikt, kg/ha

a	47.0
b	47.4
c	48.2
d	46.0

Kärnhalt, %

a	72.6
b	73.3
c	72.9
d	73.2

En svag tendens till ökad kärnhalt i de bevattnade leden uppmätttes.

1:4

Gröda: Havre Sort: Selma Förfukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 450 kg kalkammonsalpeter, 300 kg PK 8-15 bredspritt och nedmyllat före sådd.

Sådd: 3/5 Uppkomst: 16/5 Avgång: 6/7 Skörd: 24/8

Bevattnings: 9/6 30 mm i försöksleden b och d. Beståndshöjd 15 cm

25/6 40 mm i försöksleden c och d. Beståndshöjd 41 resp. 47 cm.

Beståndshöjd, cm vid mätning 18/7

a	obev.	67
b	bev. 30 mm 9/6	78
c	bev. 40 mm 25/6	78
d	bev. 30 mm 9/6 + 40 mm 25/6	90

Ingen liggsäd förekom vid skörden

Kärnskörd, 15 % valten, dt per ha

a	25.5	$m_{diff} = 2.4$
b	34.8	+ 9.3
c	36.0	+ 10.5
d	39.1	+ 13.6

Den sene bevattningen gav något större utbyte än den tidiga. Två bevattninger gav största utbytet. Differenser större än 6,0 dt/ ha är statistiskt säkra.

Råprotein, % av torrsubstansen

a	14.3
b	13.9
c	14.0
d	12.9

Råproteinhalten sänktes med 0,3 ~ 1,4 %-enheter genom bevattningen.

Tusenkornvikti, gram

a	26.4
b	29.0
c	27.5
d	28.0

Bvattningen höjde genomsnittlig tusenkornvikten.

Rymdykt, kg/ha

a	47.8
b	47.6
c	47.8
d	48.6

Kärnhalt, %

a	72.7
b	73.2
c	73.7
d	73.4

Något högre kärnhalt erhölls i bevattnade led.

1:5

Gröda: Värvete Sort: Frins Förfrukt: Höstvete

Allnän gödsling per ha: 450 kg kalkasmonsalpeter, 300 kg PK 8-15 bredspritt och nedmyllat före sådd.

Sådd: 3/5 Uppkomst: 17/5 Avgång: 5/7 Skörd: 24/8

Bevattnings: 10/6 30 mm i försöksled b och d. Beständshöjd 16 cm.
27/6 40 mm i försöksled c och d. Beständshöjd 33 resp. 39 cm.Beständshöjd, cm vid mätning 18/7

a	obev.	67
b	bev. 30 mm 10/6	80
c	bev. 40 mm 27/6	81
d	bev. 30 mm 10/6 + 40 mm 27/6	96

Ingen liggård förekom vid skörden.

Kärnskörd, 15 % vattem, dt per ha

a	20.9	$\text{diff} \approx 2.0$
b	27.0	+ 6.1
c	31.5	+10.6
d	34.5	+13.6

Den sena bevattningen gav större utbyte än den tidiga. Två bevattnningar gav största utbytet. Differenser större än 4.9 dt/ha är statistiskt säkra.

Råproteinhalt, % av torrsubstans

a	14.8
b	15.3
c	15.8
d	14.7

Tidig och sen bevattning gav små höjningar i råproteinhalten.

Tusenkornsvikt, gram

a	36.1
b	39.4
c	39.7
d	40.0

Bевattningen medförde en klar höjning av tusenkornsvikten.

Rymdvikt, kg/hl

a	70.1
b	71.9
c	73.1
d	73.1

Bевattningen gav högre rymdvikt.

1:6

Gröda: Vårrybs Sort: Torpe Förfrukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 540 kg kalkammonsalpeter, 400 kg PK 8-15 brodspritt och nedmyllat före sådd.

Sådd: 3/5 Uppkomst: 17/5 Beg. blomning: 26/6 Skörd: 24/8

Bevattningsnivåer: 12/6 30 mm i försöksleden b och d, Beständshöjd 5 cm
27/6 30 mm i försöksleden c och d. " 35 cm resp. 50 cm.Beständshöjd, cm vid mätning 18/7 (slutet av blomning)

a	obev.	47
b	bev. 30 mm 12/6	72
c	bev. 30 mm 27/6	65
d	bev. 30 mm 12/6 + 30 mm 27/6	78

Bевattningen medförde en mycket kraftig vegetativ utveckling av beständet.

Friskörd, 18 % vatten, dt per ha

a	12.6	$m_{diff} = 0.9$
b	18.4	+5.8
c	16.0	+3.4
d	15.3	+2.7

Den tidiga bevattningen gav störst utbyte. Två bevattninger gav mindre märskörd än en bevattning. Differenser större än 2,2 dt/ha är statistiskt säkra.

Räfett, % av torrsubstans

a	40.9
b	41.6
c	41.9
d	43.2

Bевattningen höjde räfethalten med 0,7 - 2,3 %-enheter.

Klorofyllhalt, ppm i oljan

a	46
b	51
c	45
d	48

Klorofyllhalten påverkades obetydligt av bevattningen.

1:7

Gröda: Våräppa Sort: Gulle Förfrukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 540 kg kalkammonsalpeter, 400 kg PK 8-15 brodspritt och nedmyllat före sådd.

Sådd: 3/5 Uppkomst: 17/5 Beg. blomning: 28/6 Skörd: 24/8

Bevattningsnivåer: 12/6 30 mm i försöksleden b och d, Beständshöjd 5 cm.
27/6 30 mm i försöksleden c och d. " 25 resp. 45 cm.Beständshöjd, cm vid mätning 18/7 (slutet av blomning)

a	obev.	67
b	bev 30 mm 12/6	82
c	bev 30 mm 27/6	83
d	bev 30 mm 12/6 + 30 mm 27/6	95

Bевattningen medförde en mycket kraftig vegetativ utveckling av beständet.

Fröskörd, 18 % vatten, dt per ha

a	14,6	$\text{m}_{\text{diff}} = 1,3$
b	19,5	+4,9
c	19,1	+4,5
d	15,9	+1,3

En bevattning gav större utbyte än två bevattningsar. Differenser större än 3,3 dt/ha är statistiskt säkra.

Råfett, % av torrsubstans

a	39,1
b	41,7
c	39,4
d	41,4

Bevattningen höjde råfetthalten med 0,3 - 2,6 %-enheter

Klorofyllhalt, ppm i olja

a	54
b	19
c	28
d	23

Bevattningen ledde till en betydande sänkning av klorofyllhalten.

I:8

Gröda: Åkerbönor Sort: Primus Förfukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 30 kg fosfor och 100 kg kalium i form av PK 8-16 och kaliumsulfat, bredspritt och nedmyllat före sådd.

Sådd: 3/5 Uppkomst: 25/5 Beg.blomning: 30/6 Skörd: 28/9

Bevattning: 12/6 30 mm i försöksleden b och d. Beståndshöjd: 7 cm.
27/6 30 mm i försöksleden c och d. " " : 18 resp. 25 cm.

Beståndshöjd, cm vid mätning 18/7 (slutet av blomning)

a	obey	40
b	bev. 30 mm 12/6	67
c	bev. 30 mm 27/6	60
d	bev. 30 mm 12/6 + 30 mm 27/6	82

Bevattningen ledde till en kraftig vegetativ utveckling av beståndet.

Fröskörd, 15 % vatten, dt per ha

a	15,6	$\text{m}_{\text{diff}} = 1,9$
b	29,1	+13,5
c	30,7	+15,1
d	34,7	+19,1

Bevattningen medförde en kraftig höjning av avkastningsnivån. Differenser större än 4,8 dt/ha är statistiskt säkra.

Råproteinhalt, % av torrsubstans

a	30,9
b	30,9
c	32,0
d	32,5

Sen bevattning och två bevattninger höjde råproteinhalten.

Tusenkornvikt, gräs

- a 479
 b 516
 c 527
 d 525

Bevattningen gav högre tusenkornvikt.

I:9

Gröda: Kokärt Sort: Torsdags III Förfukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 30 kg fosfor och 100 kg kalium i form av PK 8-15 och kaliumsulfat breddspill och nedbrukat före sådd.

Sådd: 3/5 Uppkomst: 25/5 Beg. blomning: 30/6 Skörd: 10/8

Bevattning: 12/6 30 mm i försöksled b och d. Beståndshöjd 8 cm.
 28/6 30 mm i försöksled c och d. " 28 resp. 38 cm.

Beståndshöjd, cm vid mätning 18/7

a	obev.	43
b	bev. 30 mm 12/6	67
c	bev. 30 mm 28/6	70
d	bev. 30 mm 12/6 + 30 mm 28/6	85

Bevattningen ledde till en mycket kraftig utveckling av beståndet. Bevattnade led låg kraftigare än obevattnade vid skörden.

Fröskörd, 15 % vatten, dt per ha

a	13,5
b	17,7 4,2
c	18,7 5,2
d	14,4 3,9

P.g.a. fågelskador måste ett block utslutas vid skörden. Fågelskader även i de övriga blocken gör resultaten osäkra.

Råproteininhalt, % av torrsubstans

a	25,2
b	24,5
c	25,1
d	26,4

Ivä bevattningar, som gav liten ökning av fröskördens, medförde höjd råproteininhalt.

II. Bevattning + kalkning till korn

Jordart i matjorden: mf möig mellanlera
 alven : styv lera

Sort: Wing Förfukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 400 kg 15,5 % kalksalpeter 25/5 + 400 kg 15,5 % kalksalpeter 8/6 övergödsling

Sådd: 5/5 Uppkomst: 15/5
 Åtgång: 4/7 Skörd: 22/8

Bevattning: 9/6 30 mm i försöksleden b och d
 28/6 30 mm i försöksleden c och d

Bevattningen hade en mycket snabb och kraftig effekt på beståndets utveckling. Kvavet, som tillfördes i form av kalksalpeter efter grödans uppkomst, blev idealiskt tillgänglig för växterna först sedan det transporterats ned i rotzonen genom vatten tillförseln.

Klimatparametrar, % av världens medelvärde

a	över	27,9
b	övrig 30 mm 9/6	42,4
c	övrig 30 mm 28/6	39,2
d	övrig 50 mm 9/6 + 30 mm 28/6	52,0
e	ekariktat	39,8
f	10-ten 50 % CaO våren 1972	41,0

Rörelseaktivitet, % av torcessubstansen

- a 13,2
 b 13,2
 c 12,6
 d 13,3

Jusentornvikts, gram

- a 44,6
 b 47,7
 c 42,4
 d 45,7

Rödsvikt, kg/ha

- a 62,6
 b 69,0
 c 67,7
 d 69,0

Kungsängen, år 1972

Försöksvärd: Lantbrukshögskolans egendom, Kungsängen, Uppsala

R1-213. Bevattnings - kyävemönader + kyävespridning till korn

försöket genomfört i ett försök i serie R1-2061, som kompletterats med några radmyllningsmoment.

Märkkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	Fosfortillstånd		Kaliumtillstånd	
			tättlöslig	förråd	tättlöslig	förråd
0-20	mak styy lera	6,5	III	4	IV	5
20-50	styy lera	6,3	I	3	III	5

Allmän gödsling per ha: 240 kg PK 7-25 på våren.

Södd: 6/5 Uppkomst: 23/5
 Avgång: 3/7 Skärd: 21/8

Nederbörd: Som vid Ultuna s. 2.

Bevattning: 13/6 30 mm. Beständshöjd 15-18 cm
 30/6 30 mm i halva försöket. Fyra dagar före avgång.

Försöksnödsling: 6/5 60, 120, 180 kg N i form av kalkareonsalpeter nedbrukat före södd (kars nedbr.); 6/5 60, 120, 180 kg N i form av kalkmonsalpeter radmylist vid södd (kars radm.); 28/5 60, 120, 180 kg N i form av kalksalpeter övergödslat (kars ög).

Skrödskärta visar skärd
obey. bevr. (medel av en och två bevattningsår)

0 utan N	98	30
60 ks ög	80	30
120 " "	80	30
180 " "	70	30
60 kars nedbr.	55	30
120 " "	58	30
180 " "	65	20
60 kars rade.	53	30
120 " "	78	20
180 " "	13	20

Bevattningen utförde en ökad liggsädesfrekvens, liggsäden inträffade dock så sent att den inte torde ha haft någon större inverkan på kärnökördens storlek.

Kärnökörd, 15 % valtina, dt per ha

	bevattnad		bevattnat 13/6		bevattnat 13/6,30/6		medel bevr.-obey.	
	dt/ha	Reltal	dt/ha	Reltal	dt/ha	Reltal	dt/ha	Reltal
0	49,9	100	61,2	123	65,4	131	56,6	100
60 ks ög	54,8	110	61,5	123	69,3	139	61,9	105
120 " "	57,3	115	67,0	134	68,9	138	64,4	110
180 " "	60,3	122	72,4	146	71,4	143	68,2	116
60 kars nedbr.	59,8	120	63,8	128	65,9	132	63,2	107
120 " "	58,5	117	66,2	133	67,7	136	64,1	109
180 " "	62,7	126	71,2	143	66,3	133	66,7	113
60 kars rade.	57,7	116	62,4	125	65,6	131	61,9	105
120 " "	58,2	117	68,9	136	67,9	136	65,0	111
180 " "	58,4	117	68,6	137	70,0	140	65,7	112
M:tal	57,1		66,3		67,8		64,0	
			+ 9,2		+ 10,7			

kg N/ha

	0	60	120	180
obevr.	49,9	57,4	57,9	60,6
bevr. 13/6	61,2	62,6	67,4	70,7
bevr. 13/6,30/6	65,4	66,9	68,2	69,2

En bevattning höjde avkastningen med i medeltal 9,2 dt/ha och två bevattningsår med i medeltal 10,7 dt/ha. De största kärnökördarna erhölls vid kvävegivning 0.

Röproteinhalt, % av torrsubstans

	obevr.	bevr. 13/6	bevr. 13/6 + 30/6	medel obevr. - bevr.
0	11,6	10,4	10,0	10,7
60 ks ög	13,4	12,2	11,0	12,2
120 " "	14,4	12,7	12,1	13,1
180 " "	14,4	12,5	12,6	13,2
60 kars nedbr.	14,1	12,1	10,7	12,3
120 " "	12,8	12,3	12,1	12,4
180 " "	14,2	12,9	12,7	13,3
60 kars rade.	14,1	12,4	11,8	12,8
120 " "	14,6	13,1	11,1	12,3
180 " "	13,6	12,8	12,6	13,1
M:tal	13,7	12,3	11,7	12,6

Röproteinhalten sänktes med i medeltal 1,4 och 2,0 %-enheter för en resp. två bevattningsår.

Tusenkornvikts, gram

	obev.	bev. 13/6	bev 13/6 + 30/6	m:tal obeh. - beh.
0	47.6	46.3	47.7	47.2
60 ks ög	48.0	47.5	44.1	46.5
120 " "	46.6	43.8	42.0	44.1
180 " "	49.1	44.8	45.2	46.4
60 kams nedbr.	48.3	50.3	47.7	48.8
120 " "	47.5	47.8	45.8	47.0
180 " "	48.0	45.3	46.5	46.6
60 kams radm.	45.1	48.5	48.4	47.4
120 " "	45.9	47.3	46.5	46.6
180 " "	45.2	47.8	42.2	45.1
M:tal	47.1	47.0	45.6	46.6

Bevattningen medförde i medeltal en sänkning av tusenkornvikten.

Rymdvikt, kg/ha

	obev.	bev. 13/6	bev 13/6 + 30/6	m:tal obeh. - beh.
0	71.2	70.9	70.7	70.9
60 ks ög	71.4	70.0	68.6	70.0
120 " "	71.1	69.2	68.1	69.5
180 " "	71.1	69.6	69.6	70.1
60 kams nedbr.	71.2	70.7	70.2	70.7
120 " "	71.5	70.0	69.4	70.3
180 " "	71.3	70.7	70.0	70.7
60 kams radm.	71.3	71.5	70.0	70.9
120 " "	71.1	70.2	70.0	70.4
180 " "	71.0	70.0	66.7	69.2
M:tal	71.2	70.3	69.3	70.3

Bevattningen medförde i medeltal en sänkning av rymdvikten.

Sandbro. År 1972

Försöksvärd: Godsägare Carl O. Nordgren, Sandbro säteri, Björklinge

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj - sept.
M:tal (Uppsala)	34	49	64	75	56	278
Årets	50	14	37	61	33	195

Försöken utfördes som enkla, orienterande försök. I samband med gårdenas bevattning avstängdes några spridare vid varje försöksplats så att hälva försöket blev obevattnat och halva bevattnat. Försöken skördades med gårdenas skördetröskan.

I. Bevattning - kvävegödsling till höstvete

Jordart i matjorden : mjälig mellanlera
alven : stivare mellanlera

Sort: Starke II

Allmän gödsling per ha: 400 kg NPK 20-6-6 hösten 1971

Södd: 16/9 Skörd: 23/8

Bevattning: 15/5 24 mm

Anm. 5-15 dagar efter vattningen fäll det sammanlagt 50 mm regn

Försökgödsling: $N_0 = 0$, $N_1 = 300$ och $N_2 = 600$ kg 15.5 % kalksalpeter per ha på våren. N_2 = gården's kvävegiva.

Kärnskörd, 15 % vatten, dt per ha

	obev.	bev.
N_0	28.3	30.9 +2.6
N_1	39.1	43.2 +4.1
N_2	43.7	48.2 +4.5

Vid gården's kvävegiva gav bevattningen 4.5 dt/ha i merskörd. Huvuddelen av gården's höstvetesreal bevattnades tidigare än försöket. Den tidigare bevattningen bedömdes ha haft större effekt på avkastningen.

II. Bevattning - kvävegödsling till höstråg

Jordart i matjorden: mmh lättare mellanlera
alven : styv lera

Sort: Kungs II

Allmän gödsling per ha: 1150 kg thomasfosfat och 400 kg 15.5 % kalksalpeter hösten 1971

Sådd: 20/9 Skörd: 20/8

Bevattning: 20/5 59 mm (Av misstag fick bevattningen pågå för många timmar)

Anm. Inom 10 dagar efter vattningen föll sammanlagt 50 mm regn.

Försökgödsling: $N_0 = 0$, $N_1 = 300$ och $N_2 = 600$ kg 15.5 % kalksalpeter per ha på våren.

	obev.	bev.
N_0	18.4	18.9 +0.5
N_1	23.6	26.1 +2.5
N_2	32.7	35.4 +2.7

Trots stora regnmängder strax efter bevattningen har en positiv effekt erhållits.

III. Bevattning - kvävegödsling till vårvete.

Jordart i matjorden: mh styvare mellanlera
alven : styvare mellanlera

Sort: Pompe

Allmän gödsling per ha: Ingen

Sådd: 5/5 Skörd: 27/8

Bevattning: 13/6 22 mm

Försökgödsling: $N_0 = 0$, $N_1 = 250$ och $N_2 = 500$ kg NPK 20-6-6 per ha i samband med sådden.
 N_2 = gården's gödselgiva.

Kärnskörd, 15 % vatten, dt per ha

	obev.	bev.
N_0	31.6	33.4 +1.8
N_1	32.6	36.1 +3.5
N_2	34.9	40.0 +5.1

Genom att riklig nederbörd föll i slutet av maj var behovet av bevattning ej så stort. I försöket uppmättes en merskörd på 5.1 dt/ha vid gården's kvävegiva.

IV. Bevattning - kvävegödsling till vårraps

Jordart i jorden: mch stiv lera
halven : stivare mellanlera

Sort: Gulle

Allmän gödsling per ha: 500 kg PK 8-10 på våren

Sådd: 7/5 Skörd: 1/9

Bevattning: 14/6 25 mm

Försöksgödsling: $N_0 = 0$, $N_1 = 250$ och $N_2 = 500$ kg 26% kalkammonsalp. per ha. N_2 = gården's givna fröskörd, 18% vatten dt per ha

	obev.	bev.
N_0	13.2	13.8 +0.6
N_1	15.0	16.8 +1.8
N_2	18.4	20.4 +2.0

Vid gården's kvävegivs uppmättes en nörskörd på 2,0 dt/ha. Endast en liten del av gården's vårrapsareal bevattades på grund av att nederbörden i slutet av maj varit så riklig att behov ej ansågs föreligea.

Södermanlands län
Lantbruksforskningsanstalten

Forskningsår 1972

Forskningsplats: Ökna lantbruksskola, Jästberga

Mjöderbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj - sept.
M:tal	37	44	63	76	54	274
årets	52	26	51	95	71	295

I. R1-210. Några vattenmöror - kvävegödsling till klöver - örksvall

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	Vaxtilligg. vattnet, mm	pH	Fosfor tillstånd lättlöslig färråd	Kalium tillstånd lättlösligt färråd
0-20	mmh lerig sö	56	6.1	III	3
20-50	lerig sö	78	6.0	I	3

Gröda: 2:a skörd vall av rödklöver, timotej och ängsvingel

Allmän gödsling per ha: Ingen

Bevattnings: 18/5, 14/6, 29/6 och 15/8

Anm.. Inom 4 dygn efter 1:a vattningen föll 28 mm och inom 3 dygn efter 4:e vattningen 27 mm regn. Ytterligare en bevattning borde ha skeut i mitten av jult.

Forskningsgödsling: $N_0 = 0$, $N_1 = 600$, $N_2 = 1200$, $N_3 = 1800$ och $N_4 = 2400$ kg 15,5 % kalksalpeter per ha. Respektive viktger har fördelats i tre lika givrar; på våren samt efter 1:a och 2:a skörd.

Botanisk sammansättning: % klöver vid 1:a skörd enligt gradering i fält

	N_0	N_1	N_2	N_3	N_4	
B_0	40	30	20	15	15	
B_1	40	30	20	15	15	
B_2	35	25	15	10	10	
B_3	30	25	10	15	15	

Total torrsubstanskörd, dt per ha

	N_0	N_1	N_2	N_3	N_4	M:tal	
B_0 0 mm bev.	78,0	96,8	116,7	116,7	117,2	105,1	$\% \text{ diff. bev} = 3,3$
B_1 80 "	79,9	100,5	117,2	123,1	124,4	109,0	
B_2 120 "	84,6	96,5	115,5	119,3	127,2	106,6	
B_3 168 "	76,2	104,4	112,0	117,2	129,7	107,9	
M:tal	79,7	99,5	115,3	119,1	124,6	107,7	

$\% \text{ diff. R} = 5,4$

Ljungsubstansen i de enskilda skörderna och i den genomsnittliga torrsubstansen är beräknad i dt för alla 7:or, för hela m:et för alla 5:or, för

	Torrsubstans, dt per ha					Gräsarea	
	7/6	1/8	2/10	Totalt	ton per ha totalt	% torrsubstans m:et	
B ₀	33,7	45,5	25,9	105,1	49,4	71,3	
B ₁	30,3	52,7	26,0	109,0	50,1	21,6	
B ₂	29,4	52,7	26,5	108,6	47,4	22,9	
B ₃	30,5	53,5	23,9	107,9	46,4	23,2	
% diff. bev.	1,5	3,1	1,5	3,3	1,5		
N ₀	23,2	44,3	12,2	79,7	35,4	22,5	
N ₁	30,9	47,0	24,6	92,5	44,5	22,4	
N ₂	33,4	53,4	28,5	115,2	51,4	22,4	
N ₃	33,3	53,6	32,2	118,1	54,3	21,9	
N ₄	34,0	57,1	33,5	124,6	56,0	22,3	
% diff. R	2,3	3,1	1,7	5,4	2,5		

Bevattningseffekt. Bevattningen har gett en liten men icke säker ökning i totalskörd av torrsubstans. De fyra vattnade leden skiljer sig huvudligen icke från varandra. Torrsubstanshalten är i genomsnitt ökat med stigande vattenräckvidder.

En säker merskörd för vattning har dock erhållits vid 2:a skörd. Skörddeckningen i 2, 4, o.m. B₃ blev då 7,2, 7,2, resp. 8,0 dt torrsubstans. Väteförsörjningarna vid 2:a och 3:a bevattningen var totalt 38, 63 resp. 89 mm i nämnda försöksleder. Sannolikt hade man fått god effekt av en bevattning även i mitten av juli. Första och sista bevattningarna har som väntat med hänsyn till de efterföljande regnene ej givit några mersköror vid första resp. sista skörd.

Kvävegödslingseffekt. Gödsling med 600 (N₁), 1200 (N₂), 1800 (N₃) och 2400 (N₄) kg kalksalpeter per ha har i genomsnitt höjt totalskördens med 19,8, 35,6 39,4 resp. 44,9 dt torrsubstans per ha. Skillnader större än 11,6 dt är statistiskt säkra.

Utbytet av ökade N-givrar är i stort sett lika i alla bevattningsförsöksleden.

Vid de enskilda skörderna har torrsubstansmängden genomsnittligen tydligt ökat upp t.o.m. N₂. Leden N₃ och N₄ skiljer sig inte säkert från varandra och från N₂ mer än något fall.

11. R1-210. Olika vattenräckvidder + kvävegödsling till klöver + gräsvall

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	Växtilligg. vatten, mm	pH	Fosfortillsättnd lättlöslig förråd	Kaliumtillsättnd lättlöslig förråd
0-20	meh mellanlora	33	6,6	1	3
20-50	stolv lera	54	6,7	1	3

Gröda: 2:a årets vall av rödklöver, timotej och ängsvingel

Allmän gödsling per ha: Ingen

Bevattning: 17/5, 15/6, 23/6 och 15/8

Anm. Inom 5 dygn efter 1:a bevattningen föll 28 mm och inom 3 dygn efter 4:e bevattningen 27 mm regn. Ytterligare en bevattning borde ha skett i mitten av juli.

Försöksgödsling: Se s i försök 1 s. 19.

Förstisk-närmeshöjning; i klöver vid 1:a skörd enligt grönmassa i tabl.

	R ₀	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄
B ₀	35	30	20	15	10
B ₁	30	30	20	10	10
B ₂	20	25	15	10	10
B ₃	20	20	10	10	5

Total torrsubstansskörd, dl per ha

	R ₀	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄	M:tal	%:tal
B ₀ 0 mm bev.	64,3	79,4	99,5	98,3	100,8	88,4	^a diff. bev. = 3,8
B ₀ 97** *	76,3	81,3	95,8	100,5	116,1	95,0	
B ₁ 148 ** *	59,9	83,7	93,4	107,6	103,1	89,6	
B ₂ 191 ** *	67,0	82,9	98,1	110,2	107,5	93,1	
M:tal	66,9	81,6	97,0	106,4	106,8	91,8	
% diff. R = 4,0							

Torrsubstansmängd vid enskilda skördar och total grönmasseskörd; för bev.-led m:tal över alla R-led, för R-led m:tal över alla bev.-led.

	Torrsubstans, dl per ha				Grönmassa	
	8/6	2/8	3/10	totalt	ton per ha totalt	% torrsusubstans m:tal
B ₀	24,2	43,7	15,5	88,4	42,3	20,9
B ₁	23,7	56,0	16,3	96,0	46,0	20,9
B ₂	23,0	52,5	14,1	99,6	44,4	20,2
B ₃	23,5	55,6	14,0	93,1	42,9	21,7
% diff. bev.	2,4	3,4	1,9	3,8	1,8	
R ₀	15,1	49,1	2,7	66,9	31,6	21,1
R ₁	22,5	46,5	12,8	81,8	38,7	21,1
R ₂	24,2	57,1	15,7	97,0	46,9	20,7
R ₃	28,7	55,7	22,0	106,4	51,0	20,9
R ₄	27,6	57,5	21,7	106,8	51,3	20,8
% diff. R	2,2	2,9	1,2	4,0	1,9	

Bevallningseffekt. Bevallningen har gett en liten men osäker ökning av totala torrsusubstansskördarna. Inga medeltalsdifferenser mellan de fyra försöksleden är säkra.

Ej heller vid någon enskild skörd finns säkra utslag för bevällning eller säkra skillnader mellan led. Vid 2:a skördetillsättet finns dock en klar tendens till merökning för bevällning. Trotsigen hade denna tendens varit ännu tydligare om en bevällning skett även i mitten av juli.

Första och sista bevällningarna har, som väntat med hänsyn till de efterföljande regnen, ej givit några merskördar vid första resp. sista skörd. Det finns tvärtom en tendens till mindre skörd i vattnade led vid sista skördetillsättet.

Kvaycgödslingseffekt. Höödsling med 600 (R₁), 1200 (R₂), 1800 (R₃) och 2400 (R₄) kg salpeier per ha har i genomsnitt höjt totalskördan med 14,9, 36,1, 39,5 resp. 39,9 dl torrsusubstans per ha. Differenser större än 8,6 dl är statistiskt säkra. Växthet av stigande R-givrar sr i storst sett lika i alla bevällningsförsköreläden.

Vid de enskilda skördarna har torrsusubstansmängden ökat tydligt upp t.o.m. R₃ vid 1:a och 3:a skörd. Flera differenser t.o.m. dessa R-nivåer är dock icke säkra. Vid 2:a skörd har R₀ gett mer än R₁ och R₂ men R₃. Led'en R₃ och R₄ har genomskändande gett ungefärlig större avkastning.

Bestyrdsbevällning. Bestyrdet var ej sätta och ogräsbeväxt.

Uppslag, År 1972
Forskningsläge: Djurölls Landbruksskola, Skärgården

Närförskräckningskriterier:

Skikt	Jordart	pH	Fosfortillstånd		Kaliumentillstånd	
			Lättlöslig	Förråd	Lättlöslig	Förråd
0-20	nat. mellanlera	6,8	IV	4	V	5
20-50	stylv lera	6,7	III	4	IV	5

R1-212. Bevattning + kvävegödsling till korn

Sort: Ingrid Förfukt: Höstivote

Allränt gödsling per ha: 30 ton sättgödsel hösten 1971

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj-sept.
M:tal	37	44	63	76	54	274
Årets	56	16	31	55	65	223

Nederbördens i maj kom under de sista två veckorna. Rest regn ~ 20 mm - föll under tiden 19-21 maj.

Bevattning: 17/6 28 mm i försöksleden b och c, 29/6 ca 25 mm i ledet c och d.

Försöksgödsling: $N_1 = 60$, $N_2 = 90$ och $N_3 = 120$ kg N/ha i kalkammonsålpelar bredspritt och myllat vid sädde.

Södd: 4/5 Uppkons: 16/5

Utgång: 3/7 Skörd: 7/9

Sträfsyrka vid skörd, m:tal enligt gradering, 0 = helt nedliggande, 100 = fullt upprätt.

	N_1	N_2	N_3
a obev.	35	40	25
b bev. 28 mm 17/6	25	25	30
c bev. 28 mm 17/6 + 25 mm 29/6	20	13	18
d bev. 25 mm 29/6	23	28	33

I mitten av juli fanns liggsäd i alla bevattade rutor utom en sedan sädan i ovattade rutor slockt upp rätt. Vid skördens var, som tabellen visar, sträfsyrkan sämst i led c och bäst i ovattade led.

Halmeskörden var i genomsnitt ca 10 % lägre i a än i övriga bevattningsförsöksled.

Kärnskörd, dt per ha

	N_1	N_2	N_3	M:tal	$\bar{x}_{diff.,N}$
a	48,8	52,5	46,3	49,2	2,3
b	45,4	44,1	44,5	44,7	diff. bev.
c	41,4	41,1	41,5	41,3	
d	55,0	47,6	48,0	50,2	
M:tal	47,7	46,6	45,1	46,4	

$$\bar{x}_{diff.,N} = 1,7$$

Den tidiga bevattningen (led b) och två bevattningar (led c) har i genomsnitt medfört en skördssänkning av 4,5 respektive 7,9 dt per ha sedan enbart den sena bevattningen (led d) i genomsnitt höjt skördens med 1,0 dt per ha jämfört med obvattnat. Differenser större än 5,1 dt är statistiskt säkra.

Bevattningseffekten får i första hand ses som en följd av den tidiga och svåra liggsädesbildningen i ledet b och c. Det är med hänsyn till nöjerördssjördelningen, inte sannolikt att det under juni och juli förekommit någon nämnvärd utläckning av näringssödren varken från oavvattnade eller vattade led.

Kvävelöden har i genomsnitt gett praktiskt taget lika stor skörd. Den höga skördens i ledet d beror på att en av fyra rutor i detta led ikke hade liggsäd och därfor gav en mycket hög skörd.

Det är troligt att man fått ett positivt utbyte av bevattning vid en lägre kvävegivning än 60 kg N/ha.

Råproteininhalt vid skörd, % av torrsubstansen

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
a	15.2	15.5	15.3	15.3
b	14.7	15.4	16.3	15.5
c	15.5	16.0	15.9	15.8
d	15.2	15.0	16.2	15.5
M:tal	15.2	15.5	15.9	15.5

Råproteinhalten vid skörden har i genomsnitt ökat något för bevattning och för stigande kvävegivor. Försöksled c, som vattnats två gånger, har på alla N-nivåer högre proteininhalt än det ovattnade ledet a.

Vik. År 1972

Försöksvärd: Lantmästare Lennart Samuelsson, Vik, Sigtuna

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	Fosfortillstånd		Kaliumtillstånd	
			lättlöslig	förråd	lättlösligt	förråd
0-20	mmh mellanlara	6.7	II	3	III	4
20-50	mellanlara	6.9	I	2	III	4

R1-212. Bevattning + kvävegödsling till korn

Sort: Ingrid Förfukt: Stråsäd

Allmän gödsling per ha: 350 kg superfosfat P 11 på våren

Sådd: 6/5 Uppkomst: 14/5

Avgång: slutet juni Skörd: 14/9

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	paj-sept.
M:tal (Vrena)	36	44	62	72	54	268
Årets	66	35	18	96	64	279

Under dagarna 18-20 maj fanns sammanlagt 40 mm regn. Resten av majnederbördens kom därefter.

Bevattning: 14/6 29 mm. Efter bevattningen följde regnigt väder under tiden 18-24/6, då det sammanlagt fanns 23 mm regn.

Försöksgödsling: N₁ = 60, N₂ = 90 och N₃ = 120 kg N/ha i kalksalpeter som övergödsling den 19 maj.

Stråsätryka vid skörd; m:tal enligt gradering

	N ₁	N ₂	N ₃
a obev.	33	25	4
b bev. 29 mm 14/6	28	13	5

Som sydes var stråsätrykan vid skörden dålig även vid den lägsta N-givningen 60 kg N/ha. Bevattningen har i genomsnitt bidragit till något mer liggång.

Kärnskörd, dt per ha	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
a	42.3	41.9	43.3	42.5
b	41.4	45.4	42.7	43.1
M:tal	41.9	43.6	43.0	42.8

^mdiff, II = 1.2

^mdiff, bev. = 0.2

Bevattningen har i genomsnitt icke medfört någon säker skördeökning. Ett överbyte på 3,5 ct per ha för kvävenivå N_2 motsvaras av små skördesänkningar för N_1 och N_3 .

Ingén säker skördeökning har eröllits för ökade N-givare.

Råproteininhalt vid skörd, % av torrsubstans

	N_1	N_2	N_3	M:tal
a	10,3	10,8	12,0	11,0
b	10,3	11,7	12,2	11,4
M:tal	10,3	11,3	12,1	11,2

Det finns en tendens till högre råproteininhalt i vattnade led.

Kalmar län
Årsrapport 1972

Arby, Fr 1972
Försöksvärd: Lantbr. Bengt Johansson, Arby, Västergötland

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	förfertillstånd		Kaliumtillsättning	
			tätlöslig	förråd	tätlösligt	förråd
0-20	nsh lerig mjäla	6.1	IV	3	IV	2
20-50	lerig mjäla	6.0	III	3	IV	2

R1-212. Bevattnings - kvävegödsling till korn

Sort: Ingrid Förfukt: Höstvete

Allmän gödsling per ha: 15 ton blötgödsel och 1000 kg PK 7-25 hösten 1971

Sädd: 6/5 Uppkomst: 17/5
Axa: 29/6 Skörd: 14/8

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj-sept.
M:tal (Kalmar)	36	40	58	68	50	252
Årets	29	6	133	80	26	274

Nederbörden i juli föll nästan helt fr.o.m. 10/7.

Bevattnings: 8/6 25 mm i försöksleden b och c, 19/6 mm i försöksleden d och d.

Försöksränta: Som i försök R1-212 Ulvhäll s. 18.

Stråstyrka vid skörd; m:tal enligt gradering

	N ₁	N ₂	N ₃
a obey.	98	93	89
b bey. 25 mm 8/6	80	71	71
c bey. 25 mm 8/6 + 22 mm 19/6	74	69	64
d bey. 22 mm 19/6	85	83	76

Vid skörden fanns något liggsäd främst i de vattnade leden. Stråstyrkan var sämst i de led som vattnats två gånger. En tidig bevattning gav något sämre stråstyrka än en sen bevattning.

Kärnskörd, dt per ha

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal	^a diff. bey. = 1,5
a	41,1	40,2	39,5	40,3	
b	39,3	37,7	35,8	37,6	
c	42,0	37,5	39,6	39,7	
d	43,7	43,3	41,8	42,9	
M:tal	41,5	39,7	39,2	40,1	

^adiff. N = 1,1

Den tidiga bevattningen (led b) samt två bevattningsar (led c) har i genomsnitt sänkt skörden jämfört med obevattnat med 2,7 respektive 0,6 dt per ha. Däremot har den sena bevattningen ökat skörden med 2,6 dt per ha. Differenser större än 3,3 dt är statistiskt säkra.

Kärnskörden har i genomsnitt sänkts vid ökning av kvävegivarna från 60 till 90 och 120 kg N/ha. Ingen medeltalsdifferens är säkra.

Observeringar: Skördresultaten avviker på ett oväntat sätt från den bild beskrivet ovan under serienumrarna. I slutet av juni var förlunda ladan b och c klart lättare beständigt än det omvänta ledet a och också något bättre beständigt än led d. Även i början av augusti fanns det synnerligen klart positiva bevattningseffekter, led e var då bättre än den b och d syntes likvärdig. Liggång förekom i alla vattnade rutor särskilt vid höga N-givare. Den var dock inte så stark att den bör ha medfört sänkt skörd jämfört med obvattnat.

Råproteininhalt vid skörd, % av torrsubstans

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
a	15,1	15,3	15,3	15,2
b	13,6	15,3	15,3	14,7
c	13,6	14,0	14,5	14,0
d	14,7	15,6	14,9	15,1
M:tal	14,3	15,1	15,0	14,8

Råproteinhalten har blivit lägst i de försöksled som vattnats 2 gånger (c). På den låga kvävenivån ($N_1 = 60 \text{ kg N/ha}$) har också en vattning tidigt eller sent medfört en sänkning.

Hachy, År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Werner Sjellander, Hachy, Västmolösa

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	Fosfertilstånd		Kaliumbilistånd	
			lättlösigt	förråd	lättlösigt	förråd
0-20	mmh svagt lerig grovmo	6,0	IV	2	III	1
20-50	svagt lerig grov- mo	6,1	III	2	III	1

R1-212. Bevattnings - kvävegödsling till korn

Sort: Ingrid Förfrukt: Potatis

Allmän gödsling per ha: 600 kg PK 8-15

Sådd: 14/4 Uppkomst: 1/5
Axa: 26/6 Skörd: 10/8

Nederbörd: Som i försök R1-212 Arby s. 21.

Bevattning: 5/6 22 mm i försöksleden b och c, 20/6 26 mm i försöksleden d och e.

Försökgödsling: Som i försök R1-212 Ulvhäll s. 18.

Stråstryrka vid skörd; m:tal enligt gradering

	N ₁	N ₂	N ₃
a obev.	94	89	85
b bev. 22 mm 5/6	86	80	78
c bev. 22 mm 5/6 + 26 mm 20/6	81	68	66
d bev. 26 mm 20/6	90	84	83

Vid skörden fanns lite liggång främst i de led som vattnats två gånger. Stråstryrkan var något bättre vid en sen bevattning än vid en tidig bevattning.

Kärnskörd, dt per ha

	R ₁	R ₂	R ₃	R:tal
a	26,2	24,2	25,6	25,4
b	26,7	27,2	25,5	26,5
c	36,1	33,7	30,4	33,2
d	32,4	29,9	27,5	29,9
R:tal	30,4	28,6	27,2	28,8

$${}^m \text{diff.}_N = 1,2$$

I genomsnitt har kärnskörden ökat med 1,1 dt för den tidiga bevattningen, 7,8 för två bevattninger samt 4,5 dt per ha för den sena bevattningen. Differenser större än 4,9 dt är statistiskt säkra. Bevattningseffekterna är minst vid den högsta kvävegivaren.

Kärnskörden har i genomsnitt sänkts för stigande kvävegivor. Här är differenser större än 2,4 dt statistiskt säkra.

Observationer m.m. I slutet av juni var de bevattnade leden klart bättre än de obevattnade. Det fanns då inga synbara skillnader mellan tidig och sen bevattning.

Senare under sommaren utjämndades skillnaderna mellan bevattningsleden. I början av augusti var bestödet överlag relativt dålig. Det bestod då också av en del gräs.

Råproteinhalt vid skörd, % av torrsubstansen.

	R ₁	R ₂	R ₃	M:tal
a	13,3	14,3	15,0	14,5
b	13,4	14,5	15,0	14,3
c	12,7	13,9	14,4	13,7
d	14,4	14,8	15,7	15,0
M:tal	13,5	14,4	15,2	14,4

Två bevattningar (led c) har gett lägst och den sena bevattningen (d) högst råproteinhalt i genomsnitt. Råproteinhalten har ökat med stigande kvävegivor.

Förbyllna, År 1972

Försöksvard: Lantbr. Fred Åstrand, Förbyllna, Ventlinge

Markkarakteristik på prov från matjorden våren 1972:

Jordart	pH	Fosfortillstånd lättlöslig	Kaliumtillstånd ferråd	Fältlösligt ferråd
mnh sandig morän-	6,5	V	4	IV
lättilera				3

L1-201. Olika givare salthaltigt vatten till sockerbeter

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj - sept
M:tal (Ölands s. udde)	31	33	53	55	49	221
Årets	42	22	44	63	51	222

Bevattning: 27/6, 1/7, 24/7, 11/8 och 7/9 i led med relativt tidig första bevattning, 13/7, 24/7 och 7/9 i led med senare första bevattning. Bevattningen den 11/8 avbröts på grund av regn när leden B₂ och B₃ fällt 12-13 mm.

Skörd den 24 sep.

	Röra ledor dt per ha	Grönsakskörd dt per ha	Sockerhalt %	Mjöl
<u>Vanligt frö</u>				
B ₀ obey	557	99,2	17,8	46
B ₁ bevr. 41 nm fr.o.m. 27/6	595 ± 28	105,4 ± 7,2	18,2	45
B ₂ " 146 " "	616 ± 50	112,6 ± 13,4	18,3	33
B ₃ " 160 " "	640 ± 83	115,8 ± 16,6	18,1	36
B _{s1} bevr. 20 nm fr.o.m. 13/7	580 ± 3	99,8 ± 0,6	17,8	45
B _{s2} " 95 " "	595 ± 39	101,7 ± 2,5	17,1	46
B _{s3} " 120 " "	628 ± 71	104,9 ± 10,7	17,5	36
<u>Ny sort</u>				
B ₀ obey.	506	95,0	18,8	44
B ₁ bevr. 81 nm fr.o.m. 27/6	560 ± 54	100,4 ± 5,4	18,3	37
B ₂ " 95 " "	520 ± 14	97,4 ± 0,4	18,3	35
B ₃ " 161 " "	567 ± 61	105,3 ± 10,3	18,6	34
B _{s1} bevr. 52 nm fr.o.m. 13/6	566 ± 62	104,2 ± 9,2	18,4	38
B _{s2} " 90 " "	570 ± 64	105,6 ± 10,6	18,6	32
B _{s3} " 128 " "	580 ± 74	105,8 ± 10,8	18,3	36

I försöksleden med vanligt frö har de högsta bevattningsgivarna givit störst skördökning av renar betor och av socker. Sockerhalten har blivit högst i de led som valtnats fr.o.m. slutet av juni. Bevattning fr.o.m. mitten av juli har medfört en sänkning av sockerhalten i de två led som fått normala vattenmängder. Det finns också en klar tendens till lägst bläatal i led som börjat valtnas tidigt.

I försöksleden med den nya sorten är merutbytet i genomsnitt störst för den senast påbörjade bevattningen. I alla bevattnade försöksled - även med vanligt frö - ingår dock endast 2 försöksrutor (4 i obevattnat) varför skillnaderna är relativt osäkra. Sockerhalten i obevattnat är 1,0 % högre än i elevattnat med vanligt frö. En liten sänkning har skett både för tidigt och sent påbörjad bevattning. Bläatalen har sänkts jämfört med obevattnat. Sänkningen är i stort sett oberoende av bevattningens starttidpunkt.

Blästen vägdes icke vid skördelämplilet. Vid provtagningar den 19 och 28 september var blästiskördens för båda sorterna i medeltal ungefär 50 % högre i bevattnade led (B₂ och B₃) än i obevattnade. Ledningsförhågan i besäften vid nämnda tidpunkter var i medelläl 101 och 102 enheter för obevattnat respektive bevattnat.

Vid skörden var beternas kalium- och natriuminnehåll högre ju större vattenmängder som tillförts. Den nya sorten hade i det obevattnade ledet en betydligt lägre natriumhalt än den vanliga sorten.

Kemiska analyser har utförts på prov från rötjorden på våren och på hösten. Vattningen har under denna tid medfört en stark ökning av markens innehåll av natrium och klor samt en tydlig ökning av lättsoligt magnesium. Dessutom har innehållet av kalcium och av kalium sänkts något.

Vattnets salthalt. Den totala salthalten vid vattningarna var i genomsnitt ca 0,9 %

Forsök, år 1972

Forsöksvärd: Lantbr. Lennart Karlsson, Arby, Västergötland

Merkkarakteristik:

Skikt	Jordart	pH	Fosfortillsänd tättslig	Kaliumtillsänd tättslig
matjord	nah sandig mo	5,1	II	II
alv	sandig mo	5,7	I	I

L1-212, Bevattning till korn

Sort: Viking Förfukt: Polatis

Allmän gödsling per ha: 1600 kg PK 7-25 hösten 1970, 260 kg 26% kalkkarbonatpelar våren 1972

Sådd: 15/4 Uppkast: 1/5

Avgång: 24/6 Skörd: 14/8

Nederbörd: Som i försök R1-212 Arby s. 21.

Bevattning: 12/5 19 mm i försöksleden b och c, 7/6 25 mm i försöksleden c och d.

Årsmedeldygn är 6 dygn efter 1:a bevattningen (ell sammantaget 20 dygn i regn).

Kärnuskörd, dt per ha

a	obev.	27,2		
b	bev. 19 mm 12/5	29,7 ± 2,5	n.dif.lev.	* 2,4
c	bev. 19 mm 12/5 + 25 mm 7/6	31,2 ± 4,0		
d	bev. 25 mm 7/6	30,5 ± 3,3		

Ina heller skördetilltakning har erhållits i alla de tre vattenade leden. Kornkvalitet, liksom skillnaderna mellan vattenade led, ligger dock inom fältgränserna.

Observeratjeg, s.m. I slutet av juni fanns det klara bevattningseffekter i leden c och d. Försöksled b var dock inte synbar eftersom den är. Senare ej observeras skillnaderna mellan leden.

Försöksvärdens vattenade avgörande data visar försöksfället dels i början av juni, dels omkring den 20 juni. Där var bevattningsnivån augustin betydligt högre än i försöket. Det är därfor troligt att ytterligare en bevattning i försöket skulle ha gett god effekt.

Röpreaktiviteten vid skördetillfället var 14,7, 14,8, 15,5 och 15,6 % av torrsubstraten i försöksleden a t.o.v. c. Två bevattninger har således bidragit till en tydlig ökning av röpreaktiviteten.

Yxneberg, år 1972

Forsöksvärd: Lantbr. Åke Thureson, Yxneberg, Västergötland

Merkkarakteristik:

Skikt	Jordart	pH	Fosfortillsänd tättslig	Kaliumtillsänd tättslig
matjord	nah sandig mo	5,9	IV	II
alv	sandig mo	5,5	II	I

L1-212, Bevattning till korn

Sort: Cilla Förfukt: Polatis

Allmän gödsling per ha: 1600 kg PK 7-25 våren 1971, 300 kg 26% kalkkarbonatpelar våren 1972

Sådd: 21/4 Uppkast: 4/5

Avgång: 27/6 Skörd: 9/8

Nederbörd: Som i försök R1-212 Arby s. 21.

bestyrkning vid 70 m i vindstyrka 10 m/s och för en lufttemperatur
av 20°C vid 10 m/s.

τ - tiden	δ_{min}	δ_{max}
b - bry, 22 m/s, 3/6	16,0 - 3,6	16,0 - 1,6
c - bry, 22 m/s, 6/6 + 22 m/s, 26/6	4,3 - 0,1	4,3 - 0,1
d - bry, 22 m/s, 6/6	4,3 - 0,1	4,3 - 0,1

Vid hela huvudperioden förekommer en relativt stor bry i vindstyrkan, dock inte i den sista delen, vilket kan vara svår att med i vissa utvärderingar om det är givet. Detta gör att det är svårt att göra en korrigering för bryet i vindstyrkan till årsmedeldatotterna för bry och δ .

Opponenter på förslaget har noterat att stora skillnader finns mellan olika vindstyrkor av samma betydelse.

Opponenter ger också data om att resultaten är den här versionen, som har med viss tillståndade P_{vind} , dock gott om på justitiet utvärderats till jämlikhet i de tekniska detaljerna och rättsliga termerna.

Opponenter, s. 1 slutet av sida och i början av sida fram om bry och δ , noterar att de tekniska detaljerna, s. 3 var ej beller lika i början av augusti, då fastställdes var i lika godtagande inom brypriset.

Klimatologin vid Kungsstiftelsen var 16,6 m/s, 16,6% och 16,7% av årsmedeldatotterna i förslaget o.s. i september.

$\text{E}_\text{tot} = \frac{1}{2} m v^2 + \frac{1}{2} I \omega^2$

Från E_tot kan E_kin bestämmas

Från E_tot kan E_pot bestämmas

$\mu\text{g}/\text{cm}^2$	0	100	200	300	400	500
$\text{E}_\text{pot} (\text{J})$	39	43	47	53	59	70
E_pot	39	75	100	136	172	212

Längre längdmedeldiameter för E_pot (eller E_tot)

Från E_tot kan E_kin bestämmas

Skikt cm	Omård väljda värden	Partikel väljda värden	nr partikel väljda värden	partikel väljda värden	Elasticitets väljda värden	Elasticitets väljda värden	
0-20	ef. svagt löst nord	16	6,8	N	4	17	7
20-50	svagt löst nord	2	6,8	Y	5	11	2

Effekt: 1:0 sätts till $\mu\text{g}/\text{cm}^2$, längre och mindre

Alltän gäller per lat: 100-150 PK 10-30 μm värden

beväxtning: 9/5, 6/5, 2/5 och 21/7

Längdmedeldiameter: Se i tabell X1-XIII vid ökning s. 15.

Beteknhetssammansättning: Delvis bestämd i sista block via häckord enligt ovanlig i tabell

	R_0	R_1	R_2	R_3	R_4
R_0	30	29	36	20	30
R_1	20	29	31	20	20
R_2	20	29	30	30	30
R_3	30	29	30	30	29

Totalt farstelastansskifte, % per lat

	R_0	R_1	R_2	R_3	R_4	Mid
R_0 0 cm löv,	61,5	74,9	81,0	66,2	84,2	76,4
R_0 50 % "	94,7	97,0	95,0	103,3	105,6	93,6
R_1 50 % "	93,5	105,9	109,2	121,1	127,1	111,4
R_2 50 % "	99,6	101,7	110,0	123,2	125,4	111,4
Totalt	67,3	94,6	95,8	107,4	110,1	93,7

$r_{\text{eff},\text{R}} = 10,6$

Detta är en försöksgrupp med 160 kg/ha fördelat i 1600 delar, varav 1600 delar är fört i vatten och 1600 delar är fört i torrgröns.

	1600 delar vatten	1600 delar torrgröns	1600 delar vatten	1600 delar torrgröns	1600 delar vatten	1600 delar torrgröns
B6	20,0	17,2	20,2	17,4	20,1	17,2
B1	20,0	20,3	20,1	17,6	20,1	20,7
B2	34,2	35,5	34,2	31,4	34,8	34,3
B3	36,3	32,3	37,7	33,4	36,1	36,3
medelv.	21,6	21,1	21,1	20,5	21,2	21,1
B6	21,2	21,7	21,4	21,3	21,6	21,4
B1	37,9	28,4	37,7	31,8	37,6	37,2
B2	37,1	36,2	37,2	35,8	37,2	37,0
B3	37,6	29,0	37,9	30,4	37,7	37,4
Bmedelv.	36,7	29,0	37,9	33,1	37,1	37,0
medelv.	31,5	26,9	31,6	30,6	31,6	31,6

Respektive medeldelar fördelat i 1600 delar fört i vatten och 1600 delar fört i torrgröns. Detta visar att fört i vatten fört i torrgröns är betydligt bättre. Detta är naturligt eftersom det är vatten som är tillgänglig för växten.

Huvudfaktorn har en betydande betydelse vid fört i vatten, vilket framgår av 3 huvudfaktorer, vilka författaren har utvärderat. Detta visar att fört i vatten är betydligt bättre än fört i torrgröns. Detta gäller för alla delar utom del 1600 delar vatten, då fört i vatten har gott resultat för denna del.

Kvotquotiken (B6, B1, B2, B3) och B6 (B1), B1 (B2), B2 (B3) och B3 (B6) har kvotkvotiken var först i fört i vatten och sedan fört i torrgröns. Dessa differenser är relativt små, ungefärligen 6-8% för fört i vatten och 1-3% för fört i torrgröns.

Vid 1a och 3a återfinns fört i torrgröns som minst fört i vatten. Vid 2a skiljer sig B6, B1 och B2 i fört i vatten och fört i torrgröns. Fördelningen är fört i vatten för fört i torrgröns för fört i vatten.

IV. RÖR-ÅRS-PLANTNINGEN MED VATTENFÖRT GRÖNS.

Förkortningslistan:

Skal	Jordart	pH	Förkortningsform lättflödig	Förkortningsform förtid	Förkortningsform lättflödig	Förkortningsform förtid
6-20	låg lörig grusig	7,5	V	4	II	2
20-30	låg lörig grusig	7,6	V	4	II	1

Sort: G11a
Förkortning: V

Mellanviktarna per ha 400 kg fört i vatten.

Med: 1/6
Boplanskt: 1/6
Jordart: 2/6
Skal: 3/6

Kvotquotiken (B6, B1, B2, B3) fört i torrgröns fört i vatten och fört i torrgröns fört i vatten.

Förkortningsformen B6 fört i vatten är 100 cm B1 fört i torrgröns fört i vatten.

Kärnskörd, dt per ha

	<u>N₁</u>	<u>N₂</u>	<u>N₃</u>	M:tal	
a obev.	25.4	20.4	23.2	23.0	$m_{diff. bev.} = 4.4$
b bev. 26 mm 24/5	20.4	19.8	22.2	20.8	
c bev. 26 mm 24/5 + 30 mm 6/6	22.0	19.0	20.6	20.5	
d bev. 30 mm 6/6	24.8	21.8	22.0	22.9	
M:tal	23.2	20.3	22.0	21.8	

 $m_{diff. N} = 1.9$

Inga säkra utslag har erhållits varken för bevattning eller för stigande kvävgivor. Bevattningen har dock medfört en liten skördesänkning i leden b och c. Möjligt hade man fått en positiv effekt om 1:a bevattningen insatts tidigare och om sedan ytterligare en eller två bevattningar genomförts med högst en veckas intervall.

Observationer m.m. Försöksplatsen var ganska ojämnn när det gäller jordartsförhållandena. I början av augusti fanns det mycket kvickrot i många rutor.

Vid skördetillfället var stråstyrkan bäst och liggsäden minst i försöksled b. Den avtogs där något med stigande kvävegivor. I ledens c och d låg säden praktiskt taget helt på alla kvävenivåer.

Råproteininhalt vid skörd, % av torrsbstans

	<u>N₁</u>	<u>N₂</u>	<u>N₃</u>	M:tal
a	16.7	18.6	19.9	18.4
b	18.6	18.6	19.8	19.0
c	15.4	19.1	20.4	18.3
d	15.5	18.8	20.5	18.3
M:tal	16.6	18.8	20.2	18.5

Råproteinhalten, som är hög, har icke nämnvärt påverkats av bevattningen men ökat tydligt för stigande kvävegivor.

Önnestad. År 1972Försöksvärd: Lantbrukskolan, Önnestad

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj - sept.
M:tal (Kristianstad)	39	48	82	65:	52	286
Årets	30	26	57	77	35	225

I. R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver - gräsvall

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	Växtillg. vatten, m.m.	pH	Fosfortillstånd lättlöslig	Kaliumtillstånd lättlösligt	förråd	förråd
0-20	mmh mellanlera	30	6.6	-IV	5	III	4
20-50	mellanlera	38	6.7	III	4	III	4

Gröda: 2:a årets rödklöver - gräsvall

Allmän gödsling per ha: 600 kg PK 15-30 på våren.

Bевattning: 16/5 och 26/6

Anm. Ytterligare en bevattning borde ha skett i mitten av juli.

Försöksgödsling: Som i försöks R1-210 vid Ökna s. 15.

Botanisk sammansättning; % klöver i ett block vid 1:a skörd enligt gradering i fall

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄
B ₀	30	30	30	40	40
B ₁	30	40	40	30	40
B ₂	20	30	30	30	30
B ₃	40	30	40	30	30

Total torrsubstansskörd, dt per ha

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄	M:tal	% diff. bev.
B ₀ 0 mm bev.	64.1	87.3	102.3	99.6	103.6	91.4	2.7
B ₁ 38 "	66.2	96.4	105.0	115.9	109.0	98.5	
B ₂ 57 "	66.5	99.5	108.9	112.3	119.3	101.3	
B ₃ 73 "	74.6	99.8	112.5	125.9	130.5	108.7	
M:tal	67.8	95.8	107.2	113.4	115.6	100.0	

% diff. N = 3.8

Torrsubstansmängd vid enskilda skördar och total grönmasseskörd; för bev.-led m:tal över alla N-led, för N-led m:tal över alla bev.-led.

	Torrsubstans, dt per ha				Grönmassa	
	2/6	28/7	21/9	totalt	ton per ha totalt	% torrs. m:tal
B ₀	36.7	23.5	31.2	91.4	51.9	17.6
B ₁	39.8	29.3	29.4	98.5	57.9	17.0
B ₂	39.7	30.9	30.7	101.3	58.0	17.5
B ₃	42.0	34.7	32.0	108.7	62.6	17.4
% diff. bev.	2.3	3.3	0.7	2.7	1.6	
N ₀	29.6	19.0	19.2	67.8	36.4	18.6
N ₁	37.1	30.8	27.9	95.8	52.6	18.2
N ₂	41.6	32.7	32.9	107.2	61.0	17.6
N ₃	44.5	32.4	36.5	113.4	66.3	17.1
N ₄	44.8	33.2	37.6	115.6	71.6	16.1
% diff. N	2.0	1.7	1.6	3.8	2.1	

Bevattningseffekt. Bevattning med 38, 57 och 73 mm har i genomsnitt ökat den totala torrsubstansen med 7.1, 9.9 resp. 17.3 dt per ha. Differenser större än 6.0 dt är statistiskt säkra. Utbytet av vattning är störst i N₃ och N₄.

Merskördens för bevattning har erhållits vid 1:a och 2:a skörd. Vid 3:e skörd, som ej föregåttts av bevattning sedan 2:a skörd, är skillnaderna relativt små mellan bevattningsleden. Leden B₀ och B₃ har dock gett signifikant större skörd än B₁. Vid samtliga skördetillfällen har B₃ i genomsnitt gett störst utbyte.

Kvävegödslingseffekt. Gödsling med 600 (N₁), 1200 (N₂), 1800 (N₃) och 2400 (N₄) kg kalksalpeter per ha har i genomsnitt höjt totalskördens med 28.0, 39.4, 45.6 resp. 47.6 dt torrsubstans per ha. Differenser större än 8.2 dt är statistiskt säkra. Utbytet av stigande N-givor är upp till 1800 kg salpeter ungefär lika stort i de tre vattnade ledens. Ökningen från 1800 till 2400 kg kalksalpeter per ha har gett ett merutbyte i B₀, B₂ och B₃.

Vid de enskilda skördetillfälldena har torrsubstansmängden i genomsnitt ökat tydligt f.o.m. försöksled N₂. Ökningen ligger dock inom felgränserna i ett par fall. Vid 1:a och 3:e skörd har man också fått en ökning, som dock icke är säker, från N₂ till N₃. Försöksleden N₃ och N₄ har vid varje skörd gett praktiskt taget lika stor avkastning.

Torrsubstansenhalten har sänkts successivt med stigande N-givare.

II. R1-212. Bevattnings- & kväveöödsling till vårvete

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	Fosfertillstånd		Kaliumtillstånd	
			lättlöslig	förråd	lättlösligt	förråd
0-20	msh mellanlera	6.5	IV	3	III	4
20-50	mellanlera	6.6	III	3	III	4

Sort: Rang Förfukt: Söckerbetor

Allmän gödsling per ha: Ingen

Sådd: 22/4 Uppkomst: 4/5

Axgång: 30/6 Skörd: 23/8

Bevattning: 5/6 29 mm i försöksleden b och c, 16/6 35 mm i försöksleden c och d.

Försöksgödsling: Som i försök R1-212 Ugerup s. 28.

Kärnskörd, dt per ha

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal	
a bev.	50.0	50.8	53.5	51.4	^m diff. bev = 2.8
b bev. 29 mm 5/6	52.7	55.2	49.7	52.5	
b bev. 29 mm 5/6 + 35 mm 16/6	46.8	49.7	44.2	46.9	
d bev. 35 mm 16/6	55.3	54.2	52.5	54.0	
M:tal	51.2	52.5	50.0	51.2	

^mdiff. N = 1.3

Skörden har i genomsnitt ökat med 1.1 dt per ha för den tidiga bevattningen och med 2.6 dt för den sena bevattningen. Tidig plus sen bevattning har däremot sänkt skörden med i genomsnitt 4.5 dt per ha. Differenser större än 6.4 dt är statistiskt säkra.

Kvävegivan 120 kg N/ha (N₂) har gett högst medelskörd. Medeltalsdifferenserna mellan kväveleden är dock icke säkra.

Observationer m.m. Beståndet var mycket bra. I början av augusti var beståndet helt nedliggande i alla försöksled.

Försöksled b gav störst halmmängd vid skördningen; ca 15 % större än i led c och d samt 30 % större än i led a.

Råproteinhalt vid skörd, % av torrsubstans

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
a	15.1	15.9	16.5	15.8
b	14.5	16.0	16.2	15.6
c	14.3	15.2	16.6	15.4
d	14.2	16.1	16.9	15.7
M:tal	14.5	15.8	16.5	15.6

Två bevattninger (led c) har i genomsnitt sänkt råproteinhalten något. Sänkning har dock ej erhållits i N₃, som fått 180 kg N/ha.

Råproteinhalten har ökat klart med stigande kvävegivare.

Björneås lön
Västgötaland

Jönnarsa, år 1971

Försöksvärd: Hallands läns hushållningssällskap, Jönnarsa försöksgård, Låshaga

Markkarakteristika:

Skikt cm	Jordart	Växttillg. vatten, cm	pH	Fosfortillstånd lättlöslig	Förvard	Kaliumtillstånd lättlösligt förråd	Kaliumtillstånd förråd
0-20	mf lerig mo	28	6.0	IV	4	III	3
20-50	moig sand	20	6.2	II	3	II	2

R1-210. Olika vattencivror - kväveöödslinga till klöver -gräsval

Gröda: 3:e årets vall av rödklöver, timotej och angsvingel.

Allmän gödsling per ha: 400 kg PK 8-15

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj - sept.
M:tal (Genomsn)	40	59	109	94	78	380
Årets	57	35	47	67	37	243

Bevattnings: 16/5 och 17/7

Anm. Försöket borde med hänsyn till nederbörd och avdunstning ha bevattnats 16/5, omkring 20/6 och omkring 24/7.

Försökgödsling: Som i försök R1-210 vid Ökna s. 15.

Botanisk sammansättning; % klöver vid 1:a skörd enligt gradering i fält. M:tal för alla block.

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄
B ₀	13	12	9	7	10
B ₁	35	15	12	7	7
B ₂	39	16	10	8	8
B ₃	45	16	14	9	7

Total torrsubstansskörd, dt per ha

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄	M:tal	
B ₀ 0 mm bev.	46,2	52,4	54,7	52,6	54,3	52,0	m _{diff. bev.} = 3,2
B ₁ 36 " "	42,9	57,1	59,9	60,5	60,7	56,2	
B ₂ 54 " "	42,9	62,6	65,7	64,8	68,0	60,8	
B ₃ 56 " "	40,5	53,1	62,6	66,4	67,7	58,1	
M:tal	43,1	56,3	60,7	61,1	62,7	56,8	
m _{diff.N} × 3,6							

Torrsubstansmängd vid enskilda skördar och total grönmassekörd; för bev.-led m:tal över alla N-led, för N-led över alla bev.-led.

	Torrsubstans, dt per ha				Grönmassa	
	12/6	26/7	11/9	totalt	ton per ha	% torrs.
					totalt	% led
B ₀	37,5	7,0	7,5	52,0	24,9	20,9
B ₁	36,8	8,6	8,8	55,2	28,3	19,9
B ₂	39,5	12,1	9,1	60,8	30,3	20,1
B ₃	38,4	9,9	8,7	58,1	30,7	19,0
m _{diff. bev.}	2,7	1,1	0,7	3,2	1,6	
N ₀	27,3	8,8	7,1	43,1	23,0	18,8
N ₁	36,7	9,6	10,0	56,3	26,5	19,8
N ₂	41,8	9,3	8,7	60,7	29,9	20,3
N ₃	44,0	8,6	8,5	61,1	29,7	20,6
N ₄	43,2	10,8	8,7	62,7	31,7	19,8
m _{diff.N}	1,8	1,2	0,9	3,6	1,8	

Beväxtningstidpunkter. Genom att beväxning ej hör till föreningen den 20 juli och senare för den beväxningsgröden är den 17 juli (25:e följdens 1:a i 1970 års) t.d. Den beväxtning före denna tidpunkt har dock fuktighet under perioden 23/6 - 16/7 och under ca 14 dagar från slutet av juli. Vid sista tiden till punkt finns dock tydliga beväxningsställningar i försöket.

Den otillräckliga beväxningen borde vara huvudsaken till den låga avkastningen och det dåliga utbytet av kväve vid 2:a och 3:e skörd.

Beväxningseffekti. Beväxning med 35, 56 och 86 mm har i genomsnitt höjt den totala torrsubstansskörden med 4,2, 8,6 resp. 6,1 dt per ha. Differenser större än 7,1 dt är statistiskt säkra. Utbytet av vatten är störst vid de två högsta kvävegivorna.

Skördöökningen för beväxning har erhållits vid 2:a och 3:e skörd. Med riklig vätning borde märskörden dock ha kunnat bli betydligt större. Den 1:a vätningen har i genomsnitt icke haft någon särerit effekt. Detta är dock naturligt då det var regnigt väder i slutet av maj och i början av juni. Sammaledig föll det 63 mm under perioden 19/5 - 5/6.

Kvävegödslingseffekt. Gödning med 600 (N_1), 1200 (N_2), 1800 (N_3) och 2400 (N_4) kg kalksulphat per ha i genomsnitt öjkt totalskörden med 15,2, 17,6, 19,0 resp. 19,6 dt torrsubstans per ha. Differenser större än 7,9 dt är statistiskt säkra. Utbytet av stigande kvävegivor är - i stort sett - störst i de led som fått mest vatten.

Vid 1:a skörd har torrsubstansskörden i genomsnitt ökat t.o.m. led N_3 . Ökningen från N_1 till N_3 är dock icke säker. Vid 2:a finns inga utslag för kväve. Vid 3:e skörd har N_1 och N_2 gett ett säkert närväte jämfört med N_0 .

Gödning och
grönmassa i
marken

Dillö, År 1972
Forskningsstationen, Kils Rikssamling, Dillö, Jämtland

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	Fosfertilisering		Kalifertilisering	
			Tillförlig	Förståd	Tillförlig	Förståd
0-20	myrh mög till mörk	6,8	III	2	II	1
20-50	lerig mörk	6,5	II	2	I	1

R1-210, olika växtengivningar - kvävegödsling (III) klöver - uråkavall

Gröna: 3:e årets rödklöver - timotejvall

Allmän gödsling per ha: 300 kg PK 8-15 på våren och 150 kg PY 8-15 efter 1:a skörd

Ederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj - sept.
M:tal (Katrinefors)	37	43	67	66	61	274
Årets	60	40	54	67	85	307

Bevattning: ingen

Försöksgödsling: Som i försök R1-210 vid Ökna s. 15.

Antal skördar: 1:a skörd togs vid en för sen tidpunkt. Till följd härav blev 2:a skörd också sen och tillväxten på hösten dålig varför ingen 3:e skörd kunde genomföras.

Total torrsubstansskörd, dt per ha

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄	M:tal
B ₀ 0 mm bev.	66,6	91,3	108,2	96,0	104,5	93,7
B ₁ 7 " "	72,5	87,5	98,3	109,9	111,5	96,0
B ₂ 19 " "	74,3	90,5	109,0	117,3	113,2	100,9
B ₃ 25 " "	77,4	97,2	97,3	113,4	108,8	98,8
M:tal	72,7	91,6	103,2	109,6	109,5	97,3

^adiff.N = 8,3

Torrsubstansskörd vid enskilda skördar och total grönmasseskörd; M:tal över alla bevr.-led

	Torrsubstans, dt per ha			Grönmassa	
	20/6	13/6	totalt	ton per ha totalt	% torras. M:tal
N ₀	58,3	14,4	72,7	32,9	22,1
N ₁	68,4	23,2	91,6	38,3	23,9
N ₂	75,2	28,0	103,2	43,1	24,0
N ₃	76,8	32,8	109,6	48,0	22,8
N ₄	75,6	33,9	109,5	49,3	22,2
^a diff.R	5,7	3,5	8,3	3,6	

"Bevattningseffekt". Resultaten visar på bäst totalt oljehalt av torrsubstansen i de led som bevattnades 1970 och 1971, och som då gav slägst avkastning. Ledet N₂ och N₃ skiljer sig säkert från N₀. Man har alltså här inte fått någon negativ efterverkan av föregående års bevattninger.

Kvävegödslingseffekt, gödsling med 400 (N₁), 600 (N₂), 1200 (N₃) och 1500 (N₄) kg kalckalpelar per ha. Dessa är 2:a skörd har i genomsnitt näjt den totala skördon med 18,9, 30,5, 36,3 resp. 36,8 dt per ha. Differenserna är större än 10,1 dt är statistiskt säkra.

Vid 1:a skörd har torrsubstansskördon ökat t.o.m. N₂, skillnaderna N₀ - N₁ och N₁ - N₂ är dock icke säkra. Vid 2:a skörd har torrsubstansskördon ökat t.o.m. N₃. Skillnaderna N₁ - N₂ och N₂ - N₃ är dock säkra.

Ivöla, År 1972

Försöksvärd: enig med Karl Wesslen, Kollegialt utvärderat.

Märkarakteristik:

Skikt cm	Jordart en	pH	Fosfortillskond lättlöslig	Kaliumtillskond lättlöslig	Kaliumtillskond förråd
haljerd	nab mellanlera	6,1	II	3	III

R1-212, Bevattnings - kvävegödsling till korn

Sort: Hellas Förfukt: Rödhetts

Allmän gödsling per ha: 300 kg PK 8-10 på våren 1972

Såd: 26/4 Uppkomst: 10/5

Avgång: omkring 1/7 Skörd: 26/8

Nederbörd;	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj-sept
K:tal (Skara)	44	53	60	73	69	319
Årets (Skara-Stenungs)	67	32	49	50	35	233

Under dagarna 18 - 21 maj föll sammanlagt 45 mm regn. Resten av majnederbörden kom därefter.

Bevattnings: Ingen vattening utfördes på grund av den rikliga nederbörden i slutet av maj och under de första dagarna av juni. Behov av bevattning bör dock ha förelagd 15-20 juni.

Försöksgödsling: $N_1 = 60$, $N_2 = 90$ och $N_3 = 120$ kg N/ha i kalksalteter som övergödsling den 17 maj.

Kärnskörd, dt per ha

N_1	N_2	N_3	M:tal
38,6	43,9	45,1	42,5 $n_{\text{diff},N} = 2,0$

Kärnskördens har ökat upp till den högsta kvävegivaren. Differenser större än 4,0 dt är statistiskt säkra.

Ivöla, År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Olof Hällén, Ivöla, Saleby

Märkaraktestik:

Skikt cm	Jordart en	pH	Fosfortillskond lättlöslig	Kaliumtillskond lättlöslig	Kaliumtillskond förråd
haljerd	nab mellanlera	6,4	III	3	IV

R1-212, Bevattnings - kvävegödsling till korn

Sort: Hellas Förfukt: Kväte

Allmän gödsling per ha: 350 kg PK 8-10 på hösten 1971.

Såd: 26/4 Uppkomst: 7/5

Avgång: slutet mai Skörd: 26/8

Nederbörd:	maj	juni	juli	aug.	sept	maj-sept
K:tal (Skara)	44	53	60	73	69	319
Årets	66	49	67	55	40	277

Under dagarna 15-21 maj föll sammanlagt 45 mm regn. Resten av majnederbörden kom därefter.

Bevattnings: Ingen vattening behövdes på grund av den rikliga nederbörden i slutet av maj - början av juni, samt i sittet av juni (18 cm 12-13/5).

medelvärde för kända värden. Detta är en del av den tekniska utvärderingen av en metod.

Konfidenstypen är 95 %.

	\bar{R}_1	\bar{R}_2	\bar{R}_3	\bar{R}_{med}
$\% \text{SE}$	49,2	49,3	49,4	$\pm 0,1 \text{ SE}$ = 3,3

Känsloroden har siffrat med oberoende rövere. Inga skillnader är statistiskt skyldig.

Västgötländs län

Boda. År 1972
Försöksvärd: Lantbr. Per Arne Johansson, Boda, Kolbäck

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	Fosfortillstånd		Kaliotillstånd	
			lättlöslig	förråd	lättlösligt	förråd
0-20	meh styv lera	6.4	III	3	IV	5
20-50	styv lera	6.3	I	2	IV	5
Nederbörd:			maj	juni	juli	aug., sept.
M:tal (Västerås)			37	50	63	75 54
Årets (Västerås)			59	33	44	57 85
						maj-sept. 279 278

I. R1-212. Bevattnings- + kvävegödsling till korn

Sort: Särla Förfukt: Vårhaps

Allnän gödsling per ha: 200 kg superfosfat P 11 på våren

Södd: 28/4 Uppkomst: 9/5
Akgång: 28/6 Skörd: 28/8

Bевattning: 14/6 27 mm

Försöksgödsling: Som i försök R1-212 Ugerup s. 27.

Stråslyrka vid skörd, m:tal enligt gradering

	N ₁	N ₂	N ₃
a obev.	37	11	0
b bev. 27 mm 14/6	59	0	0

Beständet var praktiskt taget helt nerliggande i N₂ och N₃ vid skörd både i obevattnat och bevattnat. Förhållandet var likartat i början av augusti.

Kärnskörd, dt per ha

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
a	40.9	38.6	43.5	41.0
b	45.2	43.2	43.1	43.8
M:tal	43.0	40.9	43.3	42.4

"diff.N₁ = 1.5

Bevattningen har i genomsnitt höjt kärnskörden med 2,8 dt per ha. Denna skillnad ligger dock helt inom felgränserna. Kerskörden för valning härför sig till kväveleden N₁ och N₂. I led N₃, som fått 180 kg N/ha har valningen icke haft någon positiv effekt.

Inga säkra skördeutslag här erhållits mellan de olika kväveleden.

Råproteinhalt vid skörd, % av torrsubstans

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
a	13.7	14.0	14.6	14.2
b	13.3	14.2	14.7	14.1
M:tal	13.5	14.1	14.8	14.2

Bevattningen har icke medfört någon nämnvärd förändring i råproteinhalt. Proteinhalten har däremot ökat tydligt med stigande kvävegivor.

Observationer s.m.: I bärjat av uppmätta årsresulterna syns ingen tydlig skillnad mellan obevattnade och övattnade led ifråga om beståndsutveckling, liggesel ej till granskott.

Kalmskörden blev i genomsnitt lika stor i leden a och b. Röremot steg den med 10% från N₁ till N₂ och med lika mycket från N₂ till N₃.

R1-215. Bevattning + kväveöödsling till värreps

Sort: Gulle Förfukt: Korn

Allmän gödsling per ha: 200 kg superfosfat P 11 på våren

Sådd: 29/4 Uppkomst: 9/5

Skörd: 21/8

Bevattning: 15/5 29 mm

Försöksgödsling: N₁ = 60, N₂ = 120 och N₃ = 180 kg N/ha i kalkammonsalpeter bredspritt och myllat vid sådden

Stråstryrka vid skörd; m:tal enligt gradering 0 = helst liggande bestånd, 100 = fullt upprätt bestånd

	N ₁	N ₂	N ₃
a obov.	98	40	13
b bev. 29 mm 15/6	99	26	1

Bevattningen har, liksom i våroljeväxter på andra håll under 1972, medfört ett svagare bestånd. Här gäller det för de höga N-nivåerna. Sannolikt har beståndet varit längre och lagt sig tidigare i de vattnade leden än i de ovattnade.

Andelen liggande bestånd har ökat markant med stigande kvävegivor

Fröskörd, dt per ha

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal	
a	19.7	21.7	24.6	22.0	^m diff. bev. = 0.6
b	15.8	17.9	20.4	18.0	
M:tal	17.8	19.8	22.5	20.0	

^mdiff. N = 0.6

Bevattningen har i genomsnitt nedfört en säker skördssänkning på 4,0 dt per ha. Sannolikt beror detta på en kraftigare vegetativ utveckling samt på en tidigare och starkare liggsäd.

Fröskördens har ökat med stigande kvävegivor. Alla skillnader mellan kväveleden är statistiskt säkra.

Mölntrorp. År 1972

Försöksvärd: Lantbr. Bernt Joelsson, Mölntrorp, Kolbäck

Markkarakteristik:

Skikt cm	Jordart	pH	Fosfortillsättning		Kaliumtillsättning	
			tättlöslig	förråd	tättlöslig	förråd
0-20	mf styr lera	6.3	III	4	IV	5
20-50	Styr lera	6.4	II	3	IV	5

R1-212. Bevattning + kväveöödsling till korn

Sort: Särla Förfukt: Havre

Allmän gödsling per ha: 200 kg superfosfat P 11 på våren

Sådd: 30/4 Uppkomst: 11/5

Avgång: 30/6 Skörd: 21/8

Körd	mai	juni	juli	aug.	sept.	okt + nov.
R:el (Västervik)	37	50	63	75	54	775
Årets	68	22	65	65	65	305

Under dagarna 19-22 maj föll 29 mm regn. Resten av majnedan är bärden kom därefter.

Bevattning: 16/6 26 mm

Försöksgödsling: Som i försök R1-212 Ullerup s. 28.

Strålsyrka vid skörd, m:tal enligt gradering

	N ₁	N ₂	N ₃
a obev.	59	6	0
b bev. 26 mm 16/6	49	1	2

Beståndet var praktiskt taget helt nerliggande i N₂ och N₃ vid skörd såväl i obevattat som bevattnat. Förhållandet var likartat i början av augusti.

Kärnskörd, dt per ha

	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
a	52,4	48,0	47,9	49,4
b	49,2	51,6	48,8	49,9
M:tal	50,8	49,8	48,3	49,6

$$\text{diff. N} = 2,5$$

Bevattningen har i genomsnitt icke medfört någon säker skördeökning. På den högsta kvävenivån har skörden sänkts med 3,2 dt per ha.

Kärnskördens har i genomsnitt sänkts något för stigande kvävegivor. Alla differenser ligger dock inom felgränserna.

Observationer s.s. I början av augusti fanns inga synliga skillnader mellan obevattnade och bevattnade led ifrågg om beståndsutveckling, liggsäd eller grönskott. Halmkördens var praktiskt taget lika stor i både bevattningsleden och i de tre kvävedelen.

Västernorrlands län
LÄNSJÖNÄS LÄNS JORDFÖRVALTNING

Offer, år 1972

Förvarkvard: Jordförvaltsförsöksstationen, Offer, Undege

Kärrkaraktistik:

Skikt ce	Jordart	pH	Fosfortillstånd		Kaliuttillsånd	
			lättlöslig	förråd	lättlösligt	förråd
0-20	mjälig lättlera	6.2	III	4	II	3
20-50	mjälig lättlera	6.3	III	4	II	3

R1-210. Olika vattengivor - kvävegödsling till klöver - gräsvall

Gröda: 2:a årets vall av rödklöver, timotej och ängsvingel

Alltjän gödsling per ha: 600 kg PK 7-25 på våren

Rederbörd: M:tal (Offer)	maj	juni	juli	aug.	sept.	maj - sept.
	Årets	29	50	68	70	268
		64	22	58	55	30 . . . 229

Bevattnings: 28/6, 19/7, 31/7 och 15/8

Anm. Inom ett dygn efter 2:a bevattningen föll 20 mm regn och inom 4 dygn efter 3:e bevattningen 46 mm regn.

Försöksgödsling: Som i försök R1-210 vid Ökna s. 16.

Botanisk sammansättning; vikts-% av olika arter vid 1:a skörd

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄
Rödklöver	31	13	10	6	4
Timotej	35	45	47	48	50
Ängsvingel	31	40	40	44	44
Övriga arter	3	2	3	2	2

Sammansättningen var praktiskt taget lika i de olika bevattningsleden.

Total torrsubstansskörd, dt per ha

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄	M:tal	M:tal
B ₀ 0 mm bev.	56.6	71.9	86.2	88.7	90.9	78.8	^m diff. bev. = 2.9
B ₁ 107 " "	69.8	84.3	89.4	93.2	95.0	86.3	
B ₂ 142 " "	67.6	85.1	91.0	93.5	94.5	86.3	
B ₃ 168 " "	67.6	81.9	92.5	91.8	95.5	85.9	
M:tal	65.4	80.8	89.8	91.8	94.0	84.3	

^mdiff.N = 2.1

Terrsubstans vid enstaka skördar och total vattenutbyt för bev.-led m:tal över alla B-led, för C-led m:tal över alla bev.-led.

	Terrsubstans, dt per ha				Grönmassa	
	15/6	18/7	6/9	Totalt	ton per ha totalt	% torrs. m:tal
B ₀	25,3	32,6	26,9	78,8	43,9	18,0
B ₁	23,6	34,7	28,1	86,3	50,0	17,3
B ₂	23,7	34,7	27,9	85,3	50,7	17,0
B ₃	23,2	33,3	27,4	85,9	49,2	17,4
m _{diff,bev}	0,9	1,8	1,1	2,9	1,6	
N ₀	15,5	32,7	17,2	65,4	37,1	17,6
N ₁	24,2	32,8	23,8	80,8	44,6	18,1
N ₂	26,4	35,3	28,1	89,8	51,5	17,4
N ₃	26,5	35,9	29,4	91,8	54,0	17,0
N ₄	27,0	34,9	32,1	94,0	55,1	17,1
m _{diff,N}	1,2	0,9	1,0	2,1	1,3	

Bevattningseffekt. Bevattning med 107, 142 och 168 mm har i genomsnitt ökat den totala terrsubstansskörden med 7,5, 7,5 resp. 7,1 dt per ha. Differenser större än 6,5 dt är statistiskt säkra. Effekten av vattning är i genomsnitt störst i N₀ och N₁ som fått ingen eller låg kvävegivning.

Hurutbytet för vattning har huvudsakligen erhållits vid 3:e skörd. Vid 2:a skördetillfället erhölls en liten men osäker skördsockaing. Vid 1:a skörd, före vilken ingen bevattning skedde gav B₀, som icke bevattnats föregående år, något större skörd än övriga bev.-led.

De tre vattnade leden har gett praktiskt taget lika stor medelskörd vid varje skördetillfälle.

Den relativt ringa märskördens för bevattning, likheten mellan de vattnade leden och det låga merutbytet för vattning vid höga N-givor torde bero på den rikliga nederbördens strax efter två bevattningstillfällen.

Kvävegödslingseffekt. Gödsling med 600 (N₁), 1200 (N₂), 1800 (N₃) och 2400 (N₄) kg kalksalpeter per ha har i genomsnitt höjt totalskördens med 15,4, 24,4, 26,4 resp. 28,6 dt terrsubstans per ha. Differenser större än 4,6 dt är statistiskt säkra.

T.o.m. led N₂ är utbytet för stigande N-givor störst i det ovattnade ledet. I övrigt är kväveeffekterna i stort lika stora i alla bev.-led.

Vid 1:a skörd finns en säker skördsockaing endast mellan N₀ och var och en av övriga led. Vid 2:a skörd har N₀ och N₁ signifikant lägre skörd än övriga kvävelcd medan vid 3:e skörd utbytet ökat t.o.m. led N₄. Differensen mellan N₂ och N₃ ligger då inom felgränserna.

Västergötland, Tän
Köbeckeådalen

Författningsår: 1972

Författningsort: Jordbruksforskningsstationen, Köbeckedalen, Linköping

Köbeckeådalen:	maj	juni	juli	aug.	sep.	aug. - sept.
Mjölk (Köbeckeådalen)	28	46	59	75	62	272
krets	21	29	35	44	76	205

I. RI-203, Bevattning = kväve + kalium till jordolja

Sort: Binje

Allmän gödsling per ha: 1000 kg PK 6-21 på våren

Märkarakteristik 1969:

Skikt	Jordart	Vaxtflödg. vatten, mm	pH	Losfertillstånd lätflödestigt	Kaliumtillstånd lätflödestigt förråd	Kaliumtillstånd lätflödestigt förråd
0-20	smh svagt lerig grovmo	61	6,1	II	3	III
20-50	svagt lerig grov- mo	47	5,9	I	3	II

Bevattning: 13/7 36 mm, 10/8 37 mm. Summa 75 mm.

Anm. Ytterligare en bevattning borde ha satts in i slutet av juli

Försökenödlina, per ha

K ₁	210 kg K (+ allmän gödsling)
K ₂	420 kg K
K ₀	0 kg 26 % kalkemonsalpeite
K ₁	400 " "
K ₂	600 " "
K ₃	1200 " "
	strax efter uppkomsten
	" " "
	" " "

Plantantal; m:tal per ha: 41 600

Knölökord, dt per ha

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	M:tal
K ₁ Ob (obev.)	228	261	302	286	372
B (bev.)	189	298	319	320	282
K ₂ Ob	184	258	308	308	264
B	198	271	309	321	275
M:tal	200	272	309	311	273

^a diff. N = 20,0

K ₁	209	280	310	308	277	^a diff. K = 10,1
K ₂	191	264	308	314	270	
Ob	206	260	305	302	268	^a diff. bev. = 15,2
B	194	284	314	320	278	

Bevattningseffekt. Vattningen har i genomsnitt ökat köbskörden med 10 dt per ha. Ökningen ligger inom felgrenarna. En ovanligt stor skörd i en av fyra K₁Ob - rutor har gett ett negativt utslag för bevattningen i kombinationen K₁Ob. Räknas detta kombination borft blifit försökordet för bevattning i medelvad 17 dt per ha.

Uttrycket för bevattning borde ha blivit betydligt bättre med ytterligare en bevattning i slutet av juli.

Den kaliumfria led (K₀) har den minsta K₂, den med K₁ har den största K₂. Den med K₂ har den största K₃. Det är först i K₁ som kaliumet förs till kloratet.

Kaliumgödning. De fyra kaliumleverna har i genomsnitt gott urgetar liksom stor skörde. På enskilda kultivatorer är resultaten i detta riktnings.

Skörd av olika sötrottskultivars % av totalskörd

	R ₀	R ₁	R ₂	R ₃
06	~ 35 mm	20	11	12
	35 ~ 55 "	75	79	75
	55 ~ 75 "	5	10	12
B	~ 35 mm	22	11	10
	35 ~ 55 "	73	78	75
	55 ~ 75 "	5	11	14

Vattningen har inte inverkat på sötrottsfördelning.

Kvävegödning har medfört en minskning av andelen små knölar och en ökning av andelen stora knölar.

Kaliumleden skilljer sig icke nämnvärt från varanors.

Skador och sjukdomar: Vattnade led har fått mindre angrepp av skorv - främst nätskorv - än ovattnade led.

Av kväveloden har K₀ och K₁ gett lägst antal felknötar.

Den stora kaliumgivaren har gett något mindre skorvengrepp än den mindre givaren.

Kokkalyx: Vattningen har gett något mindre benägenhet för bask sock samt något större andel svagt blötkokta knölar.

Kvävegödningen: Vattningen har gett något större segerrenskeper, något större andel svagt blötkokta knölar samt en liten ökning av benägenheten för mörkfärgning. Skillnaderna mellan de tre kvävegödslande ledarna är små och icke entydiga.

Det finns inga nämnvärda skillnader mellan kaliumleden.

Merkosmiska analyser: Försöket har legat kvar på samma plats sedan 1969. Hösten 1972 utlades prov för markmerkosska analyser från matjorden (0-20) och från alven (20-50) i varje försöksled. Jämfört med analyser från våren 1969 visar dessa prov en tydlig ökning av lättilöslig fosfer i matjorden, en ökning av färadsfosfer i matjord och alv, en klar sänkning av lättilösligt kalium i matjord och alv samt en markant minskning av pH-värdelet både i matjorden och i alven.

Dessa resultat är gemensamma för alla försöksled. Dässutom har matjordens innehåll av kalium främst lättilösligit sådant, åtta i de led (K₂) som fått störst örrig kaliumgivare. I dessa led är för övrigt sänkningen i kaliuminnehåll mindre än i K₁-leden.

pH-värdelet har i genomsnitt sänkts från 6,1 till 5,0 enheter i matjorden och från 5,9 till 4,8 i alven. Det finns en klar tendens till större sänkning för ökade kvävegivare. (Kvävet har alla åt tillförts som kalkammonsalpater).

De erhållna förändringarna har genomsiktigt varit lika stora i obevattnade som i bevattnade försöksled.

ROCKSDALEN 1972

II. R1-210. Olika vattensorter - Kvävegödning till klover + gräsvalv

Gröda: Vita Srots klover + gräsvalv

Allmän gödning per ha: 500 kg PK 7-20 på hösten 1971.

Kalikarakteristika:

Sorte	Jordart	pH	Fosfor tillstånd Mjölkalk	Kalium tillstånd Lättilösligt förfad
0-20	svh m-jli, lättilera	5,6	III	4
20-50	mjölkig lättilera	5,7	III	3

Bevattning: 30/6, 14/7, 4/8 och 24/8

Förgångande årsling: Seer i försök R1-210 vid ökna s. 15.

Botanisk årslagsättning; rikts-% klover vid 1:a skörd

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄
B ₀	74	38	37	4	2
B ₁	53	25	11	7	1
B ₂	61	23	12	8	1
B ₃	12	25	10	5	4

Total torrsubstansskörd, dt per ha

	N ₀	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄	M:tal
B ₀ 0 mm bev.	54.8	70.7	79.7	84.0	79.1	73.7
B ₁ 42 " "	56.9	85.8	85.3	94.4	89.7	82.4
B ₂ 93 " "	59.9	76.0	92.6	92.8	90.9	82.4
B ₃ 162 " "	56.4	72.7	83.6	82.4	87.0	76.4
M:tal	57.0	76.3	85.3	88.4	86.7	78.7

% diff.N = 7.2

Torrsubstansmängd vid enskilda skördar och total grönmasseskörd; för bev.-led m:tal över alla N-led, för N-led m:tal över alla bev.-led

	Torrsubstans, dt per ha				Grönmassa	
	25/6	1/8	6/10	Totalt	ton per ha totalt	% torrs. m:tal
B ₀	35.2	26.8	11.7	73.7	41.3	17.8
B ₁	34.6	33.7	14.1	82.4	46.6	17.7
B ₂	33.9	33.0	15.5	82.4	46.2	17.9
B ₃	31.2	30.2	15.0	76.4	44.0	17.4
% diff. bev.	2.9	1.5	1.3	4.4	2.6	
N ₀	23.7	25.2	8.1	57.0	35.5	15.0
N ₁	35.7	27.8	12.8	76.3	42.6	17.9
N ₂	36.4	34.3	14.6	85.3	46.6	18.3
N ₃	36.6	33.9	17.9	88.4	49.6	17.8
N ₄	36.0	33.5	17.2	86.7	48.2	18.0
% diff.N	3.6	3.3	1.6	7.2	4.0	

Bevattningseffekt. Bevattning med 42, 93 och 162 mm har i genomsnitt höjt den totala torrsubstansskörden med 8.7, 8.7 resp. 2.7 dt per ha. Inga differenser är statistiskt säkra.

Utbryt av bevattning är i medeltal minst i N₀ och störst i N₄.

En tendens till negativ efferverkan av 1971 års bevattning föreligger vid 1:a skörd. Differenserna mellan bev.-leden är dock icke säkra vid detta tillfälle. Vid 2:a och 3:e skörd finns säkra marskördar för bevattning. Skillnaderna mellan de tre vattnade ledens ligger däremot inom felgränserna.

Att B₃ gav lägre total skörd än B₁ och B₂ beror mest på den lägre avkastningen vid 1:a skörd. Det är dock uppenbarl att den största bevattningsgivaren ~ ca 40 mm/gång varit något för stor.

Kväveödöslingseffekt. Gårdeling med 600 (N₀), 1200 (N₁), 1800 (N₂) och 2400 (N₄) kg kalksalpeter per ha har i genomsnitt höjt totalskörden med 19.3, 28.3, 31.4 resp. 29.7 dt torrsubstans per ha. Differenser större än 16.5 dt är statistiskt säkra.

Vid låga skörd har de fyra kvävegödslingsdåden i genomsnitt ej praktiskt funnit sig säkra. Vid 2:a skörd var försökssättningarna ej i linje, id. N_2 och via där skörd 1, o.s. id. N_3 . Ingen diffär under sätta kvävegödslinge, men är dock säkra vid dessa två skördar.

Anm.: De stora statistiska felet och den nöglöga regelburden vislagen för beräkning och kvävegödsling beror främst på ejämnheter i beståndet från isbränneskader under vintern 1970/71.

Östteg, år 1972

Försöksvärd: Lantbr. Gustav Holmgren, Flurkorp, Åreende vid Östteg, Härjedalen

Markkarakteristik 1969:

Skikt cm	Jordart	Växttillg. vatten, mm	pH	Fosfor tillstånd		Kalium tillstånd	
				tättlöslig	förråd	tättlösligt	förråd
0-20	nah svagt lerig sand	37	5.7	II	2	III	2
20-50	sand	28	5.7	I	2	II	2

R1-203. Bevattnings + kväve + kalium till matolatris

Sort: Bintje

Allmän gödsling per ha: 1000 kg PK 6-21 på våren

Nederbörd: Som vid Röbäcksdalen s. 42.

Bevattning: 14/7 33 mm, 8/8 33 mm. Summa 66 mm

Anm.: Ytterligare en bevattning borde ha sätts in i slutet av juli

Försöksbedräglighet: Som i försök R1-203 Röbäcksdalen s. 42.

Plantaltal, m:tal per ha: 49 300

Knölskörd, dt per ha

	N_0	N_1	N_2	N_3	M:tal	
K_1 Ob (obev.)	142	244	218	234	210	
B (bev.)	142	236	246	264	222	
K_2 Ob	144	230	229	270	218	
B	150	231	279	305	241	
M:tal	145	235	243	268	223	
$\bar{m}_{\text{diff}, N} = 18.0$						
K_1	142	240	232	240	216	$\bar{m}_{\text{diff}, K} = 15.3$
K_2	147	231	254	288	230	
Ob	143	237	223	252	214	$\bar{m}_{\text{diff}, \text{bev.}} = 16.4$
B	146	234	262	285	232	

Bevattningseffekt. Vattringen har i genomsnitt gett en icke säker skördeökning av 18 dt knölar per ha. I leden N_0 och N_1 har bevattningen icke gett någon merskörd. I leden N_2 och N_3 är merskördens i medeltal 35 dt per ha.

Utbrytet av bevattning borde ha blivit betydligt högre med ytterligare en bevattning i slutet av juli

Kvävegödslingseffekt. Gödsling med 400 (N_0), 800 (N_1) och 1200 (N_2) kg kalkmonocalpelar per ha har i genomsnitt höjt knölskördens med 90, 98 resp. 123 dt per ha. Differenser större än 30 dt är statistiskt säkra.

De högsta N-givarna (N_2 och N_3) har gett bäst utbyte vid bevattning.

Kaliumgivare i granskötkor har den stora kaliumgivaren, givet om inte sätter tillräcklighet på K₁, att undanvara ha. Den enda led som under sig inte tillverkades K₂ och K₃.

Skärd av olika storleksklasser; % av totala led

		K ₀	K ₁	K ₂	K ₃
Ob	< 35 mm	34	15	22	19
	35 - 55 "	64	79	73	75
	55 - 75 "	2	6	5	6
B	< 35 mm	33	16	14	15
	35 - 55 "	65	80	80	79
	55 - 75 "	2	4	6	6

Vattningen har föga påverkat storleksfördelningen.

Kvävegödsling har minskat andelen små knölar samt ökat andelen mellanstora och stora knölar.

Den stora kaliumgivaren har medfört att andelen små knölar minskat och att andelen stora knölar ökat. Skillnaderna i dessa avseenden är störst i de led som ej kvävegödslats.

Skador och sjukdomar. Vattnade led har haft minst andel svaga skador samt lägst antal felenheter för starka skador.

Kvävegödsling har medfört flera missformade knölar och större antal felenheter. Skillnaderna är däremot så små mellan de tre kvävegödslade lederna.

Den stora kaliumgivaren har givet mindre skervangrepp (i huvudsak nätskrov) än den mindre givaren.

Kokanalys: Vattningen har icke medfört några nämnvärda skillnader i kokkvalitet.

Kvävegödslingen har ökat andelen svagt blötlökta knölar samt andelen mörkfärgade knölar. Förändringen i dessa avseenden är något tydligare i K₃ än i K₁ och K₂.

Andelen mörkfärgade knölar har blivit större i K₂ än i K₁.

Märkkemiska analyser: Försöket har, liksom motsvarande försök vid Röbäcksdalen, legat på samma plats sedan 1969. Hösten 1972 uttogs även här prov för märkkemisk analys från matjorden och alven i varje försöksled. Jämfört med analyser från våren 1969 visar dessa prov genomsättande ungefär samma och lika stora förändringar som i försöket vid Röbäcksdalen.

pH-värdelet här i genomsnitt sänkts från 5.7 till 5.0 enheter i matjorden och från 5.7 till 4.9 i alven. Det finns en tendens till större sänkning i alven för ökade kvävegivror.

Liksom vid Röbäcksdalen har förändringarna sedan 1969 sannegående varit lika stora i obvattnade som i bevattnade försöksled.

ÅRSMÅLTIDEN FÖR VÄSTGÖTA LÄNS TINGLÄNDAR

LÄNSRÄTTENS URTECKNING

sid.

Talecdning	1
<u>Bjäresjö län</u>	
Gävle Uppsala	2
<u>Kalmar län</u>	
Lödöells gärd	3
<u>Södermanlands län</u>	
Stensfält	3
Kastetorp	4
<u>Västmanlands län</u>	
Pjörnmossen	5
Brunna	6
Isby	7
Klinna	8
Näs Möklinta	9
Tomta	12
Åtbo	13
Långsjö	14

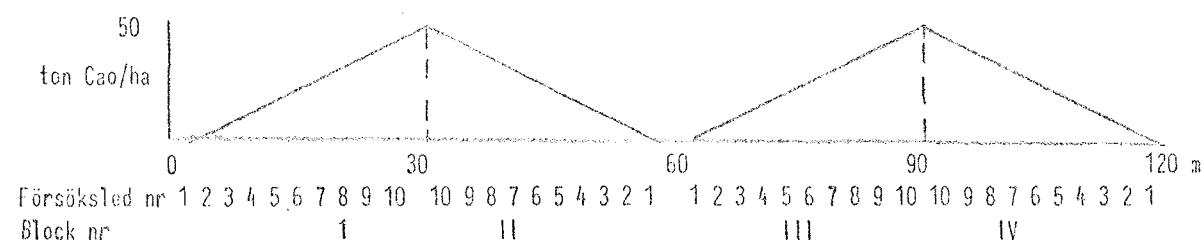
Resultat av 1972 års strukturförsök med kalk

Försöksvärdarna för strukturförsöken med kalk har uttryckt en önskan om att få ta del av info.bara resultatet av det egna försöket utan helst även av resultaten av övriga försök i landet. Denna sammanställning görs för att tillmötesgå denna begäran. Den syftar sålunda inte till att vara en försökssammanställning i gängse mening eller att vara en redovisning som skall läggas till grund för rådgivning.

Försökens uppläggning

Avisiken med försöken är att utröna i vilken grad strukturen på våra lerjordar kan påverkas genom kalkning. I de flesta försöken prövas stigande givor med bränd kalk (CaO) eller släckt kalk Ca(OH)_2 . I några fall prövas även stegrade givor av kalkstensmjöl (CaCO_3). Kalkgivans storlek anges i ton CaO/ha . Omräkning har då gjorts med hänsyn till kalkningsmedlets CaO innehåll. Kalkstensmjölet innehåller som regel ingen fri kalk. Dess CaO halt är ca 50 %, allt kolsyrabundet.

Försöken är utformade med kontinuerligt stigande givor. I regel finns fyra block (fyra upprepningar) i varje försök. Varje block har en bredd på 10 meter och längden är 30 meter. Hela försökets yta blir 10×120 meter.

Av figuren framgår hur kalkgivan inom ett försök varierar. Den horisontella skalan anger längden i meter och den lodräta kalkgivans storlek i ton CaO/ha . Området från 0 - 5 meter är sålunda okalkat. Från 5 meter till 30 meter stiger kalkgivan kontinuerligt från 0 till 50 ton CaO/ha för att sedan avta till 0 ton CaO/ha vid 55 meter o.s.v. Raden som rubriceras Försöksled nr visar parcellfördelningen; parceller med samma nummer har lika stora kalkgivor. Maximala kalkgivan kan vara olika i skilda försök.

I den mån andra bestämmningar gjorts än avkastningsbestämning redovisas även dess. Sålunda har som regel jordarten bestämts genom en mekanisk analys vars resultat kan redovisas med ett antal procentsiffror.

Exempel: Bengtsbo; Matjord 8:1-9-26-56

Alv 1-5-21-73

Bengtsbo är namnet för försöksplatsen. Efter orden Matjord respektive Alv följer procentsiffrorna för jordartens olika fraktioner allt räknat i viktsprocent. Siffran framför kolon anger glödningsförlusten (ett mätt på mullhalten). Efter kolon följer sedan i ordning procentsiffrorna för sand, mo, mjäla och ler. För alven anges ingen glödningsförlust, utan där betyder siffrorna procenthalten för sand, mo, mjäla och ler. Bengtsbo har alltså en stiy ler i matjorden (56 % ler) och en mycket stiy lera (73 % ler) i älven.

Om ingen mekanisk analys av jordarten föreligger, anges jordarten efter bedömning endast med jordartnamnet såsom exempelvis "Mullhaltig mellanlera" eller "Mullfattig mo".

Merkemiska analyser har utförts på försöken. De har redovisats i tidigare redogörelser och upprepas därför inte nu.

Dragmotståndsmätningar genomfördes under år 1972 på de flesta försöken, i många fall både på våren och på hösten. Mätningen tillgår så att en gäsfotsbill drages fram i marken på ett djup av ca 15 cm. Motståndet mot billen mäts med hjälp av en dynamometer. Resultaten redovisas i diagramform.

I de försök som är lagda med kontinuerligt stigande givor kalk, har detiårt gjorts prov med två olika kvävenivåer. Man har då utgått från gårdenas kvävenivå och dessutom prövat en kvävenivå som ligger betydligt högre - för stråld 30 kg/ha - över gårdenas giva. Åsikten var att söka få en uppfattning om huruvida man med en extra kvävegiva hellt kunde kompensera utebliven kalkning. För år 1972 blev resultatet av den extra kvävegivan i stort sett endast större frekvens av liggsäd utan någon höjning av skördenivån. De redovisade skördevärdena här därför inte delats upp på olika kvävenivåer. Liggsädesfrekvensen redovisas däremot i diagramform i den mån som en bedömning av stråstyrkan utförts.

Resultat av enskilda försök

Uppsala län

GAMLA UPPSALA

Gröda: Höstvete

Anlägt år 1968

Försöksvärd: Lantbrukare Tord Jakobsson, St. Myrby, 750 19 UPPSALA

Jordart Matjerd 4:2-39-29-26 Måttligt mullhaltig mellanlera

Alv 1-23-26-50 Styv lera

<u>Bränd kalk</u>				<u>Kalkstensjölp</u>			
Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel.tal	Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	0	41,1	100	1	0	37,3	100
2	0,4	38,5	94	2	0,4	30,8	83
3	6	34,8	85	3	6	30,5	82
4	14	34,3	83	4	14	32,0	86
5	21	35,2	86	5	21	29,8	80
6	29	35,7	87	6	29	27,3	73
7	36	34,2	83	7	36	29,9	80
8	44	34,6	84	8	44	32,1	86
9	49	34,7	84	9	49	31,3	84
10	50	36,5	89	10	50	32,4	87

^adiff = 2,76 dt/ha

^adiff = 3,08 dt/ha

Försöket ligger på en jord som ur markkemisk synpunkt inte är i behov av kalkning. Den markkemiska analysen av okalkad jord har givit följande värden:

pH	P-Al	K-Al	Ca-Al	S	T
7,3	7,5	13,0	32,5	11	15

Strukturproblemen är påtagliga och visar sig i svag vattenhållande förmåga i matjorden och skorpbildning. Kalken lyckas detta år ha haft en negativ effekt på grödan. De okalkade rutorna ligger genomsnittsvis högre i skörd än övriga rutor. Även mycket små kalkgivor har givit skördesänkning. Liggsäd förekom inte.

Kärrb. på län
 Försöksläg: Gröda; Kors
 Försöksvärd: V Neibulls AB, 261 51 LANDSKRONA
 Jordart: Matjord 7:8-15-26-44 Rättligt mullhaltig styr lera
 Alv 1-6-31-57 Styv lera

<u>Släckt kalk</u>		Skörd dt/ha	Rel. tal
Försöksled	ton CaO/ha		
1	0	42.1	100
2	2	39.6	94
3	9	41.6	99
4	16	41.1	98
5	24	42.9	102
6	31	43.9	104
7	39	42.9	102
8	46	44.1	105

$$\text{diff} = 1.57 \text{ dt/ha}$$

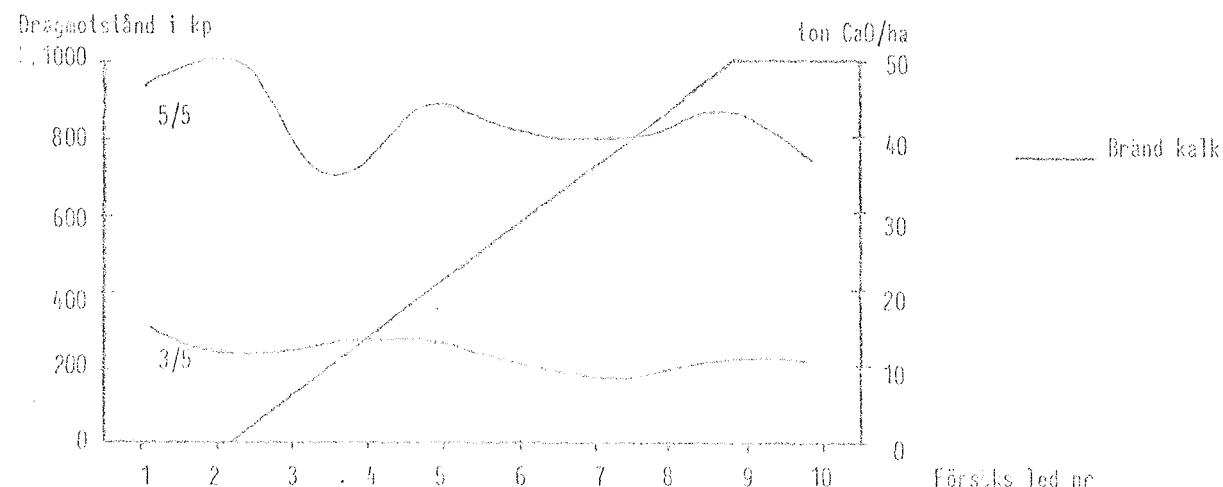
Små positiva utslag för kalken har registrerats. Stark liggsäd över hela försöket förrycker i viss mån resultaten.

Skaraborgs län
 STENSFÄLT Gröda: Havre Aelagt år 1968
 Försöksvärd: Lantmästare Rolf Eliasson, Stensfält, 540 52 FÄGRE
 Jordart: Matjord 8:2-10-18-62 Rättligt mullhaltig mycket styr lera
 Alv 4-4-11-81 Mycket styr lera

<u>Bränd kalk</u>		Skörd dt/ha	Rel. tal
Försöksled	ton CaO/ha		
1	0	28.6	100
2	0.4	31.7	111
3	5	31.8	111
4	11	32.0	112
5	17	32.2	113
6	23	32.8	115
7	29	30.7	107
8	35	32.7	114
9	41	33.8	118
10	47	31.7	111

$$\text{diff} = 2.44 \text{ dt/ha}$$

Dräckraftsmätning

Undant den del av försöket som behandlats med bränd kalk har skördats. I de vissa skördstestgring kan noteras. Gjärnhögar i skördevarvets körorong på läggås gör att försöksfellet är stort. Utslaget kan inte betecknas som signifikant.

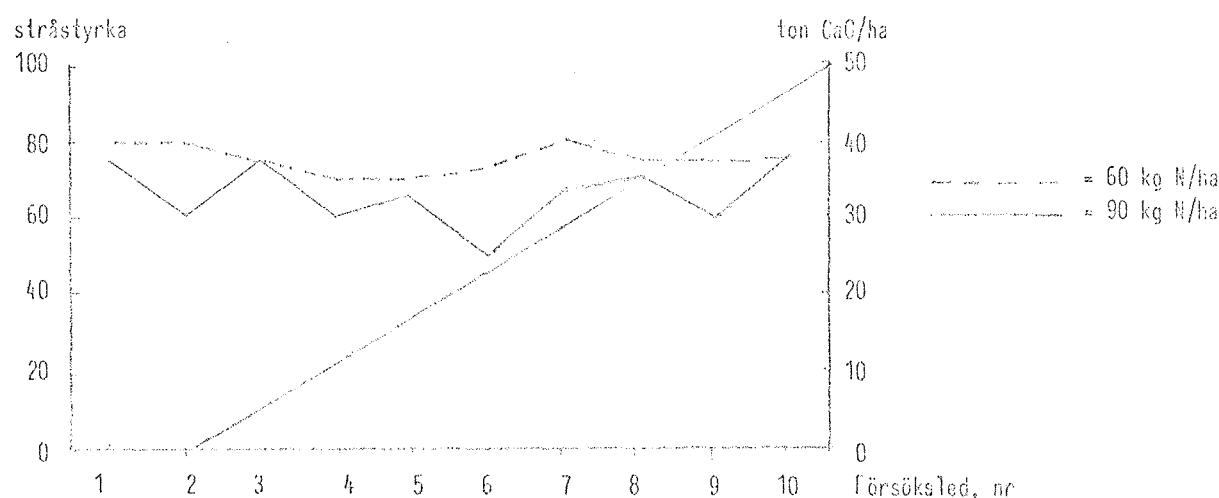
Resulatet av dragkraftsmätningar föreligger från våren före och efter bearbeitningen - 3 maj och 6 maj. Kurvorna har ett ojänt förfall men tydligt är att den brända kalken gynnsamt påverkat jordstrukturen ned läggre dragmotstånd som följd. Det stora avståndet mellan kurvorna visar att vi har att göra med en jord som packas starkt av bearbeitningen på våren.

KÄPETORP Gröda: Värraps Anlagt år 1969
 Försöksvärd: Insp. Thoré Flässon, Käpetorp, 460 50 GRÄSTORP
 Jordart: Matjord Mjölligt mullhållig styv lera
 Alv Styv lera

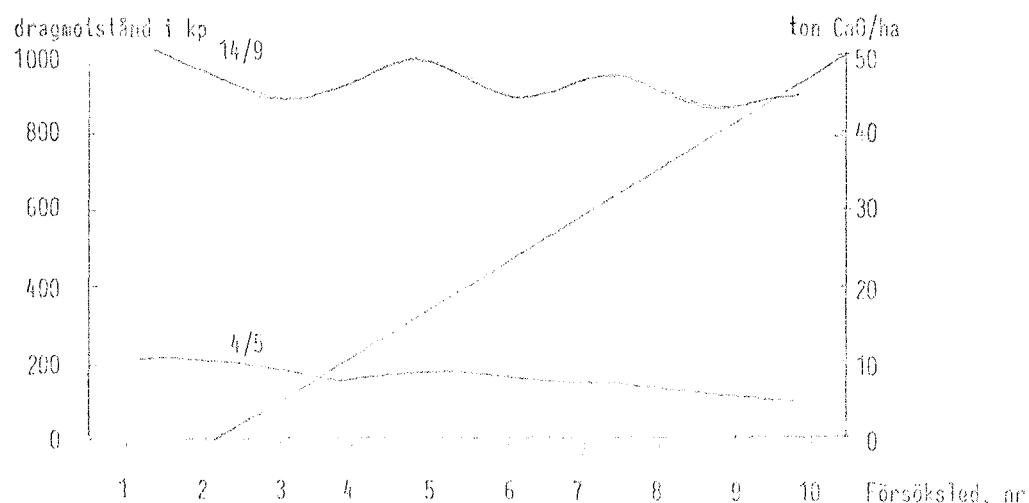
Bränd kalk	Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel. i al
	1	0	16.2	100
	2	0.4	16.7	103
	3	5	16.6	102
	4	11	17.0	105
	5	17	17.7	109
	6	23	16.7	103
	7	29	16.5	114
	8	35	19.1	118
	9	41	19.1	118
	10	47	19.0	117

$\text{diff} = 1.51 \text{ dt/ha}$

Stråstyrka

Dragkraftsmätning

Flara effekter på jordstrukturen har uppnåtts i detta försök, vilket bl.a. registrerats detta år både på våren i samband med sädden och på hösten före plöjningen genom uppmätning av dragmotståndet. Den bättre jordstrukturen i de kalkade delarna har givit positiva utslag i gröden.

Västmanlands län

BJÖRNMOSEN Gröda: Havre Anlagt år 1965
 Försöksvärd: Lantbrukare Lennart Söderberg, Näs, 730 75 RÖKELN
 Jordart Matjord: 7:5-11-45-32 Hålltligt multhållig mellanlora
 Alv : 1- 8-41-50 Styv lera

Släckt kalk

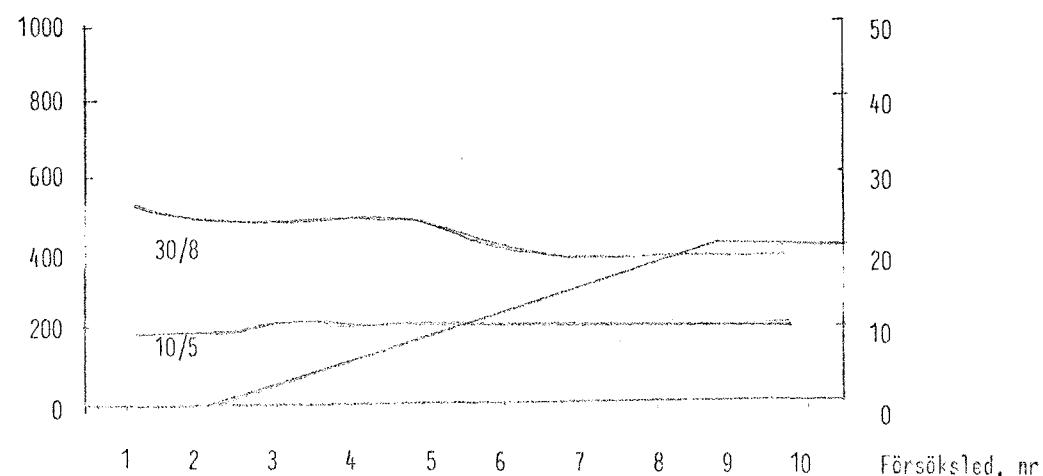
Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel. tal
1	0	41.7	100
2	0.2	41.7	100
3	2	42.6	102
4	5	42.7	102
5	8	44.1	106
6	11	45.1	108
7	14	46.5	112
8	17	46.8	112
9	19	48.0	115
10	20	46.9	112

"diff = 1.62 dt/ha

Dragkraftsmätning

dragmotstånd i kp

ton CaO/ha

Effekten på grödan är god med 10-15 %-ig skördestegring för en kalkgivning på ca 15 ton per hektar.

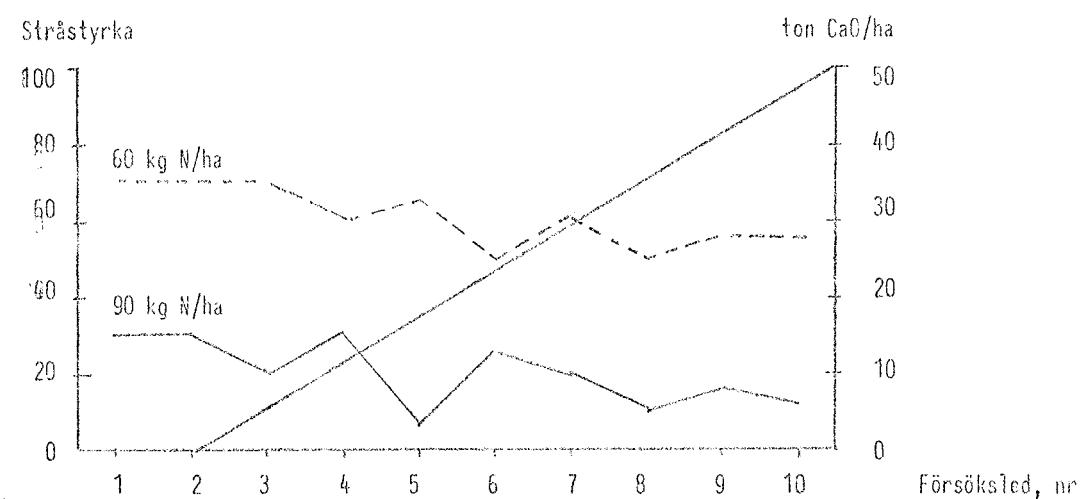
Dragkraftsmätningen den 10/5 visade inte på några skillnader mellan kalkat och okalkat. På hösten däremot framträdde klara positiva effekter av kalken.

BRÅKÅ
Försöksvärd lantbruksare Leif Bergström, Dammagård, 730 40 KILBÄCK
Jordart: Kultjord 9:1:5-21:62
Alv 16-27-66
Gröda: Korn
Anlagt år 1969
Mittliggat mellanliggande röckel stivt lera
Mycket stivt lera

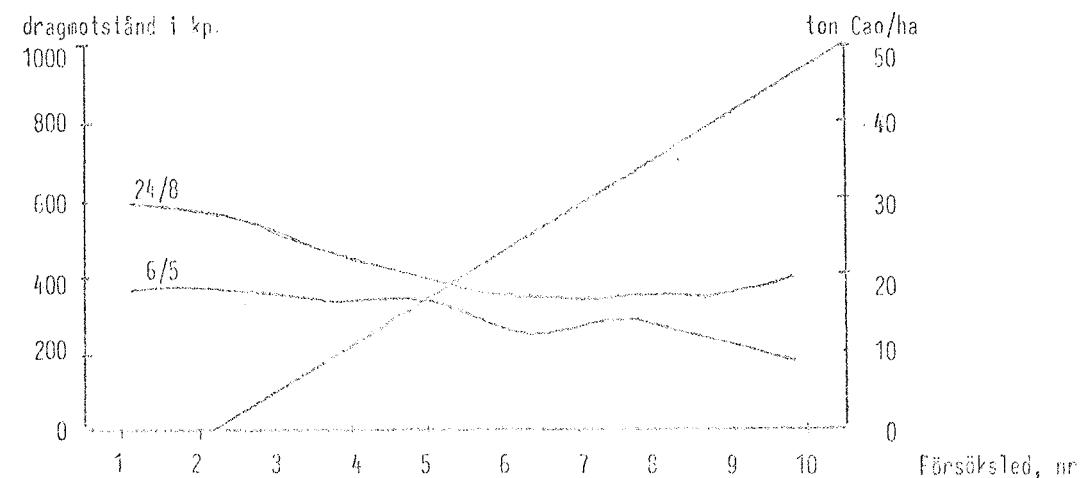
Bränd kalk Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel. tal
1	0	54.4	100
2	0.4	54.0	99
3	5	54.5	100
4	11	56.4	104
5	17	56.2	103
6	23	52.8	97
7	29	52.3	96
8	35	51.6	95
9	41	50.8	93
10	47	52.5	97

$$\text{diff} = 1.78 \text{ dt/ha}$$

Stråstyrka

Dragkraftsmätning

Liggsäden var besvärande på hela försöket - minst på okalkat och svårare ju högre kalkgivningen var. På de högsta kalkgivningarna uppträdde liggsäd redan vid midsemman. Den extra kvävegivningen har inte åstadkommit någon högre skörd utan endast ökat liggsadesfrekvensen.

Skördens nivån är hög. Men i stort gäller att ju mere liggsäd dess lägre skörd. Den negativa effekten av kalken förklaras av liggsäden.

Kalkens struktureffekter här registrerats genom dragkraftsmåttet sättet på våren som på hösten. Vid det senare tillfället har en minskning av dragmotståndet med ca 30 % registrerats för en kalkgiva på 20 ton/ha.

ISBY

Grundat Väerrybs

Anlägg år 1969

Försöksvärd: Lantbrukare Stig Andersson, Söderlås, 190 70 FJÄLLBERGA

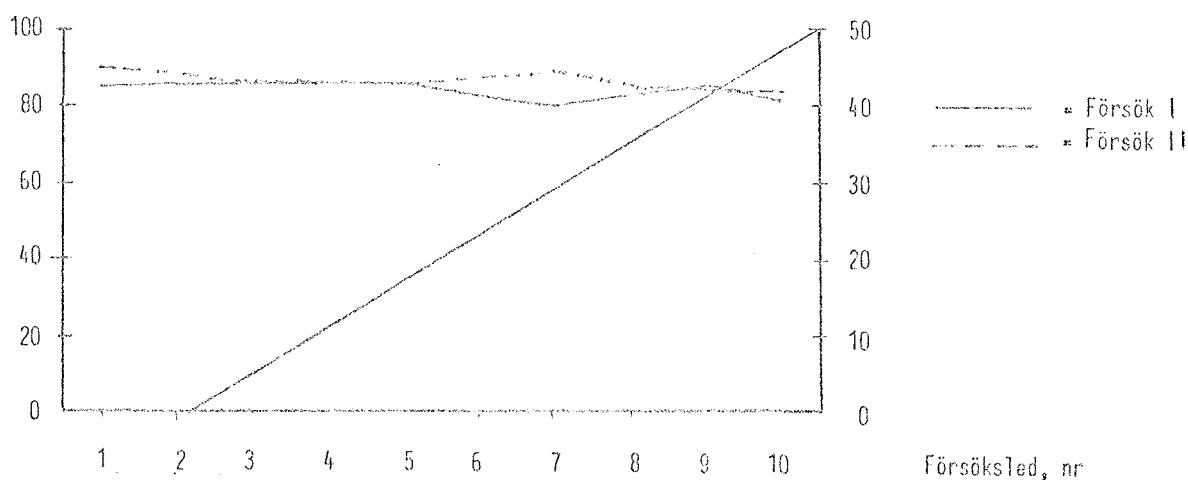
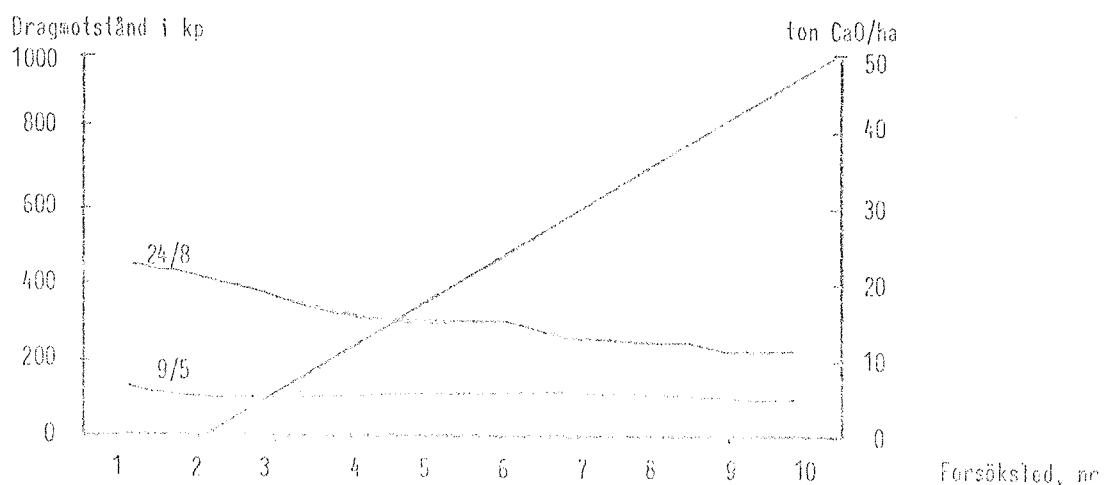
Försök I, Bränd kalk

Jordart Matjord: Måttligt mullhaltig styy lera
Alv: Styy lera

Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel.tal	Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	0	17.2	100	1	0	16.0	100
2	0.4	18.4	107	2	0.4	17.7	111
3	5	20.1	117	3	5	18.2	114
4	11	21.5	125	4	11	19.0	119
5	17	22.0	128	5	17	19.6	122
6	23	22.0	128	6	23	21.1	132
7	29	22.1	128	7	29	20.8	130
8	35	22.8	133	8	35	21.6	135
9	41	20.5	119	9	41	21.2	132
10	47	25.4	148	10	47	22.0	138

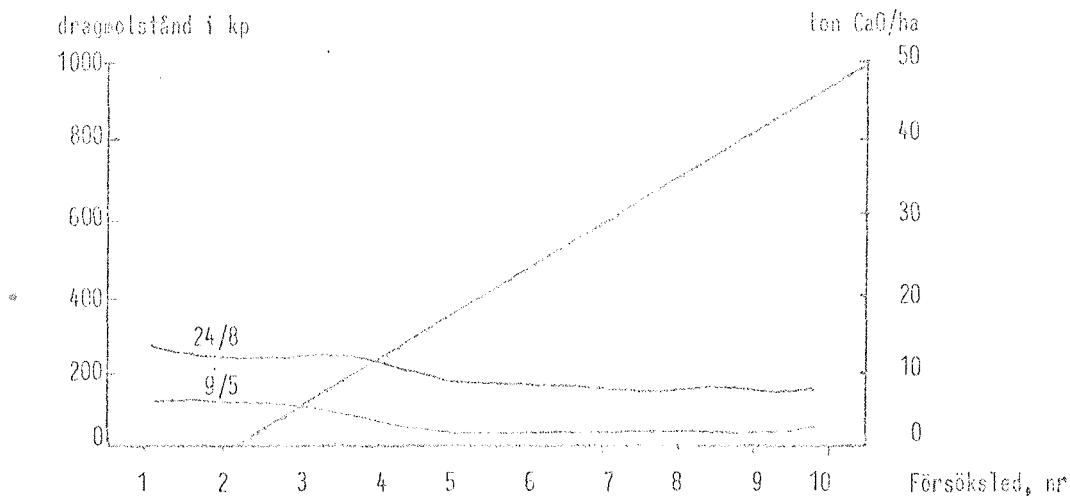
*diff = 1.11 dt/ha

*diff = 0.88 dt/ha

StråstyrkaStråstyrkaDraekraftsmätningFörsök IDragmotstånd i kp

Grödakaltsmätning

försök II

Försök I och II skiljer sig ifråga om jordarten. Försök I ligger på en brukningsmässigt mycket besvärlig lerjord medan försök II är beläget på en mullrik, lättbrukad lerjord.

Effekten på grödan är stor i båda försöken - ju högre kalkgivare dess högre skörd. En kalkgiva på ca 10 ton CaO har sällunda givit 20-25 %-iga skördeökningar.

I försök I uppmättes inga skillnader i dragmotstånd på våren - däremot kunde klara skillnader registreras efter skörden den 24/8.

I försök II är dragmotståndet lägre än i försök I. Effekten av kalkningen på dragmotståndet är emellertid fullt klar även om utslagen är små.

KLINTA

Gröda: Havre

Anlagt år 1965

Försöksvärd: Lantbrukare Lennart Fredling, Klinta, 730 75 MÖKLINTA

Jordart: Matjord: Måttligt mullhaltig mellanlera

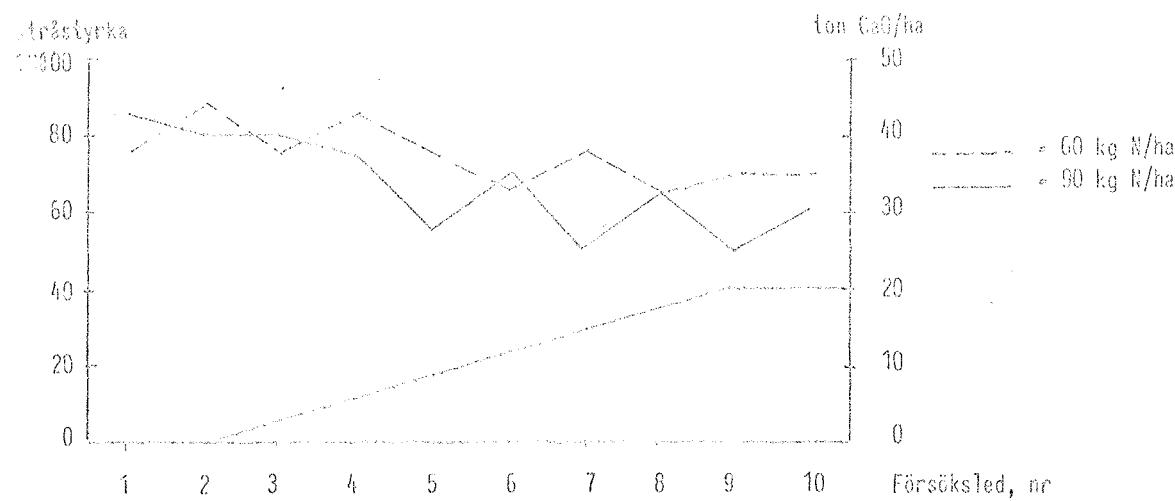
Alv: Styv lera

Släck i kalk

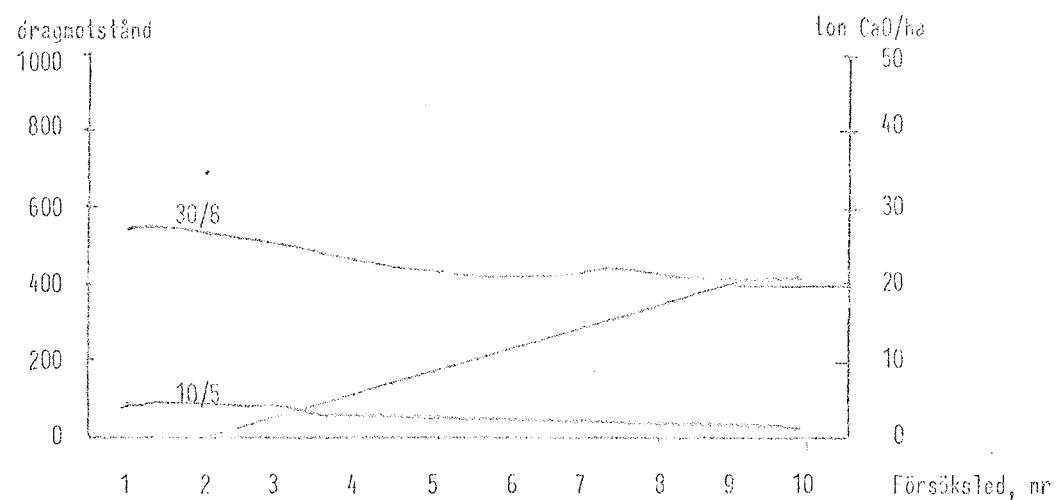
Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel. tal
1	0	41.7	100
2	0.2	41.0	98
3	2	40.9	98
4	5	43.9	105
5	8	45.9	110
6	11	48.0	117
7	14	47.8	115
8	17	47.3	113
9	19	45.2	108
10	20	46.6	112

^mdiff = 2.90 dt/ha

Strässtyrka

Dragkraftsmätning

Kalken har givit klara effekter på jordstrukturen vilket kan sättas på kurvorna över dragmotståndet. 10 ton bränd kalk per hektar har minskat dragmotståndet med ca en fjärde del.

Effekten på grödan är tämligen god. 10 ton CaO/ha har givit en skördeökning på 5-6 dt/ha. Med stegetrad kalkgivare har följt högre liggsädesfrekvens.

NÄS MÖKLINTA

Gröda: Korn

Anlagt år 1967

Försöksvärd: Lantbrukare Lennart Söderberg, Näs, 730 75 NÄKELINTA

Jordart: Matjord: 7:5-10-42-36 Kättligt nullhaltig mellanlera

MV: 1-7-39-53 Styv lera

Bränd kalk Försöksled	Kalkatenmjölk						
	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel. tal	Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel. tal
1	0	38,7	100	1	0	42,1	100
2	0,4	37,9	99	2	0,4	41,3	98
3	6	38,7	100	3	6	40,9	97
4	14	39,3	102	4	14	42,8	102
5	21	42,0	109	5	21	41,0	97
6	29	42,1	109	6	29	43,5	103
7	36	41,1	106	7	36	40,7	97
8	44	41,9	108	8	44	41,4	98
9	49	41,4	107	9	49	42,9	102
10	50	42,3	109	10	50	46,9	97

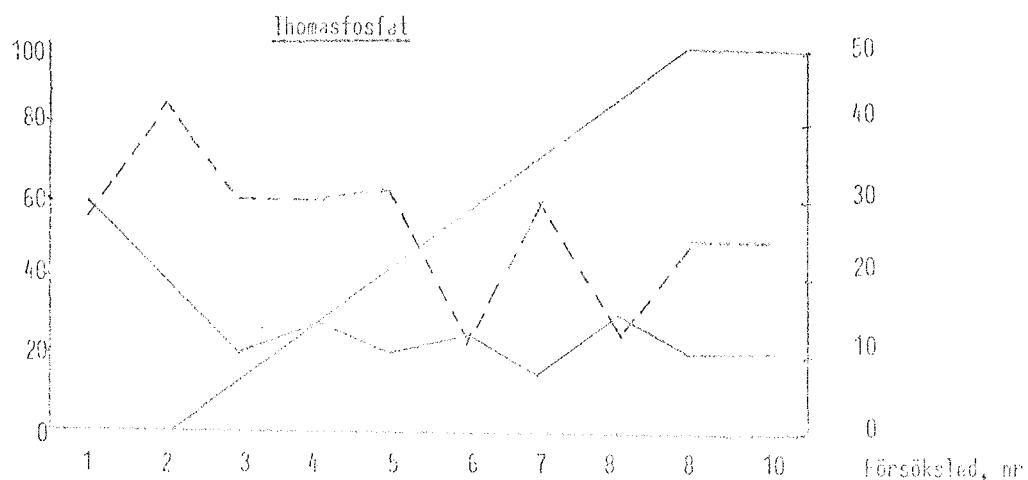
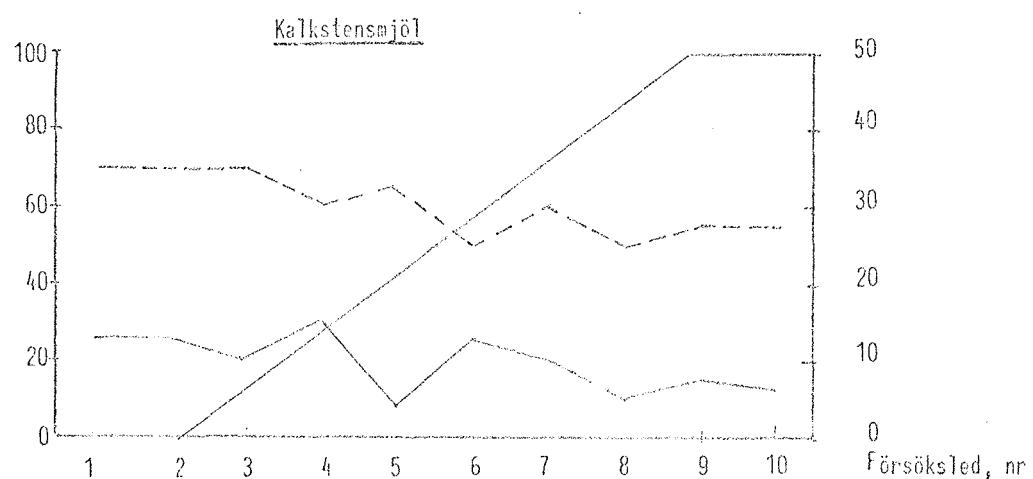
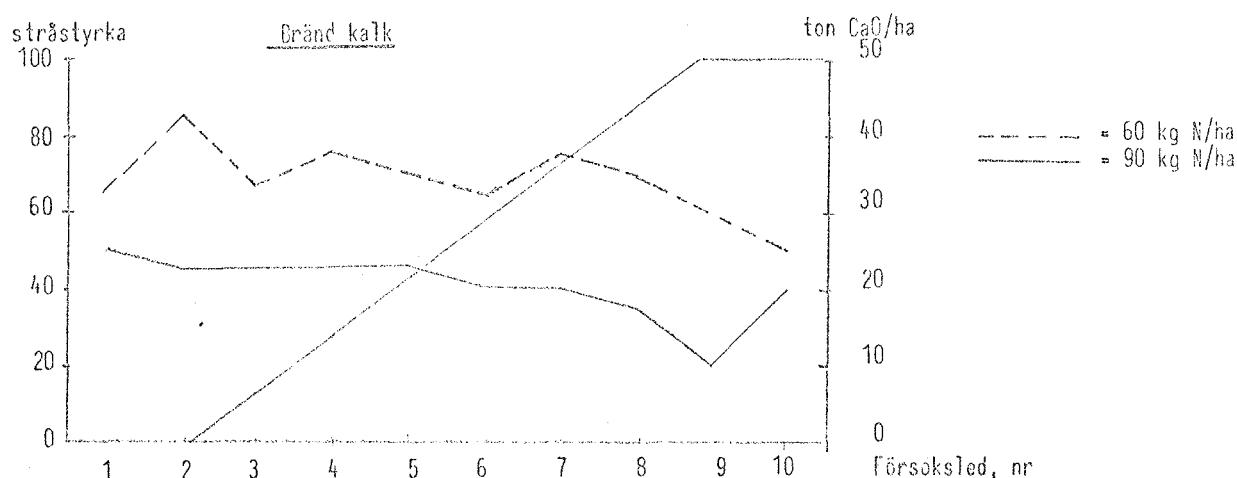
*diff = 1,52 dt/ha

*diff = 1,55 dt/ha

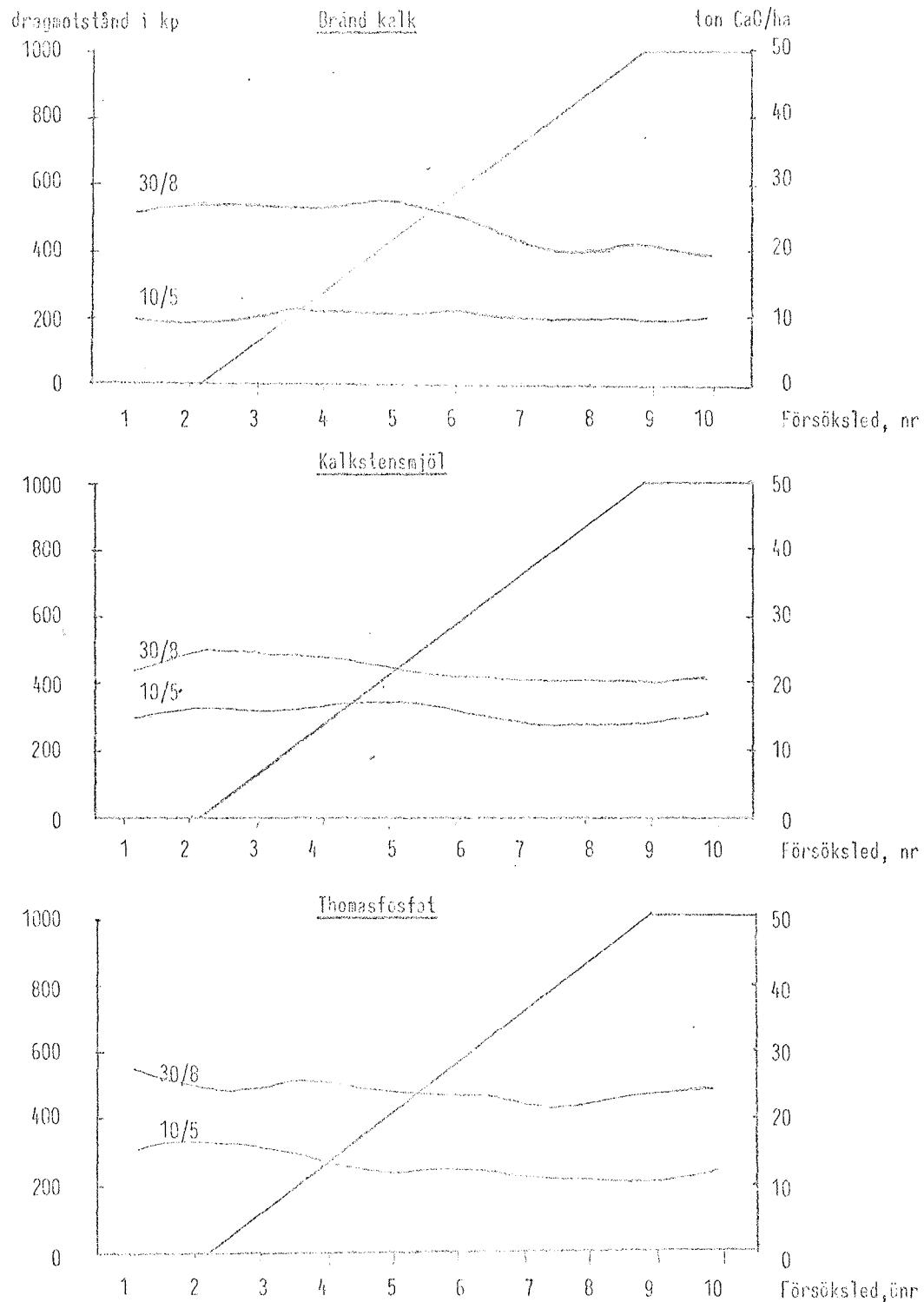
Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel. tal
1	0	42,0	100
2	0,4	40,5	96
3	6	37,5	89
4	14	41,0	98
5	21	40,3	96
6	29	39,9	95
7	36	38,8	92
8	44	41,5	99
9	49	39,1	93
10	50	40,1	95

^adiff = 1,72 dt/ha

Stråstyrka

Dräckräffsanläggning

Försöket omfattar tre delförsök. I ett av dem prövas bränd kalk, CaO, i det andra kalkstensmjöl, CaCO₃, och i det tredje thomasfosfat.

Av diagrammen över strävlyrkan framgår att det extra kvävtillskottet givit sträsvagare gröda. Dessutom gäller att såväl bränd kalk, kalkstensejöl och thomasfosfat har ökat mängden liggsäd.

Positiva effekter på avkastningen kan noteras för den brända kalken - ca 10 % skörddecökning för 20 ton CaO/ha. Kalkstensejölet har inte påverkat avkastningens storlek medan thomasfosfaten givit en mindre skörddecökning. Skillnaden mellan bränd kalk och kalkstensejöl är förklarlig om man utgår från att de positiva effekterna på avkastningen beror på bättre jordstruktur. Det här på flera sätt dokumenterats bl.a. genom mikroaggregatanalys att den brända kalken markant påverkar denna jord. De negativa effekterna av thomasfosfaten kan inte förklaras på detta sätt - liggsäden borde vara orsaken.

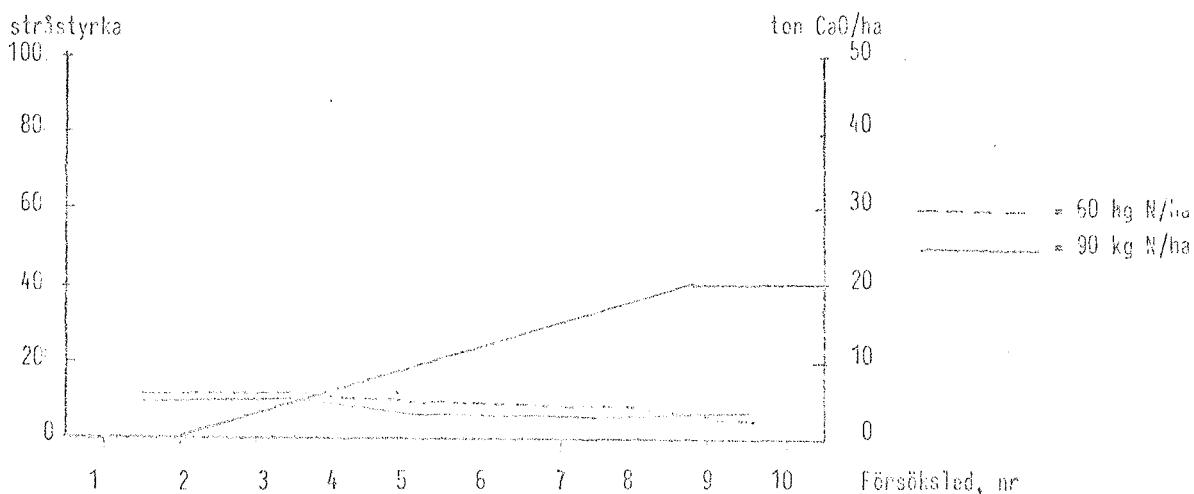
Topografiskt är delförsöket med uränd kalk beläget något högre och terrare än försökets båda andra delar. Denna förklarar det lägre utgångsvärde för den brända kalken jämfört med kalkstensmjöllet och thomasfosfaten. Dragkraftsmätningar har utförts både på våren i samband med sådden och på hösten strax efter skörden. På våren kan positiva effekter noteras endast för thomasfosfaten. På hösten då dragmotståndet genomsnittligen är högre har en liten positiv effekt konstaterats i samtliga delförsök - mest för den brända kalken, mindre för kalkstensmjöllet och thomasfosfaten.

TOMTA
Gröda: höstråg Anlagt år 1965
Försöks värde: Lantmästare Svante Funqvist, Icmala, 730 73 RANSTA
Jordart: Matjord 7:6-35-16-36 Nåttigt sullhaltig mellanlera
Aly 4:1-7-17-71 Mycket styy lera

Släckt kalk Försöksled	ton CaO/ha	Skörd dt/ha	Rel.tal
1	0	42.1	100
2	0.2	40.8	97
3	2	39.2	93
4	5	40.6	96
5	8	37.1	83
6	11	38.9	92
7	14	37.8	90
8	17	39.4	94
9	19	40.2	95
10	20	38.4	91

$$\text{diff} = 2.00 \text{ dt/ha}$$

Stråstyrka

Gröden utvecklades mycket kraftigt på försommaren och liggsäd uppslod strax efter midsommar, främst på de starkt kalkade delarna och så smältningen över hela försöket.

Diagrammet över stråstyrkan visar också att liggsäden var total vid tiden för skörden.

Akvästningen har sjunkit med stigande kalkgivning. Den sannolika förklaringen är liggsädesbildningen.

ÅLGO

Gröda: Korn

Anlagt år 1970

Försöksvärd: Lantmästare Svante Funqvist, Tomta, 730 73 RANSTA

Jordart: Matjord 4:2-11-16-67 Måttligt mullhaltig mycket stiv lera

Älv 1-4-21-74 Mycket stiv lera

Bränd kalk

Försöksled	Skörd dt/ha	Rel.tal
a	46.7	100
b	47.2	103
c	44.6	97
d	47.1	102

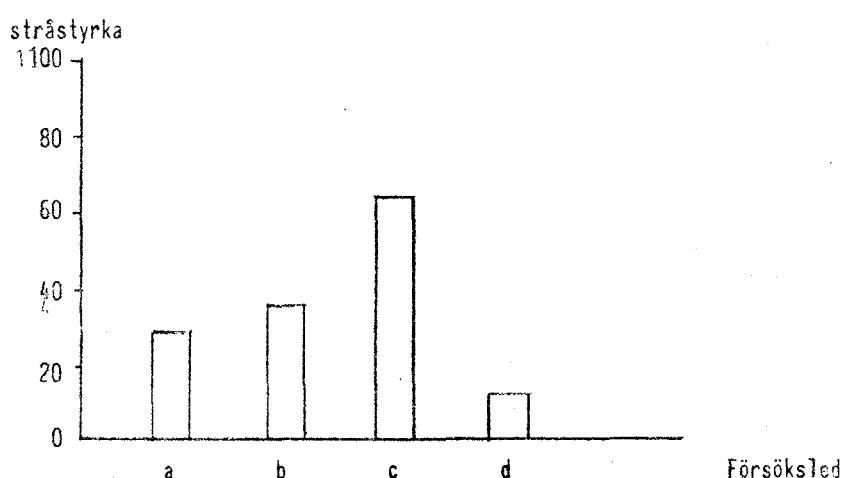
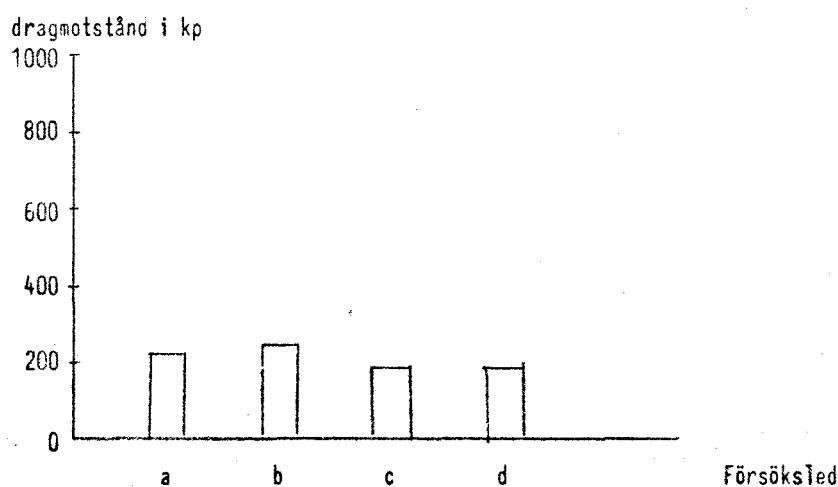
a = 20 ton CaO som bränd kalk inbrukat på hösten före plöjning.

b = 20 " " " nedbrukat på hösten genom plöjning

c = 0 " " "

d = 20 " " " inbrukat på sommaren

diff = 0,70 dt/ha

StråstyrkaDragkraftsmätning

Avisiken med detta och följande försök är att belysa effekten av olika inblandningsförfarande vid användning av bränd kalk som strukturförbättringsmedel.

Utslagen i försöket är små och ligger i start sett inom felgränserna. Diagrammet över stråstyrkan ger en riktigare bild av de effekter på grödan som erhållits i försöket. På försöksled d (sommarinblandningen) som givit den bästa struktureffekten, var liggsäden total vid skörden. Här uppträdde liggsäd redan tidigt under vegetationsperioden. Kalkeffekten på grödan var m.a.o. mycket god. Därnäst kommer försöksled a och b. Minst liggsäd förekommer i det okalkade ledet.

Kalkens effekt på drägmetståndet registreras bäst när marken är torr. Under fuktiga markförhållanden "smörjen" den okalkade leraan billen och vilken drägmetståndet mäts, fuktig kalkad jord - därmed är sträv och därför kommer skillnaderna mellan okalkad och kalkad jord att utjämna när markfuktigheten är hög.

Drägmetståndsmätningen utfördes i detta fall vid tämligen hög markfuktighet vilket gör att drägmetståndet genomgående är lågt. Skillnaderna mellan de olika försöksleden som framkommit i denna mätning ger därför ingen riktig bild av kalkens struktureffekter.

LÄNGSJÖ

Gröda: Havre

Anlagt år 1970

Förskärvid: Avesta Jernverk AB 774 01 AVESTA

Jordart: Matjord 4:7-6-52-31 Rättligt mullhaltig mellanlera

Alv

Bränd kalk

Försöksled	Skörd dt/ha	Rel.tal
a	45.7	98
b	45.1	96
c	46.9	100
d	46.8	100
e	41.6	88

a = 20 ton CaO som "Avesta kalk" inbrukat före plöjning

b = 20 " " som bränd kalk inbrukat före plöjning

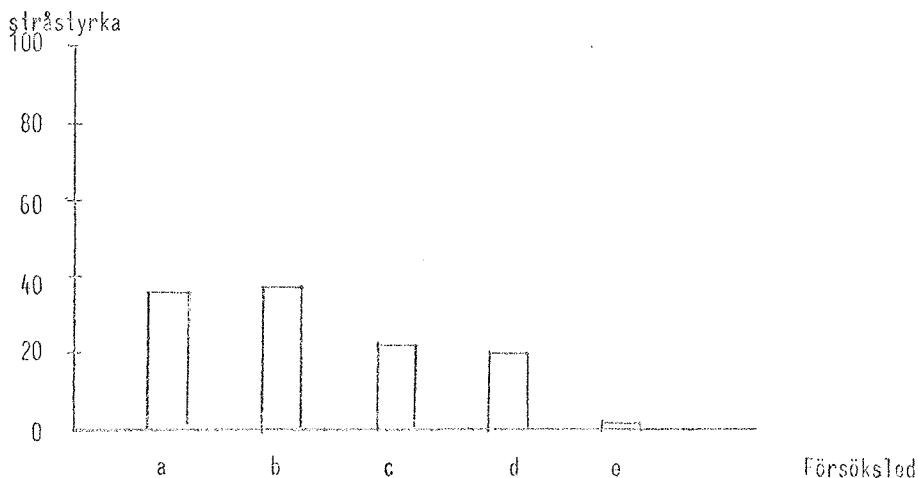
c = 20 " " " nedbrukat genom plöjning

d = 0 "

e = 20 " " " inbrukad på sommaren

$$\text{diff} = 2.24 \text{ dt/ha}$$

Strästyrka

Förutom de olika kalkleden innehåller detta försök ett led med ett finmalet, starkt basiskt slagg, Avesta kalk, försöksled a.

Bortsett från försöksled e är utslagen i detta försök små och ligger inom felgränserna. Försöksled e (kalk inbrukad på sommaren) har givit klart sämre avkastning än övriga. Orsaken är liggsädesbildning som i detta försöksled uppstod redan vid midsommartiden. Diagrammet över strästyrkan visar också att liggsäden var total i försöksled e vid tiden för skörd.

Förteckning över utkomna häften i serien STENCILTRYCK

- Nr 1 Håkansson, A. 1952. Redogörelse för resultaten av 1951 års täckdikningsförsök. 71 sid.
- Nr 2 Håkansson, A. 1953. Redogörelse för resultaten av 1952 års täckdikningsförsök. 64 sid.
- Nr 3 Håkansson, A. 1954. Redogörelse för resultaten av 1953 års täckdikningsförsök. 84 sid.
- Nr 4 Berglund, G. & Eriksson, J. 1955. Redogörelse för resultaten av 1954 års täckdikningsförsök. 97 sid.
- Nr 5 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1956. Redogörelse för resultaten av 1955 års täckdikningsförsök. 59 sid.
- Nr 6 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1957. Redogörelse för resultaten av 1956 års täckdikningsförsök. 66 sid.
- Nr 7 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1958. Redogörelse för resultaten av 1957 års täckdikningsförsök. 56 sid.
- Nr 8 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1959. Redogörelse för resultaten av 1958 års täckdikningsförsök. 66 sid.
- Nr 9 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1960. Redogörelse för resultaten av 1959 års täckdikningsförsök. 70 sid.
- Nr 10 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1961. Redogörelse för resultaten av 1960 års täckdikningsförsök. 53 sid.
- Nr 11 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1962. Redogörelse för resultaten av 1961 års täckdikningsförsök. 59 sid.
- Nr 12 Håkansson, A., Berglund, G. & Eriksson, J. 1963. Redogörelse för resultaten av 1962 års täckdikningsförsök. 57 sid.
- Nr 13 Håkansson, A., Berglund, G., Eriksson, J. & Johansson, W. 1964. Resultat av 1963 års täckdikningsförsök och bevattningsförsök. 63 sid.
- Nr 14 Håkansson, A., Berglund, G., Eriksson, J. & Johansson, W. 1965. Resultat av 1964 års täckdikningsförsök och bevattningsförsök. 75 sid.
- Nr 15 Håkansson, A., Berglund, G., Eriksson, J. & Johansson, W. 1966. Resultat av 1965 års täckdikningsförsök och bevattningsförsök. 82 sid.
- Nr 16 Hallgren, G. 1940. Dalgångarna Fyrisån-Östersjön; Några hydrografiska och hydrotekniska studier. 30 sid.
- Nr 17 Hallgren, G. 1942. Om sambandet mellan grundvattenståndet och vattennivån i en recipient. 27 sid.
- Nr 18 Hallgren, G. 1943. Om sambandet mellan nederbörd och skördeavkastning. 161 sid.
- Nr 19 Andersson, S. 1952. Kompendium i agronomisk hydroteknik. Elementär hydromekanik. 162 sid.
- Nr 20 Andersson, S. 1952. Kompendium i agronomisk hydroteknik. Tabeller med kommentarer och exempel till Kompendium i elementär hydromekanik. 22 sid.
- Nr 21 Andersson, S. 1960. Kapillaritet. 115 sid.
- Nr 22 Andersson, S. 1961. Markens temperatur och värmehushållning. 25 sid.

- Nr 23 Johansson, W. 1962. Bevattningsförsök i potatis, korn och foderbeter vid Tönnersa försöksgård 1959-1961. 13 sid.
- Nr 24 Johansson, W. 1962. Metodik och erfarenheter vid användning av hälkkort för undersökning av torrläggningsförhållanden och ytsänkning vid Nedre Olandsån. 10 sid.
- Nr 25 Johansson, W. 1962. Utredning för förslag till bevattningsanläggning vid Sör Salbo, Salbohed, Västmanlands län. 9 sid.
- Nr 26 Andersson, S. 1963. Skrivningar i agronomisk hydroteknik. 50 sid
- Nr 27 Berglund, G. & Sjöberg, S. 1964. Undersökning av plaströrsdikningar. 15 sid.
- Nr 28 Håkansson, A. 1964. Anvisning rörande täckdikning med plaströr av styv PVC. 5 sid.
- Nr 29 Berglund, G. 1966. Vattendragsförbundet: Förslag till överenskommelse och stadgar samt något om kostnadsfördelningar 19 sid.
- Nr 30 Fahlstedt, T. 1966. Kvismaredalsprojektet -- en orientering samt Redogörelse för undersökning i syfte att klargöra avkastningens beroende av högvattenstånden i Kvismare kanal. 29 sid.
- Nr 31 Hallgren, G. 1966. Vattenrätt. 77 sid.
- Nr 32 Brink, N. 1966. Hydrologi. 17 sid.
- Nr 33 Jonsson, Y. 1967. Ytplanering med planersladd. 36 sid.
- Nr 34 Håkansson, A., Berglund, G., Eriksson, J. & Johansson, W. 1967. Resultat av 1966 års täckdikningsförsök och bevattningsförsök. 85 sid.
- Nr 35 Nitsch, U. 1967. Om Östersjövattnets användbarhet för bevattningsändamål. 35 sid.
- Nr 36 Håkansson, A., Johansson, W., Berglund, G. & Eriksson, J. 1968. Resultat av 1967 års täckdikningsförsök och bevattningsförsök. 96 sid.
- Nr 37 Brink, N. 1968. Ansvarsfördelningen vid underhåll av vattendrag inom Sagåns vattensystem. 10 sid.
- Nr 38 Håkansson, A., Johansson, W. & Fahlstedt. 1968. Nederbördens storlek och fördelning. En detaljstudie av nederbördss-data från 16 nederbördssstationer. 175 sid.
- Nr 39 Berglund, G. 1968. Om genomsläppligheten i återfyllning och rörfogar. 14 sid.
- Nr 40 Håkansson, A., Berglund, G., Eriksson, J. & Johansson, W. 1969. Resultat av 1968 års täckdikningsförsök och bevattningsförsök. 83 sid.
- Nr 41 Brink, N. 1969. Kväve och fosfor i Sävjaån. 10 sid.
- Nr 42 Brink, N. 1969. Sagåns vatten. 33 sid.
- Nr 43 Johansson, W. 1970. Anvisningar för projektering och dimensionering av bevattningsanläggningar. 34 sid.
- Nr 44 Hallgren, G. 1970. Dränering av tomtmark, vägar, trädgårdar, kyrkogårdar, idrottsplatser, flygfält m. m. 140 sid.
- Nr 45 Håkansson, A., Berglund, G., Eriksson, J. & Johansson, W. 1970. Resultat av 1969 års täckdikningsförsök och bevattningsförsök. 73 sid.

- Nr 46 Berglund, G. 1971. Kalkens inverkan på jordens struktur.
10 sid.
- Nr 47 Håkansson, A., Johansson, W., Berglund, G. & Eriksson, J. 1971.
Resultat av 1970 års täckdiknings-, bevattnings- och
kalkförsök. 77 sid.
- Nr 48 Sandsborg, J. 1971. Exempelsamling i hydromekanik. 148 sid.
- Nr 49 Eriksson, J. 1971. Bevattning. Tropiskt jordbruk. 21 sid.
- Nr 50 Eriksson, J. 1971. Erosion. Tropiskt jordbruk. 27 sid.
- Nr 51 Håkansson, A., Johansson, W., Berglund, G. & Eriksson, J. 1972.
Resultat av 1971 års täckdiknings-, bevattnings- och
kalkningsförsök. 78 sid.
- Nr 52 Andersson, S. 1972. Agrohydrologi. Skrivningar för 5 poäng
med svar, lösningar och kommentarer. 100 sid.
- Nr 53 Berglund, G. 1973. Försök med påskyndad snösmältning. 11 sid.
- Nr 54 Kristiansson, L. & Sundéll, G. 1973. Studier av arbetstiden
för olika bevattningssystem. 81 sid.
- Nr 55 Andersson, P.-O. & Rydén, M. 1973. Studier av arbetstiden vid
ändbogsering av spridarledning. 16 sid.
- Nr 56 Berglund, G. & Hofvendahl, G. 1973. Inventering av dämningmöj-
ligheterna inom Sävjaåns avrinningsområde. 14 sid.
- Nr 57 Berglund, G. 1973. Slamavsättning i släta och i korrugetade
dräneringsrör av plast. 25 sid.
- Nr 58 Bjerketorp, A. 1973. Envertikalsmetoder med flytar- eller fly-
gelmätning för approximativ bestämning av flöde i små
vattendrag. Preliminärt förslag. 86 sid.
- Nr 59 Bjerketorp, A. 1973. Fyra metoder för approximativ bestämning av
flöde i små vattendrag genom mätning av vattenhastig-
heten i en enda vertikal. 2:a, översedda uppl. 20 sid.
- Nr 60 Bjerketorp, A. 1973. Några metoder för avkortad mätning och be-
räkning av flöde i små vattendrag. Del I: Avkortade me-
toder vid flygelmätning: Några allmänna förutsättningar
för mätningsproceduren och dess utvärdering. 32 sid.
- Nr 61 Andersson, Ö. & Bjerketorp, A. 1973. Vattenföringsmätning i små
vattendrag med ytflytare enligt en maximalythastighets-
metod. 7 sid.
- Nr 62 Håkansson, A., Johansson, W., Berglund, G., Eriksson, J. & Linnér,
H. 1973. Resultat av 1972 års täckdiknings-, bevattnings- och
kalkningsförsök. 88 sid.

Denna skriftserie, benämnd Stenciltryck, utges av Avdelningen för lantbrukets hydroteknik vid Institutionen för markvetenskap, Lantbruks högskolan. Serien utkommer i fri följd och innehåller undersökningsresultat och annat material, som avdelningen funnit angeläget att redovisa, men som av olika anledningar ej befunnits möjligt att framlägga i tryck, exempelvis i den från institutionen utgivna tidskriften Grundförbättring. Sådana anledningar kan vara att ett arbete är för omfångsrikt att trycka, är av mera preliminär natur eller vänder sig till en för liten grupp av läsare.

Serien finns tillgänglig vid avdelningen, och enskilda nummer kan i mån av tillgång erhållas därifrån.

Adress: Lantbruks högskolan, Inst. för markvetenskap, Avd. för lantbrukets hydroteknik, 750 07 Uppsala 7.

Address: Agricultural College of Sweden,
Dept. of Soil Science, Div. of Agr. Hydrotechnics, S-750 07 Uppsala 7, Sweden.